

Úradný vestník

Európskej únie

L 304

Slovenské vydanie

Právne predpisy

Zväzok 54

22. novembra 2011

Obsah

I *Legislatívne akty*

NARIADENIA

- ★ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1168/2011 z 25. októbra 2011, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie Rady (ES) č. 2007/2004 o zriadení Európskej agentúry pre riadenie operačnej spolupráce na vonkajších hraniciach členských štátov Európskej únie 1
- ★ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1169/2011 z 25. októbra 2011 o poskytovaní informácií o potravinách spotrebiteľom, ktorým sa menia a dopĺňajú nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1924/2006 a (ES) č. 1925/2006 a ktorým sa zrušuje smernica Komisie 87/250/EHS, smernica Rady 90/496/EHS, smernica Komisie 1999/10/ES, smernica Európskeho parlamentu a Rady 2000/13/ES, smernice Komisie 2002/67/ES a 2008/5/ES a nariadenie Komisie (ES) č. 608/2004 ⁽¹⁾ 18

SMERNICE

- ★ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2011/83/EÚ z 25. októbra 2011 o právach spotrebiteľov, ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 93/13/EHS a smernica Európskeho parlamentu a Rady 1999/44/ES a ktorou sa zrušuje smernica Rady 85/577/EHS a smernica Európskeho parlamentu a Rady 97/7/ES ⁽¹⁾ 64

Cena: 4 EUR

⁽¹⁾ Text s významom pre EHP

SK

Akty, ktoré sú vytlačené obyčajným písmom, sa týkajú každodennej organizácie poľnohospodárskych záležitostí a sú spravidla platné len obmedzený čas.

Názvy všetkých ostatných aktov sú vytlačené tučným písmom a je pred nimi hviezdička.

I

(Legislatívne akty)

NARIADENIA

NARIADENIE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY (EÚ) č. 1168/2011

z 25. októbra 2011,

ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie Rady (ES) č. 2007/2004 o zriadení Európskej agentúry pre riadenie operačnej spolupráce na vonkajších hraniciach členských štátov Európskej únie

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 74 a článok 77 ods. 2 písm. b) a d),

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru ⁽¹⁾,konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom ⁽²⁾,

keďže:

- (1) Vytvorenie prezieravej a komplexnej európskej migračnej politiky založenej na ľudských právach, solidarite a zodpovednosti, najmä v prípade tých členských štátov, ktoré sú vystavené osobitným a neprímeraným tlakom, zostáva kľúčovým politickým cieľom Únie.
- (2) Politika Únie v oblasti vonkajších hraníc sa zameriava na integrované riadenie hraníc zabezpečujúce jednotnú a vysokú úroveň hraničnej kontroly a hraničného dozoru, ktoré sú prirodzeným dôsledkom voľného

pohybu osôb v rámci Únie a základnou súčasťou priestoru slobody, bezpečnosti a spravodlivosti. Na tento účel sa predpokladá stanovenie spoločných pravidiel o normách a postupoch pri kontrole a dozore vonkajších hraníc.

- (3) Účinné vykonávanie spoločných pravidiel o normách a postupoch pri kontrole a dozore vonkajších hraníc členských štátov si vyžaduje zvýšenú koordináciu operačnej spolupráce členských štátov.
- (4) Účinné riadenie vonkajších hraníc prostredníctvom hraničných kontrol a hraničného dozoru prispieva k boju proti neoprávnenému prisťahovalectvu a obchodovaniu s ľuďmi a k znižovaniu ohrozenia vnútornej bezpečnosti, verejného poriadku, verejného zdravia a medzinárodných vzťahov členských štátov.
- (5) Kontrola vonkajších hraníc je v záujme nielen členského štátu, na ktorého hraniciach sa vykonáva, ale všetkých členských štátov, ktoré zrušili kontrolu vnútorných hraníc.
- (6) V roku 2004 Rada prijala nariadenie (ES) č. 2007/2004 z 26. októbra 2004 o zriadení Európskej agentúry pre riadenie operačnej spolupráce na vonkajších hraniciach členských štátov Európskej únie ⁽³⁾ (Frontex) (ďalej len „agentúra“), ktorá začala svoju činnosť v máji 2005. Nariadenie (ES) č. 2007/2004 bolo zmenené a doplnené v roku 2007 nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 863/2007 z 11. júla 2007, ktorým sa ustanovuje mechanizmus na zriadenie rýchlych pohraničných zásahových tímov ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 44, 11.2.2011, s. 162.

⁽²⁾ Pozícia Európskeho parlamentu z 13. septembra 2011 (zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku) a rozhodnutie Rady z 10. októbra 2011.

⁽³⁾ Ú. v. EÚ L 349, 25.11.2004, s. 1.

⁽⁴⁾ Ú. v. EÚ L 199, 31.7.2007, s. 30.

- (7) Ďalšie posilnenie úlohy agentúry je v súlade s cieľom Únie vypracovať politiku na postupné zavádzanie koncepcie integrovaného systému riadenia hraníc. Agentúra by v rámci limitov svojho mandátu mala podporovať členské štáty pri uplatňovaní tejto koncepcie v zmysle záverov Rady o integrovanom riadení hraníc zo 4. a 5. decembra 2006.
- (8) Viacročný program pre priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti, ktorý slúži občanom (Štokholmský program), prijatý Európskou radou 10. a 11. decembra 2009, vyzýva na objasnenie a posilnenie úlohy agentúry v súvislosti s riadením vonkajších hraníc.
- (9) Mandát agentúry by sa mal preto upraviť, a to predovšetkým v záujme posilnenia operačných kapacít agentúry, ako aj v záujme zabezpečenia toho, aby všetky prijaté opatrenia boli vzhľadom na sledované ciele primerané a účinné a aby plne rešpektovali základné práva, ako aj práva utečencov a žiadateľov o azyl, predovšetkým vrátane zásady zákazu vyhodenia alebo vrátenia.
- (10) Súčasná možnosť poskytovania účinnej pomoci členským štátom v súvislosti s operačnými aspektmi riadenia vonkajších hraníc by sa mali posilniť, pokiaľ ide o dostupné technické zdroje. Agentúra by mala byť schopná napláňovať s dostatočnou presnosťou koordináciu spoločných operácií alebo pilotných projektov.
- (11) Stanovenie minimálnej úrovne technického vybavenia poskytovaného agentúrou a/alebo povinne poskytovaného členskými štátmi na základe každoročných bilaterálnych rokovaní a dohôd vo veľkej miere prispeje k lepšiemu plánovaniu a realizácii plánovaných operácií koordinovaných agentúrou.
- (12) Agentúra by mala viesť záznamy o technickom vybavení, ktoré vlastní členské štáty alebo agentúra, ako aj o vybavení v spoluvlastníctve členských štátov a agentúry, a to prostredníctvom zriadenia a vedenia centralizovaného registra rezervy technického vybavenia. Táto rezerva by mala obsahovať minimálny kontingent podľa jednotlivých kategórií technického vybavenia potrebný na zabezpečenie vykonávania činnosti agentúry.
- (13) Na zaistenie účinných operácií by agentúra mala zriadiť tímy pohraničnej stráže. Členské štáty by mali prispieť do uvedených tímov primeraným počtom kvalifikovaných príslušníkov pohraničnej stráže a ich pripravením na nasadenie, pokiaľ nečelia výnimočnej situácii, ktorá významne ovplyvňuje plnenie vnútroštátnych úloh.
- (14) Agentúra by mala byť schopná prispievať do týchto tímov prostredníctvom poskytnutia príslušníkov pohraničnej stráže, ktorých členské štáty vyslali do agentúry na polotrvalom základe. Títo príslušníci by mali pri vykonávaní svojich úloh a právomocí podliehať rovnakému právnenému rámcu ako prizvaní príslušníci pohraničnej stráže, ktorých do týchto tímov priamo prideliť členské štáty. Agentúra by mala prispôbiť svoje vnútorné predpisy vyslaným národným expertom a tak umožniť hostiteľskému členskému štátu vydávať priame pokyny príslušníkom pohraničnej stráže počas spoločných operácií a pilotných projektov.
- (15) Dobře definovaný operačný plán, ktorého súčasťou je hodnotenie a povinné hlásenie udalostí, dohodnutý pred začiatkom spoločných operácií alebo pilotných projektov agentúrou a hostiteľským členským štátom v konzultácii so zúčastnenými členskými štátmi, do veľkej miery prispeje k cieľom tohto nariadenia vďaka harmonizovanejšiemu postupom v oblasti koordinácie spoločných operácií a pilotných projektov.
- (16) Systém hlásenia udalostí by agentúra mala využívať na to, aby príslušným vnútroštátnym verejným orgánom a svojej riadiacej rade (ďalej len „riadiaca rada“) odovzdala všetky informácie týkajúce sa dôveryhodných tvrdení predovšetkým o porušení nariadenia (ES) č. 2007/2004 alebo Kódexu schengenských hraníc ustanoveného nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 562/2006 ⁽¹⁾, ako aj základných práv počas spoločných operácií, pilotných projektov alebo rýchlych zásahov.
- (17) Ukázalo sa, že kľúčovým prvkom riadenia operácií na vonkajších hraniciach je analýza rizík. Jej kvalita by sa mala zlepšiť pomocou metódy hodnotenia schopnosti členských štátov čeliť aktuálnym problémom vrátane súčasných a budúcich hrozieb a tlakov na vonkajších hraniciach. Týmto hodnoteniami by však nemal byť dotknutý schengenský mechanizmus hodnotenia.
- (18) Agentúra by mala na európskej úrovni zabezpečovať odbornú prípravu inštruktorov národných pohraničných stráží členských štátov, ktorá by sa mala okrem iného zameriavať aj na problematiku základných práv, prístupu k medzinárodnej ochrane a k azylovému konaniu, a dodatočnú odbornú prípravu a semináre pre úradníkov príslušných národných útvarov zamerané na kontrolu a dozor vonkajších hraníc, ako aj na problematiku odsunu štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí sa neoprávnene zdržiavajú na území členských štátov. Agentúra môže v spolupráci s členskými štátmi organizovať vzdelávaciu činnosť vrátane výmenného programu na ich území. Členské štáty by mali zahrnúť výsledky činnosti, ktoré agentúra v tejto oblasti dosiahla, do národných vzdelávacích programov svojej pohraničnej stráže.
- (19) Agentúra by mala sledovať pokrok pri výskumných činnostiach relevantných v tejto oblasti, sama k týmto činnostiam prispievať a tieto informácie ďalej postupovať Komisii a členským štátom.

(¹) Ú. v. EÚ L 105, 13.4.2006, s. 1.

- (20) Vo väčšine členských štátov patria operatívne aspekty návratu štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí sa neoprávnene zdržiavajú na území členských štátov, do právomocí orgánov zodpovedných za kontrolu vonkajších hraníc. Keďže vykonávanie týchto úloh na úrovni Únie prináša jasnú pridanú hodnotu, agentúra by mala v plnom súlade s politikou Únie v oblasti návratu zabezpečovať koordináciu a organizáciu spoločných operácií návratu vykonávaných členskými štátmi a stanoviť osvedčené postupy v oblasti získavania cestovných dokladov a definovať kódex správania, ktorý sa bude uplatňovať počas návratu štátnych príslušníkov tretích krajín neoprávnene sa zdržiavajúcich na území členských štátov. Žiadne finančné prostriedky zo zdrojov Únie by sa nemali vyčleniť na činnosti alebo operácie, ktoré sa neuskutočňujú v súlade s Chartou základných práv Európskej únie (ďalej len „Charta základných práv“).
- (21) Agentúra môže v záujme plnenia svojej misie a v rozsahu potrebnom na splnenie svojich úloh spolupracovať s Europolom, Európskym podporným úradom pre azyl, Agentúrou Európskej únie pre základné práva a inými agentúrami a orgánmi Únie, príslušnými orgánmi tretích krajín a medzinárodnými organizáciami príslušnými v oblastiach, na ktoré sa vzťahuje nariadenie (ES) č. 2007/2004, v rámci pracovných dojednaní uzavretých v súlade s príslušnými ustanoveniami Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ďalej len „ZFEÚ“). Agentúra by mala uľahčovať operačnú spoluprácu členských štátov a tretích krajín v rámci politiky vonkajších vzťahov Únie.
- (22) Spolupráca s tretími krajinami v oblastiach, na ktoré sa vzťahuje nariadenie (ES) č. 2007/2004, je čoraz dôležitejšia. V záujme vytvorenia solídneho modelu spolupráce s príslušnými tretími krajinami by agentúra mala mať možnosť iniciovať a financovať projekty technickej pomoci a nasadiť styčných dôstojníkov do tretích krajín v spolupráci s príslušnými orgánmi týchto krajín. Agentúra by mala mať možnosť vyzvať pozorovateľov z tretích krajín, aby sa po absolvovaní potrebnej odbornej prípravy zapojili do jej činností. Nadviazanie spolupráce s tretími krajinami je dôležité aj z hľadiska presadzovania únieových noriem v oblasti riadenia hraníc vrátane rešpektovania základných práv a ľudskej dôstojnosti.
- (23) V záujme zabezpečenia otvorených a transparentných pracovných podmienok a rovnakého zaobchádzania so zamestnancami by sa na zamestnancov a výkonného riaditeľa agentúry mal vzťahovať Služobný poriadok úradníkov Európskej únie a Podmienky zamestnávania ostatných zamestnancov Európskej únie stanovené v nariadení Rady (EHS, Euratom, ESUO) č. 259/68 ⁽¹⁾ vrátane pravidiel týkajúcich sa služobného tajomstva alebo iných rovnocenných povinností zachovávať mlčanlivosť.
- (24) Riadiaca rada by okrem toho mala prijať ustanovenia, na základe ktorých možno národných expertov z členských štátov vyslať do agentúry. Takéto ustanovenia by mali okrem iného stanoviť, že vyslaní národní členovia pohraničnej stráže nasadzovaní v spoločných operáciách, pilotných projektoch alebo rýchlych zásahoch sa považujú za prizvaných príslušníkov s ich príslušnými úlohami a právomocami.
- (25) Na spracúvanie osobných údajov agentúrou sa vzťahuje nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 z 18. decembra 2000 o ochrane jednotlivcov so zreteľom na spracúvanie osobných údajov inštitúciami a orgánmi Spoločenstva a o voľnom pohybe takýchto údajov ⁽²⁾. Európsky dozorný úradník pre ochranu údajov by mal preto monitorovať spracúvanie osobných údajov agentúrou a mal by mať právomoc získať od agentúry prístup k všetkým informáciám potrebným na svoje vyšetrovanie.
- (26) Pri spracúvaní osobných údajov členskými štátmi sa plne uplatňuje smernica Európskeho parlamentu a Rady 95/46/ES z 24. októbra 1995 o ochrane fyzických osôb pri spracovaní osobných údajov a voľnom pohybe týchto údajov ⁽³⁾.
- (27) Agentúra by sa mala pri zabezpečovaní prevádzkového riadenia informačných systémov riadiť európskymi a medzinárodnými normami vrátane noriem v oblasti ochrany údajov, zohľadňujúc najvyššie odborné požiadavky.
- (28) Nariadenie (ES) č. 2007/2004 by sa preto malo zodpovedajúcim spôsobom zmeniť a doplniť.
- (29) Toto nariadenie rešpektuje základné práva a dodržiava zásady uznané najmä v ZFEÚ a v Charte základných práv, predovšetkým ľudskú dôstojnosť, zákaz mučenia a neľudského alebo ponižujúceho zaobchádzania alebo trestu, právo na slobodu a bezpečnosť, právo na ochranu osobných údajov, právo na azyl, zásadu zákazu vyhodenia alebo vrátenia („non-refoulement“), zásadu nediskriminácie, práva dieťaťa a právo na účinný prostriedok nápravy. Členské štáty by mali toto nariadenie uplatňovať v súlade s uvedenými právami a zásadami. Akékoľvek použitie sily by malo byť v súlade s vnútroštátnym právom hostiteľského členského štátu a so zásadami nevyhnutnosti a proporcionality.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 56, 4.3.1968, s. 1.

⁽²⁾ Ú. v. ES L 8, 12.1.2001, s. 1.

⁽³⁾ Ú. v. ES L 281, 23.11.1995, s. 31.

- (30) Uplatňovanie tohto nariadenia by nemalo mať vplyv na záväzky členských štátov podľa Dohovoru Organizácie Spojených národov o morskom práve, Medzinárodného dohovoru o bezpečnosti ľudského života na mori, Medzinárodného dohovoru o pátraní a záchrane na mori a Ženevského dohovoru o právnom postavení utečencov.
- (31) Keďže cieľ tohto nariadenia, a to prispieť k vytvoreniu integrovaného riadenia operačnej spolupráce na vonkajších hraniciach členských štátov, nemožno uspokojivo dosiahnuť na úrovni členských štátov, ale možno ho lepšie dosiahnuť na úrovni Únie, môže Únia prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 Zmluvy o Európskej únii (ďalej len „Zmluva o EÚ“). V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku toto nariadenie neprekračuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie uvedeného cieľa.
- (32) Pokiaľ ide o Island a Nórsko, toto nariadenie predstavuje vývoj ustanovení schengenského *acquis* v zmysle Dohody uzavretej medzi Radou Európskej únie a Islandskou republikou a Nórskeho kráľovstvom o pridružení Islandskej republiky a Nórskeho kráľovstva pri vykonávaní, uplatňovaní a vývoji schengenského *acquis* ⁽¹⁾, ktoré patria do oblasti uvedenej v článku 1 bode A rozhodnutia Rady 1999/437/ES zo 17. mája 1999 o určitých vykonávacích predpisoch k tejto dohode ⁽²⁾. Z tohto dôvodu by delegácie Islandskej republiky a Nórskeho kráľovstva mali pôsobiť ako členovia riadiacej rady, avšak s obmedzenými hlasovacími právami.
- (33) Pokiaľ ide o Švajčiarsko, toto nariadenie predstavuje vývoj ustanovení schengenského *acquis* v zmysle Dohody medzi Európskou úniou, Európskym spoločenstvom a Švajčiarskou konfederáciou o pridružení Švajčiarskej konfederácie k vykonávaniu, uplatňovaniu a vývoju schengenského *acquis* ⁽³⁾, ktoré patria do oblasti uvedenej v článku 1 bodoch A, B a G rozhodnutia Rady 1999/437/ES v spojení s článkom 3 rozhodnutia Rady 2008/146/ES ⁽⁴⁾. Delegácia Švajčiarskej konfederácie by preto mala mať účasť v riadiacej rade, avšak s obmedzenými hlasovacími právami.
- (34) Pokiaľ ide o Lichtenštajnsko, toto nariadenie predstavuje vývoj ustanovení schengenského *acquis* v zmysle Protokolu medzi Európskou úniou, Európskym spoločenstvom, Švajčiarskou konfederáciou a Lichtenštajnským kniežatstvom o prístupní Lichtenštajnského kniežatstva k Dohode medzi Európskou úniou, Európskym spoločenstvom a Švajčiarskou konfederáciou o pridružení Švajčiarskej konfederácie k vykonávaniu, uplatňovaniu a vývoju schengenského *acquis* ⁽⁵⁾, ktoré patria do oblasti uvedenej v článku 1 bodoch A, B a G rozhodnutia Rady 1999/437/ES v spojení s článkom 3 rozhodnutia Rady 2011/350/EÚ ⁽⁶⁾. Delegácia Lichtenštajnského kniežatstva by preto mala mať účasť v riadiacej rade, avšak s obmedzenými hlasovacími právami.
- (35) V súlade s článkami 1 a 2 Protokolu (č. 22) o postavení Dánska, ktorý je pripojený k Zmluve o EÚ a ZFEÚ, sa Dánsko nezúčastňuje na prijatí tohto nariadenia, nie je ním viazané ani nepodlieha jeho uplatňovaniu. Vzhľadom na to, že toto nariadenie je založené na schengenskom *acquis*, sa Dánsko v súlade s článkom 4 uvedeného protokolu rozhodne do šiestich mesiacov po rozhodnutí Rady o tomto nariadení, či ho bude implementovať do svojho vnútroštátneho práva.
- (36) Toto nariadenie predstavuje vývoj ustanovení schengenského *acquis*, na ktorom sa Spojené kráľovstvo nezúčastňuje v súlade s rozhodnutím Rady 2000/365/ES z 29. mája 2000, ktoré sa týka požiadavky Spojeného kráľovstva Veľkej Británie a Severného Írska zúčastňovať sa na niektorých ustanoveniach schengenského *acquis* ⁽⁷⁾; Spojené kráľovstvo sa preto nezúčastňuje na jeho prijatí, nie je ním viazané a ani nepodlieha jeho uplatňovaniu.
- (37) Toto nariadenie predstavuje vývoj ustanovení schengenského *acquis*, na ktorom sa Írsko nezúčastňuje v súlade s rozhodnutím Rady 2002/192/ES z 28. februára 2002 o požiadavke Írska zúčastňovať sa na niektorých ustanoveniach schengenského *acquis* ⁽⁸⁾; Írsko sa preto nezúčastňuje na jeho prijatí, nie je ním viazané a ani nepodlieha jeho uplatňovaniu.
- (38) Agentúra by mala uľahčovať organizáciu operačných činností, v rámci ktorých môžu členské štáty využívať odborné znalosti a vybavenie, ktoré sú Írsko a Spojené kráľovstvo ochotné poskytnúť, a to v súlade s modalitami, o ktorých jednotlivo pre každý prípad rozhodne riadiaca rada. Z tohto dôvodu by zástupcovia Írska a Spojeného kráľovstva mali byť prizvaní na všetky zasadnutia riadiacej rady s cieľom umožniť im plne sa zúčastňovať na rokovaniach o príprave takýchto operačných činností.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 176, 10.7.1999, s. 36.

⁽²⁾ Ú. v. ES L 176, 10.7.1999, s. 31.

⁽³⁾ Ú. v. EÚ L 53, 27.2.2008, s. 52.

⁽⁴⁾ Ú. v. EÚ L 53, 27.2.2008, s. 1.

⁽⁵⁾ Ú. v. EÚ L 160, 18.6.2011, s. 21.

⁽⁶⁾ Ú. v. EÚ L 160, 18.6.2011, s. 19.

⁽⁷⁾ Ú. v. ES L 131, 1.6.2000, s. 43.

⁽⁸⁾ Ú. v. ES L 64, 7.3.2002, s. 20.

(39) Medzi Španielskym kráľovstvom a Spojeným kráľovstvom existuje spor, pokiaľ ide o vymedzenie hraníc Gibraltáru.

(40) Pozastavenie uplatňovania tohto nariadenia na hranice Gibraltáru neznamena žiadnu zmenu v príslušných pozíciách dotknutých štátov,

PRIJALI TOTO NARIADENIE:

Článok 1

Zmeny a doplnenia

Nariadenie (ES) č. 2007/2004 sa mení a dopĺňa takto:

1. V článku 1 sa odseky 2 a 3 nahrádzajú takto:

„2. Berúc do úvahy, že za kontrolu a dozor vonkajších hraníc zodpovedajú členské štáty, agentúra ako orgán Únie vymedzený v článku 15 a v súlade s článkom 19 tohto nariadenia uľahčuje a zabezpečuje účinnejšie uplatňovanie existujúcich i budúcich opatrení Únie, ktoré sa týkajú riadenia vonkajších hraníc, najmä Kódexu schengenských hraníc ustanoveného nariadením (ES) č. 562/2006 (*). Robí tak prostredníctvom zabezpečovania koordinácie činností členských štátov pri vykonávaní týchto opatrení, čím prispieva k účinnej, vysokej a jednotnej úrovni kontroly osôb a dozoru na vonkajších hraniciach členských štátov.

Agentúra pri plnení svojich úloh v plnej miere dodržiava príslušné právo Únie vrátane Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „Charta základných práv“), príslušné medzinárodné právo vrátane Ženevského dohovoru o postavení utečencov z 28. júla 1951 (ďalej len „ženevský dohovor“), záväzky v súvislosti s prístupom k medzinárodnej ochrane, najmä zásadu zákazu vyhodenia alebo vrátenia („non-refoulement“), a základné práva a zohľadňuje správy konzultačného fóra uvedeného v článku 26a tohto nariadenia.

3. Agentúra tiež poskytuje Komisii a členským štátom potrebnú technickú podporu a odborné znalosti pri riadení vonkajších hraníc a podporuje solidaritu medzi členskými štátmi, najmä tými, ktoré sú vystavené osobitným alebo neprímeraným tlakom.

(*) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 562/2006 z 15. marca 2006, ktorým sa ustanovuje kódex Spoločenstva o pravidlách upravujúcich pohyb osôb cez hranice (Kódex schengenských hraníc) (Ú. v. EÚ L 105, 13.4.2006, s. 1).“

2. Článok 1a sa mení a dopĺňa takto:

a) Vkladá sa tento bod:

„1a. ‚tímy európskej pohraničnej stráže‘ sú na účely článkov 3, 3b, 3c, 8 a 17 tímy, ktoré sú nasadzované v rámci spoločných operácií a pilotných projektov; na účely článkov 8a až 8g tímy, ktoré sú nasadzované na rýchle pohraničné zásahy (ďalej len ‚rýchle zásahy‘) v zmysle nariadenia (ES) č. 863/2007 (*), a na účely článku 2 ods. 1 písm. ea) a g) a článku 5 tímy nasadzované počas spoločných operácií, pilotných projektov a rýchlych zásahov;

(*) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 863/2007 z 11. júla 2007, ktorým sa ustanovuje mechanizmus na zriadenie rýchlych pohraničných zásahových tímov (Ú. v. EÚ L 199, 31.7.2007, s. 30).“

b) Bod 2 sa nahrádza takto:

„2. ‚hostiteľský členský štát‘ je členský štát, v ktorom sa uskutočňuje spoločná operácia, pilotný projekt alebo rýchly zásah alebo z ktorého sa spúšťa;“.

c) Body 4 a 5 sa nahrádzajú takto:

„4. ‚členovia tímov‘ sú príslušníci pohraničnej stráže členských štátov, ktorí sú súčasťou tímov európskej pohraničnej stráže, okrem príslušníkov pohraničnej stráže hostiteľského členského štátu;

5. ‚dožadujúci členský štát‘ je členský štát, ktorého príslušné orgány žiadajú agentúru o organizovanie tímov rýchleho zásahu na jeho území;“.

3. Článok 2 sa mení a dopĺňa takto:

a) Odsek 1 sa mení a dopĺňa takto:

i) písmená c) a d) sa nahrádzajú takto:

„c) vykonáva analýzu rizík vrátane hodnotenia schopnosti členských štátov čeliť hrozbám a tlakom na ich vonkajších hraniciach;

d) podieľa sa na rozvoji výskumu relevantného z hľadiska kontroly a dozoru na vonkajších hraniciach;“

ii) vkladá sa toto písmeno:

„da) pomáha členským štátom v situáciách, ktoré vyžadujú zvýšenú technickú a operačnú pomoc na vonkajších hraniciach, zohľadňujúc, že v niektorých situáciách môže prísť k humanitárnym núdzovým situáciám a námornej záchrane;“

iii) písmeno e) sa nahrádza takto:

„e) pomáha členským štátom v situáciách, ktoré vyžadujú zvýšenú technickú a operačnú pomoc na vonkajších hraniciach, najmä tým členským štátom, ktoré sú vystavené osobitným a neprimeraným tlakom;“

iv) vkladá sa toto písmeno:

„ea) zriaďuje tímy európskej pohraničnej stráže nasadené počas spoločných operácií, pilotných projektov a rýchlych zásahov;“

v) písmená f) a g) sa nahrádzajú takto:

„f) poskytuje členským štátom potrebnú podporu vrátane, ak o to členský štát požiada, koordinácie alebo organizácie spoločných operácií návratu;

g) nasadzuje príslušníkov pohraničnej stráže z tímov európskej pohraničnej stráže v členských štátoch na spoločné operácie, pilotné projekty a rýchle zásahy v súlade s nariadením (ES) č. 863/2007;“

vi) dopĺňajú sa tieto písmená:

„h) v súlade s nariadením (ES) č. 45/2001 vytvára a prevádzkuje informačné systémy, ktoré umožňujú rýchlu a spoľahlivú výmenu informácií o vznikajúcich rizikách na vonkajších hraniciach, vrátane informačnej a koordinačnej siete zriadenej na základe rozhodnutia 2005/267/ES (*);

i) poskytuje potrebnú pomoc pri vytváraní a prevádzkovaní európskeho systému hraničného dozoru a prípadne aj pri vytváraní spoločného prostredia na delenie sa o informácie, a to aj pokiaľ ide o interoperabilitu systémov.

(*) Rozhodnutie Rady 2005/267/ES zo 16. marca 2005 o zriadení bezpečnej webovej informačnej a koordinačnej siete pre služby riadenia migrácie členských štátov (Ú. v. EÚ L 83, 1.4.2005, s. 48).“

b) Vkladá sa tento odsek:

„1a. V súlade s právom Únie a medzinárodným právom nikoho nemožno v žiadnej krajine vylodiť ani inak odovzdať orgánom danej krajiny v rozpore so zásadou zákazu vyhostenia alebo vrátenia (zásada ‚non-refoulement‘), ani vylodiť alebo inak odovzdať v krajine, v ktorej hrozí riziko vyhostenia alebo vrátenia do inej krajiny v rozpore s uvedenou zásadou. Osobitné potreby detí, obetí obchodovania s ľuďmi, osôb vyžadujúcich zdravotnícku pomoc, osôb vyžadujúcich medzinárodnú ochranu a iných zraniteľných osôb sa riešia v súlade s právom Únie a medzinárodným právom.“

c) V odseku 2 sa posledný pododsek nahrádza takto:

„Členské štáty informujú agentúru o týchto operačných opatreniach na vonkajších hraniciach, ktoré prekračujú rámec agentúry. Výkonný riaditeľ agentúry (ďalej len ‚výkonný riaditeľ‘) informuje o týchto opatreniach riadiacu radu agentúry (ďalej len ‚riadiaca rada‘) v pravidelných intervaloch a minimálne raz za rok.“

4. Vkladá sa tento článok:

„Článok 2a

Kódex správania

Agentúra vypracuje a ďalej vyvíja kódex správania platný pre všetky operácie, ktoré agentúra koordinuje. Kódex správania stanovuje postupy určené na zabezpečenie zásad právneho štátu a dodržiavania základných práv s osobitným dôrazom na neplnoleté osoby bez sprievodu dospelaj osoby a zraniteľné osoby, ako aj na osoby hľadajúce medzinárodnú ochranu, platné pre všetky osoby, ktoré sa zúčastňujú na činnostiach agentúry.

Agentúra vypracuje kódex správania v spolupráci s konzultačným fórom uvedeným v článku 26a.“

5. Článok 3 sa nahrádza takto:

„Článok 3

Spoločné operácie a pilotné projekty na vonkajších hraniciach

1. Agentúra hodnotí, schvaľuje a koordinuje návrhy členských štátov na spoločné operácie a pilotné projekty vrátane žiadostí členských štátov v súvislosti so situáciami, ktoré si vyžadujú zvýšenú technickú a operačnú pomoc, najmä v prípadoch osobitných a neprimeraných tlakov.

Samotná agentúra môže iniciovať a vykonávať spoločné operácie a pilotné projekty v spolupráci so zapojenými členskými štátmi a so súhlasom hostiteľského členského štátu.

Môže rozhodovať aj o poskytnutí svojho technického vybavenia členským štátom, ktoré sa zúčastňujú na spoločných operáciách alebo pilotných projektoch.

Spoločným operáciám a pilotným projektom by mala predchádzať dôkladná analýza rizík.

1a. Agentúra môže po informovaní dotknutého členského štátu ukončiť spoločné operácie a pilotné projekty, a to v prípade neplnenia podmienok realizácie uvedených spoločných operácií alebo pilotných projektov.

Členské štáty, ktoré sa zúčastňujú na spoločnej operácii alebo pilotnom projekte, môžu požiadať agentúru o ukončenie uvedenej spoločnej operácie alebo pilotného projektu.

Domovský členský štát stanoví primerané disciplinárne alebo iné opatrenia v súlade so svojím vnútroštátnym právom v prípade porušenia základných práv alebo záväzkov medzinárodnej ochrany počas spoločnej operácie alebo pilotného projektu.

Výkonný riaditeľ úplne alebo čiastočne pozastaví alebo ukončí spoločné operácie a pilotné projekty, ak sa domnieva, že takéto porušenia sú vážnej povahy alebo budú pravdepodobne naďalej pretrvávajúť.

1b. Agentúra v súlade s článkom 3b zriadi rezervnú skupinu príslušníkov pohraničnej stráže, tzv. tímy európskej pohraničnej stráže, na ich prípadné nasadenie počas spoločných operácií a pilotných projektov uvedených v odseku 1. Agentúra rozhoduje o nasadení ľudských zdrojov a technického vybavenia v súlade s článkami 3a a 7.

2. Agentúra môže pôsobiť prostredníctvom svojich špecializovaných pobočiek podľa článku 16 pri praktickom organizovaní spoločných operácií a pilotných projektov.

3. Agentúra hodnotí výsledky spoločných operácií a pilotných projektov a do 60 dní od ukončenia uvedených spoločných operácií a pilotných projektov predkladá riadiacej rade podrobné hodnotiace správy spolu s pozorovaniami dôstojníka pre základné práva uvedeného v článku 26a. Agentúra v záujme zvýšenia kvality, koherencie a účinnosti budúcich spoločných operácií a pilotných projektov vykonáva komplexné porovnávacie analýzy výsledkov a zahrnie ich do svojej súhrnnej správy podľa článku 20 ods. 2 písm. b).

4. Agentúra financuje alebo spolufinancuje spoločné operácie a pilotné projekty uvedené v odseku 1 prostredníctvom príspevkov zo svojho rozpočtu v súlade s finančnými pravidlami, ktoré sa uplatňujú na agentúru.

5. Odseky 1a a 4 sa uplatňujú aj na rýchle zásahy.“

6. Vkladajú sa tieto články:

„Článok 3a

Organizačné aspekty spoločných operácií a pilotných projektov

1. Výkonný riaditeľ vypracuje operačný plán pre spoločné operácie a pilotné projekty uvedené v článku 3 ods. 1. Výkonný riaditeľ a hostiteľský členský štát po konzultácii s členskými štátmi, ktoré sa zúčastňujú na spoločnej operácii alebo pilotnom projekte, schvália operačný plán s podrobnými údajmi o organizačných aspektoch v dostatočnom časovom predstihu pred plánovaným začiatkom uvedenej spoločnej operácie alebo pilotného projektu.

V operačnom pláne sa zohľadnia všetky aspekty, ktoré sa uznávajú za potrebné na vykonanie spoločnej operácie alebo pilotného projektu, vrátane:

- a) opisu situácie spolu s postupom vykonávania a cieľmi nasadenia vrátane operačného cieľa;
- b) predpokladaného trvania spoločnej operácie alebo pilotného projektu;
- c) zemepisnej oblasti, v ktorej sa spoločná operácia alebo pilotný projekt uskutoční;

- d) opisu úloh a osobitných pokynov pre prizvaných príslušníkov pohraničnej stráže vrátane možnosti nahliadnutia do databáz povolených služobných zbraní, strelna a výstroja v hostiteľskom členskom štáte;
- e) zloženia tímov prizvaných príslušníkov pohraničnej stráže, ako aj nasadenia ďalšieho relevantného personálu;
- f) ustanovení v oblasti velenia a kontroly vrátane mien a hodností príslušníkov pohraničnej stráže hostiteľského členského štátu zodpovedných za spoluprácu s prizvanými príslušníkmi a agentúrou, najmä tých príslušníkov pohraničnej stráže, ktorí majú počas obdobia nasadenia veliteľskú právomoc, a postavenia prizvaných príslušníkov v štruktúre velenia;
- g) technického vybavenia, ktoré má byť počas spoločnej operácie alebo pilotného projektu nasadené, vrátane konkrétnych požiadaviek, ako sú podmienky používania, požadovaný obsluhujúci personál, preprava a ostatné logistické aspekty, ako aj finančné ustanovenia;
- h) podrobných ustanovení o okamžitom hlásení udalostí agentúrou riadiacej rade a príslušným vnútroštátnym verejným orgánom;
- i) systému predkladania správ a hodnotenia obsahujúceho normy pre hodnotiace správy a konečný dátum na predloženie záverečnej hodnotiacej správy v súlade s článkom 3 ods. 3;
- j) v prípade operácií na mori osobitných informácií o uplatňovaní príslušnej jurisdikcie a právnych predpisov v zemepisnej oblasti, v ktorej sa spoločná operácia alebo pilotný projekt vykonáva, vrátane odkazov na medzinárodné právo a právo Únie v oblasti zásahov, námorných záchranných operácií a vyloďovania;
- k) podrobností o spolupráci s tretími krajinami, inými agentúrami Únie a orgánmi alebo medzinárodnými organizáciami.

2. Pri všetkých zmenách a doplneniach či úprave operačného plánu sa vyžaduje súhlas výkonného riaditeľa a hostiteľského členského štátu. Agentúra ihneď zašle zúčastneným členským štátom kópiu zmeneného a doplneného alebo upraveného operačného plánu.

3. Agentúra v rámci svojich koordinačných úloh zabezpečuje operatívne vykonávanie všetkých organizačných aspektov vrátane prítomnosti zamestnancov agentúry počas spoločných operácií a pilotných projektov uvedených v tomto článku.

Článok 3b

Zloženie a nasadenie tímov európskej pohraničnej stráže

1. Na základe návrhu výkonného riaditeľa rozhoduje riadiaca rada absolútnou väčšinou svojich členov s hlasovacím právom o profiloch a celkovom počte príslušníkov pohraničnej stráže, ktorí majú byť k dispozícii pre tímy európskej pohraničnej stráže. Rovnaký postup sa uplatňuje v súvislosti s každou následnou zmenou profilov a celkového počtu príslušníkov. Členské štáty prispievajú do tímov európskej pohraničnej stráže prostredníctvom vnútroštátnej rezervy vytvorenej na základe rôznych vymedzených profilov, z ktorej menujú príslušníkov pohraničnej stráže zodpovedajúcich požadovaným profilom.

2. Príspevok členských štátov k špecifickým spoločným operáciám a pilotným projektom na nasledujúci rok z hľadiska príslušníkov pohraničnej stráže sa plánuje na základe každoročných dvojstranných rokovaní a dohôd medzi agentúrou a členskými štátmi. V súlade s týmito dohodami členské štáty poskytnú na žiadosť agentúry príslušníkov pohraničnej stráže na nasadenie, pokiaľ nečelia výnimočnej situácii, ktorá významne ovplyvňuje plnenie vnútroštátnych úloh. Takáto žiadosť sa predkladá minimálne 45 dní pred plánovaným nasadením. Autonomia domovského členského štátu v súvislosti s výberom personálu a trvaním nasadenia zostáva nedotknutá.

3. Agentúra prispieva do tímov európskej pohraničnej stráže aj poskytnutím kompetentných príslušníkov pohraničnej stráže, ktorých podľa článku 17 ods. 5 vysielajú členské štáty ako národných expertov. Príspevok členských štátov z hľadiska vysielania príslušníkov pohraničnej stráže do agentúry na nasledujúci rok sa plánuje na základe výročných dvojstranných rokovaní a dohôd medzi agentúrou a členskými štátmi.

V súlade s týmito dohodami členské štáty poskytnú príslušníkov pohraničnej stráže na vyslanie s výnimkou prípadov, ak by to vážne ovplyvnilo plnenie vnútroštátnych úloh. V takých situáciách môžu členské štáty svojich vyslaných príslušníkov pohraničnej stráže odvolať.

Maximálna dĺžka takéhoto vyslania nepresiahne šesť mesiacov v rámci 12-mesačného obdobia. Na účely tohto nariadenia sa vyslaní príslušníci považujú za prizvaných príslušníkov pohraničnej stráže, pričom ich úlohy a právomoci sú stanovené v článku 10. Členský štát, ktorý vyslal príslušníkov pohraničnej stráže, sa na účely uplatňovania článkov 3c, 10 a 10b považuje za domovský členský štát vymedzený v článku 1a bode 3. Ostatní dočasní zamestnanci agentúry, ktorí nie sú kvalifikovaní na vykonávanie funkcií súvisiacich s kontrolou hraníc, sa počas spoločných operácií a pilotných projektov nasadzujú len na koordinačné úlohy.

4. Členovia tímov európskej pohraničnej stráže plne rešpektujú pri plnení svojich úloh a vykonávaní svojich právomocí základné práva vrátane práva na prístup k azylovým konaniam a na ľudskú dôstojnosť. Všetky opatrenia, ktoré prijímajú pri plnení úloh a vykonávaní právomocí, sú primerané cieľom, ktoré tieto opatrenia sledujú. Pri plnení svojich úloh a vykonávaní právomocí nediskriminujú osoby na základe pohlavia, rasy ani etnického pôvodu, vierovyznania alebo presvedčenia, zdravotného postihnutia, veku ani sexuálnej orientácie.

5. Agentúra vymenuje v súlade s článkom 8g koordinujúceho dôstojníka pre každú spoločnú operáciu alebo pilotný projekt, pri ktorých dôjde k nasadeniu tímov európskej pohraničnej stráže.

Úlohou koordinujúceho dôstojníka je podporovať spoluprácu a koordináciu medzi hosťiteľskými a zúčastnenými členskými štátmi.

6. Agentúra v súlade s článkom 8h hradí náklady, ktoré vzniknú členským štátom v súvislosti s tým, že podľa odseku 1 tohto článku poskytnú príslušníkov pohraničnej stráže pre tímy európskej pohraničnej stráže.

7. Agentúra každoročne informuje Európsky parlament o počte príslušníkov pohraničnej stráže, ktorých každý členský štát vyčlenil pre tímy európskej pohraničnej stráže v súlade s týmto článkom.

Článok 3c

Pokyny pre tímy európskej pohraničnej stráže

1. Počas nasadenia tímov európskej pohraničnej stráže im vydáva pokyny hosťiteľský členský štát v súlade s operačným plánom uvedeným v článku 3a ods. 1.

2. Agentúra môže prostredníctvom svojho koordinujúceho dôstojníka uvedeného v článku 3b ods. 5 predložiť hosťiteľskému členskému štátu svoje stanoviská k pokynom uvedeným v odseku 1. Ak tak urobí, hosťiteľský členský štát vezme tieto stanoviská na vedomie.

3. V súlade s článkom 8g hosťiteľský členský štát poskytuje koordinujúcemu dôstojníkovi všetku potrebnú pomoc vrátane neobmedzeného prístupu k tímom európskej pohraničnej stráže počas celého obdobia ich nasadenia.

4. Členovia tímov európskej pohraničnej stráže naďalej podliehajú pri plnení úloh a vykonávaní právomocí disciplinárnym opatreniam svojho domovského členského štátu.“

7. Článok 4 sa nahrádza takto:

„Článok 4

Analýza rizík

Agentúra vypracuje a uplatňuje spoločný integrovaný model analýzy rizík.

Vypracúva všeobecné a špecifické analýzy rizík, ktoré sa predkladajú Rade a Komisii.

Na účely analýzy rizík môže agentúra po predchádzajúcej porade s dotknutými členskými štátmi vyhodnocovať ich schopnosť čeliť aktuálnym problémom vrátane súčasných a budúcich hrozieb a tlakov na vonkajších hraniciach, najmä v prípade členských štátov, ktoré čelia osobitným a neprimeraným tlakom. Agentúra môže na tento účel vyhodnocovať národné štruktúry, vybavenie a zdroje členských štátov súvisiace s kontrolou hraníc. Tieto hodnotenia sú založené na informáciách poskytovaných dotknutými členskými štátmi a na správach a výsledkoch spoločných operácií, pilotných projektov, rýchlych zásahov a iných činností agentúry. Týmito hodnoteniami nie je dotknutý schengenský mechanizmus hodnotenia.

Výsledky týchto hodnotení sa predkladajú riadiacej rade.

Na účely tohto článku členské štáty poskytujú agentúre potrebné informácie o danej situácii a prípadných hrozbách na vonkajších hraniciach.

Agentúra zohľadňuje výsledky spoločného integrovaného modelu analýzy rizík pri vypracúvaní spoločného základného študijného programu odbornej prípravy príslušníkov pohraničnej stráže uvedeného v článku 5.“

8. Článok 5 sa mení a dopĺňa takto:

a) Prvý odsek sa nahrádza takto:

„Agentúra zabezpečí pre príslušníkov pohraničnej stráže, ktorí sú členmi tímov európskej pohraničnej stráže, pokročilú odbornú prípravu súvisiacu s ich úlohami a právomocami a uskutoční s nimi pravidelné cvičenia v súlade s harmonogramom pokročilej odbornej prípravy a cvičení uvedeným v ročnom pracovnom programe agentúry.“

Agentúra prijme tiež potrebné iniciatívy na zabezpečenie toho, aby všetci príslušníci pohraničnej stráže a ďalší zamestnanci členských štátov, ktorí sa zúčastňujú v tímoch európskej pohraničnej stráže, ako aj zamestnanci agentúry absolvovali pred svojou účasťou na operačných činnostiach organizovaných agentúrou odbornú prípravu zameranú na príslušné právo Únie a medzinárodné právo vrátane problematiky základných práv a prístupu k medzinárodnej ochrane a usmernení zameraných na určenie osôb hľadajúcich ochranu a ich nasmerovanie na príslušné štruktúry.

Agentúra vypracuje a ďalej rozvíja spoločný základný študijný program odbornej prípravy príslušníkov pohraničnej stráže a na európskej úrovni poskytuje odbornú prípravu inštruktorov národnej pohraničnej stráže členských štátov, ktorá je okrem iného zameraná aj na problematiku základných práv, prístupu k medzinárodnej ochrane a príslušného námorného práva.

Agentúra vypracuje základný študijný program po porade s konzultačným fórom uvedeným v článku 26a.

Členské štáty začlenia spoločný základný študijný program do odbornej prípravy príslušníkov národnej pohraničnej stráže.“

b) Za posledný odsek sa vkladá tento odsek:

„Agentúra vytvorí výmenný program umožňujúci príslušníkom pohraničnej stráže zapojeným do tímov európskej pohraničnej stráže získať poznatky alebo špecifické odborné vedomosti na základe skúseností a osvedčených postupov v zahraničí pri práci s príslušníkmi pohraničnej stráže v inom než v ich vlastnom členskom štáte.“

9. Články 6 a 7 sa nahrádzajú takto:

„Článok 6

Sledovanie výskumu a prispievanie k výskumu

Agentúra proaktívne sleduje pokrok pri výskumných činnostiach relevantných z hľadiska kontroly a dozoru na vonkajších hraniciach, prispieva k týmto činnostiam a tieto informácie ďalej postupuje Komisii a členským štátom.

Článok 7

Technické vybavenie

1. Agentúra môže sama alebo v spoluvlastníctve s členským štátom v súlade s finančnými pravidlami, ktoré sa uplatňujú na agentúru, nadobúdať alebo si prenajímať technické vybavenie na kontrolu vonkajších hraníc, ktoré sa nasadí v rámci spoločných operácií, pilotných

projektov, rýchlych zásahov, spoločných operácií návratu alebo projektov technickej pomoci. Pred nadobudnutím alebo prenájomom vybavenia, ktoré predstavuje pre agentúru značné náklady, sa uskutoční dôkladná analýza potrieb, nákladov a prínosov. Všetky výdavky tohto typu sa ustanovujú v rozpočte agentúry prijatom riadiacou radou v súlade s článkom 29 ods. 9. V prípade, že agentúra nadobudne alebo si prenajíma dôležité technické vybavenie, ako sú plavidlá hliadkujúce na otvorenom mori a v pobrežných vodách alebo pobrežné hliadkové vozidlá, uplatňujú sa tieto podmienky:

- a) v prípade nadobudnutia a spoluvlastníctva sa agentúra formálne dohodne s členským štátom, že tento členský štát zabezpečí registráciu vybavenia v súlade s príslušnými právnymi predpismi tohto členského štátu;
- b) v prípade prenájmu sa toto vybavenie zaregistruje v členskom štáte.

Na základe modelovej dohody vypracovanej agentúrou a členským štátom, v ktorom je vybavenie zaregistrované, dohodne s agentúrou na podrobnostiach zabezpečujúcich obdobia plnej dostupnosti spoluvlastnených aktív, ako aj na podmienkach používania tohto vybavenia.

Členský štát, v ktorom je vybavenie zaregistrované, alebo dodávateľ technického vybavenia poskytne potrebných odborníkov a technický personál na právne podložené a bezpečnú obsluhu technického vybavenia.

2. Agentúra zriadi a vedie centralizovaný register rezervy technického vybavenia, ktorú tvorí vybavenie vo vlastníctve členských štátov alebo agentúry a vybavenie v spoločnom vlastníctve členských štátov a agentúry na účely kontroly vonkajších hraníc. Rezerva technického vybavenia obsahuje minimálny kontingent podľa jednotlivých druhov technického vybavenia uvedeného v odseku 5 tohto článku. Vybavenie uvedené v rezerve technického vybavenia sa nasadí počas činností uvedených v článkoch 3, 8a a 9.

3. Členské štáty prispievajú do rezervy technického vybavenia uvedenej v odseku 2. Príspevok členských štátov do rezervy a nasadenia technického vybavenia na konkrétne operácie sa plánuje na základe každoročných dvojstranných rokovaní a dohôd medzi agentúrou a členskými štátmi. V súlade s týmito dohodami členské štáty poskytnú na nasadenie na žiadosť agentúry svoje technické vybavenie, ak tvorí súčasť minimálneho kontingentu technického vybavenia na daný rok, pokiaľ nečelia výnimočnej situácii, ktorá významne ovplyvňuje plnenie vnútroštátnych úloh. Takáto žiadosť sa predkladá minimálne 45 dní pred plánovaným nasadením. Príspevky do rezervy technického vybavenia sa každoročne preskúmajú.

4. Agentúra vedie register o rezerve technického vybavenia podľa týchto kritérií:

- a) klasifikácia podľa druhu vybavenia a typu operácie;
- b) klasifikácia podľa vlastníka (členský štát, agentúra, iné);
- c) celkové množstvo požadovaného vybavenia;
- d) v prípade potreby požadovaný personál;
- e) ostatné informácie, ako sú registračné údaje, požiadavky na dopravu a údržbu, uplatniteľné vnútroštátne vývozné režimy, technické inštrukcie alebo iné informácie dôležité z hľadiska správneho zaobchádzania s vybavením.

5. Agentúra financuje nasadenie technického vybavenia, ktoré tvorí súčasť minimálneho kontingentu technického vybavenia poskytnutého príslušným členským štátom na daný rok. Nasadenie technického vybavenia, ktoré netvorí súčasť minimálneho kontingentu technického vybavenia, spolufinancuje agentúra až do maximálnej výšky 100 % oprávnených nákladov pri zohľadnení osobitných okolností v členských štátoch nasadzujúcich toto technické vybavenie.

Na návrh výkonného riaditeľa riadiaca rada rozhoduje každoročne v súlade s článkom 24 o pravidlách týkajúcich sa technického vybavenia vrátane požadovaného celkového minimálneho kontingentu podľa jednotlivých druhov technického vybavenia, podmienkach nasadenia a náhrade nákladov. Na účely rozpočtu by riadiaca rada mala toto rozhodnutie prijať každoročne do 31. marca.

Agentúra navrhuje minimálny kontingent technického vybavenia podľa svojich potrieb, a to najmä pokiaľ ide o schopnosť vykonávať spoločné operácie, pilotné projekty, rýchle zásahy a spoločné operácie návratu v súlade s jej pracovným programom na daný rok.

Ak sa ukáže, že minimálny kontingent technického vybavenia nie je dostatočný na realizáciu operačného plánu dohodnutého pre spoločné operácie, pilotné projekty, rýchle zásahy alebo spoločné operácie návratu, agentúra ho zreviduje podľa odôvodnených potrieb a dohody s členskými štátmi.

6. Agentúra každý mesiac predkladá riadiacej rade správy o zložení a nasadení vybavenia, ktoré je súčasťou rezervy technického vybavenia. V prípade, že sa nedosiahne minimálny kontingent technického vybavenia uvedený v odseku 5, výkonný riaditeľ o tom bezodkladne informuje riadiacu radu. Riadiaca rada bezodkladne prijme rozhodnutie o prioritách pri nasadení technického vybavenia

a prijme potrebné opatrenia na odstránenie zistených nedostatkov. O zistených nedostatkoch a prijatých opatreniach informuje Komisiu. Komisia predloží tieto informácie, ako aj vlastné posúdenie Európskemu parlamentu a Rade.

7. Agentúra každoročne informuje Európsky parlament o počte technických zariadení, ktoré každý členský štát vyčlenil na rezervu technického vybavenia v súlade s týmto článkom.“

10. Článok 8 sa mení a dopĺňa takto:

a) Odsek 1 sa nahrádza takto:

„1. Bez toho, aby bol dotknutý článok 78 ods. 3 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ďalej len „ZFEÚ“), môže jeden alebo viacero členských štátov, ktoré čelia osobitným a neprimeraným tlakom a ktoré sa ocitnú v situáciách vyžadujúcich zvýšenú technickú a operačnú pomoc pri vykonávaní svojich záväzkov týkajúcich sa kontroly a stráženia vonkajších hraníc, požiadať o pomoc agentúru. Agentúra zorganizuje v súlade s článkom 3 pre dožadujúci členský štát (dožadujúce členské štáty) príslušnú technickú a operačnú pomoc.“

b) V odseku 2 sa dopĺňa toto písmeno:

„c) nasadiť príslušníkov pohraničnej stráže z tímov európskej pohraničnej stráže.“

c) Odsek 3 sa nahrádza takto:

„3. Agentúra môže nadobúdať technické vybavenie na kontrolu a dozor vonkajších hraníc určené na využitie jej odborníkmi a v rámci rýchlych zásahov počas ich trvania.“

11. Článok 8a sa nahrádza takto:

„Článok 8a

Rýchle zásahy

Na žiadosť členského štátu, ktorý čelí naliehavej a výnimočnej kritickéj situácii, najmä príchodu veľkého počtu štátnych príslušníkov tretích krajín na vonkajšie hranice, ktorí sa snažia neoprávnene vstúpiť na územie daného členského štátu, môže agentúra dočasne nasadiť na územie dožadujúceho členského štátu jeden alebo viacero tímov európskej pohraničnej stráže [ďalej len „tím(-y)“] v súlade s článkom 4 nariadenia (ES) č. 863/2007.“

12. V článku 8d sa odsek 5 nahrádza takto:

„5. Ak výkonný riaditeľ rozhodne o nasadení jedného alebo viacerých tímov, agentúra spolu s dožadujúcim členským štátom vypracuje bezodkladne, najneskôr však do piatich pracovných dní odo dňa rozhodnutia, operačný plán v súlade s článkom 8e.“

13. V článku 8e sa odsek 1 mení a dopĺňa takto:

a) Písmená e), f) a g) sa nahrádzajú takto:

„e) zloženie tímov, ako aj nasadenie ďalšieho relevantného personálu;

f) ustanovenia v oblasti velenia a kontroly vrátane mien a hodností príslušníkov pohraničnej stráže hostiteľského členského štátu zodpovedných za spoluprácu s tímami, najmä tých príslušníkov pohraničnej stráže, ktorí tímom počas obdobia nasadenia velia, a postavenie tímov v štruktúre velenia;

g) technické vybavenie, ktoré má byť nasadené spoločne s tímami, vrátane konkrétnych požiadaviek, ako sú podmienky používania, požadovaný obsluhujúci personál, preprava a ostatné logistické aspekty, ako aj finančné ustanovenia;“.

b) Dopĺňajú sa tieto písmená:

„h) podrobné ustanovenia o okamžitom hlásení udalostí agentúrou riadiacej rade a príslušným vnútroštátnym verejným orgánom;

i) systém predkladania správ a hodnotenia obsahujúci normy pre hodnotiace správy a konečný dátum na predloženie záverečnej hodnotiacej správy v súlade s článkom 3 ods. 3;

j) v prípade operácií na mori špecifické informácie o uplatňovaní príslušnej jurisdikcie a právnych predpisov v zemepisnej oblasti, v ktorej sa rýchly zásah vykonáva, vrátane odkazu na medzinárodné právo a právo Únie v oblasti zásahov, námorných záchranných operácií a vylodovania;

k) podrobnosti o spolupráci s tretími krajinami, inými agentúrami Únie a orgánmi alebo medzinárodnými organizáciami.“

14. V článku 8h ods. 1 sa úvodná časť nahrádza takto:

„1. Agentúra hradí v plnom rozsahu nasledujúce náklady, ktoré vzniknú členským štátom v súvislosti s tým, že poskytnú príslušníkov pohraničnej stráže na účely uvedené v článku 3 ods. 1b, článku 8a a článku 8c.“.

15. Článok 9 sa nahrádza takto:

„Článok 9

Spolupráca v oblasti návratu

1. Agentúra v súlade s politikou návratu Únie, najmä v súlade so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2008/115/ES zo 16. decembra 2008 o spoločných normách a postupoch členských štátov na účely návratu štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí sa neoprávnene zdržiavajú na ich území (*), a bez toho, aby hodnotila podstatu rozhodnutí o návrate, poskytuje potrebnú pomoc a na žiadosť zúčastnených členských štátov takisto zabezpečuje koordináciu alebo organizáciu spoločných operácií návratu vykonávaných členskými štátmi, a to aj vrátane prenajímania si lietadiel na účely takýchto operácií. Agentúra financuje alebo spolufinancuje operácie a projekty uvedené v tomto odseku prostredníctvom príspevkov zo svojho rozpočtu v súlade s finančnými pravidlami, ktoré sa uplatňujú na agentúru. Agentúra môže zároveň použiť finančné prostriedky Únie dostupné v oblasti návratu. Agentúra zabezpečí, aby finančná pomoc uvedená v dohodách o grante uzatvorených s členskými štátmi bola podmienená plným rešpektovaním Charty základných práv.

1a. Agentúra vypracuje kódex správania pre návrat štátnych príslušníkov tretích krajín neoprávnene sa zdržiavajúcich na území členských štátov, ktorý sa uplatňuje počas všetkých spoločných operácií návratu koordinovaných agentúrou. Tento kódex správania uvádza spoločné štandardizované postupy, ktoré by mali zjednodušiť organizáciu spoločných operácií návratov a zabezpečiť návrat humánnym spôsobom pri plnom rešpektovaní základných práv, najmä zásad ľudskej dôstojnosti, zákazu mučenia a neľudského alebo ponižujúceho zaobchádzania alebo trestu, práva na slobodu a bezpečnosť a práva na ochranu osobných údajov a zásady nediskriminácie.

1b. V kódexe správania sa zohľadní predovšetkým povinnosť stanoviť účinný systém monitorovania nútených návratov vyplývajúca z článku 8 ods. 6 smernice 2008/115/ES a stratégia pre základné práva uvedená v článku 26a ods. 1 tohto nariadenia. Monitorovanie spoločných operácií návratu by malo prebiehať na základe objektívnych a transparentných kritérií a pokrývať celú spoločnú operáciu návratu, a to od fázy pred odletom až po odovzdanie navrátilca v krajine návratu.

1c. Členské štáty pravidelne informujú agentúru o svojich potrebách v oblasti pomoci alebo koordinácie zo strany agentúry. Agentúra vypracuje priebežný operačný plán s cieľom poskytnúť žiadajúcim členským štátom potrebnú operatívnu podporu vrátane technického vybavenia uvedeného v článku 7 ods. 1. Riadiaca rada rozhodne v súlade s článkom 24 na návrh výkonného riaditeľa o obsahu a postupe vykonávania priebežného operačného plánu.

2. Agentúra spolupracuje s príslušnými orgánmi tretích krajín uvedenými v článku 14 s cieľom stanoviť osvedčené postupy v oblasti získavania cestovných dokladov a návrat štátnych príslušníkov tretích krajín neoprávnene sa zdržujúcich na území členských štátov.

(*) Ú. v. EÚ L 348, 24.12.2008, s. 98.“

16. V článku 10 sa odsek 2 nahrádza takto:

„2. Pri plnení svojich úloh a vykonávaní svojich právomocí prizvaní príslušníci pohraničnej stráže dodržiavajú právo Únie a medzinárodné právo, ako aj základné práva a vnútroštátne právo hostiteľského členského štátu.“

17. Článok 11 sa nahrádza takto:

„Článok 11

Systémy výmeny informácií

Agentúra môže prijať všetky potrebné opatrenia na uľahčenie výmeny informácií týkajúcich sa jej úloh s Komisiou a členskými štátmi a v prípade potreby s agentúrami Únie uvedenými v článku 13. Vytvorí a prevádzkuje informačný systém umožňujúci výmenu utajovaných skutočností s týmito aktérmi vrátane osobných údajov uvedených v článkoch 11a, 11b a 11c.

Agentúra môže prijať všetky potrebné opatrenia na uľahčenie výmeny informácií týkajúcich sa jej úloh so Spojeným kráľovstvom a Írskom, ak sa týkajú činností, do ktorých sú zapojení v súlade s článkom 12 a článkom 20 ods. 5.“

18. Vkladajú sa tieto články:

„Článok 11a

Ochrana údajov

Pri spracúvaní údajov agentúrou sa uplatňuje nariadenie (ES) č. 45/2001.

Riadiaca rada stanoví opatrenia na uplatňovanie nariadenia (ES) č. 45/2001 agentúrou vrátane opatrení týkajúcich sa

úradníka agentúry pre ochranu údajov. Tieto opatrenia sa stanovujú po konzultácii s európskym dozorným úradníkom pre ochranu údajov. Bez toho, aby boli dotknuté články 11b a 11c, môže agentúra spracúvať osobné údaje na administratívne účely.

Článok 11b

Spracúvanie osobných údajov v kontexte spoločných operácií návratu

1. Pri vykonávaní svojich úloh organizovania a koordinácie spoločných operácií návratu vykonávaných členskými štátmi, uvedených v článku 9, môže agentúra spracúvať osobné údaje osôb podliehajúcich spoločným operáciám návratu.

2. Pri spracúvaní týchto osobných údajov sa dodržiavajú zásady nevyhnutnosti a proporcionality. Spracúvanie sa najmä prísne obmedzuje na tie osobné údaje, ktoré sú potrebné na účely spoločných operácií návratu.

3. Osobné údaje sa vymažú ihneď po dosiahnutí účelu, na ktorý boli zhromaždené, a najneskôr desať dní po ukončení spoločnej operácie návratu.

4. Ak osobné údaje neprevádza na nosič členský štát, môže takéto údaje previesť agentúra.

5. Tento článok sa uplatňuje v súlade s opatreniami uvedenými v článku 11a.

Článok 11c

Spracúvanie osobných údajov zozbieraných počas spoločných operácií, pilotných projektov a rýchlych zásahov

1. Bez toho, aby bola dotknutá právomoc členských štátov zbierať osobné údaje v kontexte spoločných operácií, pilotných projektov a rýchlych zásahov, a v rámci obmedzení uvedených v odsekoch 2 a 3 môže agentúra ďalej spracúvať osobné údaje, ktoré členské štáty získajú počas operácií a poskytnú agentúre, s cieľom prispieť k bezpečnosti vonkajších hraníc členských štátov.

2. Takéto ďalšie spracúvanie osobných údajov agentúrou sa obmedzuje na osobné údaje osôb, ktoré sú príslušnými orgánmi členských štátov z oprávnených dôvodov podozrivé z účasti na cezhraničnej trestnej činnosti, napomáhania neoprávnenej migrácie alebo obchodovania s ľuďmi, ako sú vymedzené v článku 1 ods. 1 písm. a) a b) smernice Rady 2002/90/ES z 28. novembra 2002, ktorá definuje napomáhanie neoprávneného vstupu, tranzitu a bydlisku (*).

3. Osobné údaje uvedené v odseku 2 spracúva agentúra ďalej len na tieto účely:

a) v závislosti od individuálneho prípadu prenos Europolu alebo iným agentúram presadzovania práva Únie v súlade s článkom 13;

b) použitie na prípravu analýzy rizík uvedenej v článku 4. Vo výsledku analýzy rizík musia byť údaje anonymizované.

4. Osobné údaje sa vymažú ihneď po ich prenose Europolu alebo iným agentúram Únie alebo po použití na analýzy rizík uvedené v článku 4. Čas ich uchovávaní v žiadnom prípade neprekročí tri mesiace odo dňa zhromaždenia týchto údajov.

5. Pri spracúvaní týchto osobných údajov sa dodržiavajú zásady nevyhnutnosti a primeranosti. Osobné údaje agentúra nevyužíva na účely vyšetrovaní, ktoré sú naďalej v kompetencii príslušných orgánov členských štátov.

Spracúvanie sa najmä prísne obmedzuje na tie osobné údaje, ktoré sú potrebné na účely uvedené v odseku 3.

6. Bez toho, aby bolo dotknuté nariadenie (ES) č. 1049/2001, ďalší prenos alebo iné oznámenie osobných údajov spracovaných agentúrou tretím krajinám alebo iným tretím stranám sa zakazuje.

7. Tento článok sa uplatňuje v súlade s opatreniami uvedenými v článku 11a.

Článok 11d

Bezpečnostné predpisy v oblasti ochrany utajovaných skutočností a citlivých neutajovaných skutočností

1. Agentúra uplatňuje bezpečnostné predpisy Komisie stanovené v prílohe k rozhodnutiu Komisie 2001/844/ES, ESUO, Euratom z 29. novembra 2001, ktorým sa mení a dopĺňa jej rokovací poriadok (**). Uvedené predpisy sa okrem iného uplatňujú na výmeny, spracovania a uchovávaní utajovaných skutočností.

2. Agentúra uplatňuje zásady bezpečnosti týkajúce sa spracovania citlivých neutajovaných skutočností, ako sú stanovené v rozhodnutí uvedenom v odseku 1 tohto článku a vykonávané Komisiou. Riadiaca rada stanoví opatrenia na uplatňovanie týchto zásad bezpečnosti.

(*) Ú. v. ES L 328, 5.12.2002, s. 17.

(**) Ú. v. ES L 317, 3.12.2001, s. 1.“

19. Články 13 a 14 sa nahrádzajú takto:

„Článok 13

Spolupráca s agentúrami a orgánmi Únie a medzinárodnými organizáciami

Agentúra môže spolupracovať s Europolom, Európskym podporným úradom pre azyl, Agentúrou Európskej únie pre základné práva (ďalej len „Agentúra pre základné práva“), inými agentúrami a orgánmi Únie a medzinárodnými organizáciami príslušnými v oblastiach, na ktoré sa vzťahuje toto nariadenie v rámci pracovných dojednaní uzavretých s týmito orgánmi v súlade s príslušnými ustanoveniami ZFEÚ a ustanoveniami o príslušnosti týchto orgánov. Agentúra o tom systematicky informuje Európsky parlament.

Ďalší prenos alebo iné oznámenie osobných údajov spracúvaných agentúrou iným agentúram alebo subjektom Únie podlieha osobitným pracovným dojednaniám týkajúcim sa výmeny osobných údajov a predchádzajúcemu súhlasu európskeho dozorného úradníka pre ochranu údajov.

Agentúra môže tiež so súhlasom dotknutých členských štátov pozvať pozorovateľov z agentúr a orgánov Únie alebo medzinárodných organizácií, aby sa zapojili do jej činností uvedených v článkoch 3, 4 a 5, ak je ich prítomnosť v súlade s cieľmi týchto činností, môže prispieť k zlepšeniu spolupráce a výmene osvedčených postupov a neovplyvňuje celkovú bezpečnosť činností. Účast pozorovateľov sa môže uskutočniť len so súhlasom dotknutého členského štátu (členských štátov) v súvislosti s činnosťami uvedenými v článkoch 4 a 5 a len so súhlasom hostiteľského členského štátu, pokiaľ ide o činnosti uvedené v článku 3. Podrobné pravidlá účasti pozorovateľov sú súčasťou operačného plánu uvedeného v článku 3a ods. 1. Agentúra poskytne týmto pozorovateľom pred ich účasťou na uvedených činnostiach primeranú odbornú prípravu.

Článok 14

Uľahčovanie operačnej spolupráce s tretími krajinami a spolupráca s príslušnými orgánmi tretích krajín

1. Agentúra v otázkach spadajúcich do oblasti jej pôsobnosti a v rozsahu potrebnom na plnenie jej úloh uľahčuje operačnú spoluprácu medzi členskými štátmi a tretími krajinami v rámci politiky Únie v oblasti vonkajších vzťahov okrem iného aj v súvislosti s ľudskými právami.

Agentúra a členské štáty dodržiavajú normy a pravidlá, ktoré sú najmenej rovnocenné s tými, ktoré ustanovuje legislatíva Únie, aj v prípade, keď sa spolupráca s tretími krajinami uskutočňuje na území týchto štátov.

Cieľom spolupráce s tretími krajinami je podporovanie európskych noriem v oblasti správy hraníc, ako aj rešpektovanie základných práv a ľudskej dôstojnosti.

2. Agentúra môže spolupracovať s orgánmi tretích krajín príslušnými vo veciach, na ktoré sa vzťahuje toto nariadenie, v rámci pracovných dojednaní uzavretých s týmito orgánmi v súlade s príslušnými ustanoveniami ZFEÚ. Tieto pracovné dojednania sa týkajú len riadenia operačnej spolupráce.

3. Agentúra môže v tretích krajinách nasadiť svojich styčných dôstojníkov, ktorí by mali pri vykonávaní svojich povinností disponovať najvyššou možnou mierou ochrany. Styční dôstojníci sú zapojení do miestnych alebo regionálnych sietí pre spoluprácu imigračných styčných dôstojníkov členských štátov vytvorených podľa nariadenia Rady (ES) č. 377/2004 z 19. februára 2004 o vytvorení siete imigračných styčných dôstojníkov (*). Styční dôstojníci sú nasadzovaní len v tých tretích krajinách, ktoré pri riadení hraníc rešpektujú minimálne zásady v oblasti ľudských práv. Ich nasadenie odsúhlasí riadiaca rada. V rámci politiky vonkajších vzťahov Únie by mali byť prioritne nasadzovaní v tých tretích krajinách, ktoré podľa analýzy rizík predstavujú krajinu pôvodu alebo tranzitu neoprávnenej migrácie. Agentúra môže na základe reciprocity tiež prijať na obmedzený čas styčných dôstojníkov vyslaných týmito tretími krajinami. Riadiaca rada prijíma na návrh výkonného riaditeľa a v súlade s článkom 24 zoznam priorít na daný rok.

4. Úlohy styčných dôstojníkov agentúry zahŕňajú v súlade s právom Únie a základnými právami nadväzovanie a udržiavanie kontaktov s príslušnými orgánmi tretej krajiny, do ktorej boli pridelení, a to v záujme predchádzania neoprávnenému prisťahovalectvu a návratu neoprávnených prisťahovalcov a boja proti nim.

5. Agentúra môže využívať finančné prostriedky Únie v súlade s ustanoveniami príslušných nástrojov na podporu politiky Únie v oblasti vonkajších vzťahov. Môže iniciovať a financovať projekty technickej pomoci v tretích krajinách týkajúce sa záležitostí, na ktoré sa vzťahuje toto nariadenie.

6. Agentúra môže tiež so súhlasom dotknutého členského štátu (členských štátov) pozvať pozorovateľov z tretích krajín, aby sa zapojili do jej činností uvedených v článkoch 3, 4 a 5, ak je ich prítomnosť v súlade s cieľmi týchto činností, môže prispieť k zlepšeniu spolupráce a výmene osvedčených postupov a neovplyvňuje celkovú bezpečnosť činností. Účasť pozorovateľov sa môže uskutočniť len so súhlasom dotknutého členského štátu (členských štátov) v súvislosti s činnosťami uvedenými

v článkoch 4 a 5 a len so súhlasom hostiteľského členského štátu, pokiaľ ide o činnosti uvedené v článku 3. Podrobné pravidlá účasti pozorovateľov sú súčasťou operačného plánu uvedeného v článku 3a ods. 1. Agentúra poskytne týmto pozorovateľom pred ich účasťou na uvedených činnostiach primeranú odbornú prípravu.

7. Členské štáty môžu zahrnúť do bilaterálnych dohôd uzatvorených s tretími krajinami podľa článku 2 ods. 2 ustanovenia o úlohe a právomoci agentúry, najmä pokiaľ ide o uplatňovanie výkonnej právomoci členov tímov nasadených agentúrou počas spoločných operácií alebo pilotných projektov uvedených v článku 3.

8. Činnosti uvedené v odsekoch 2 a 3 tohto článku podliehajú predchádzajúcemu stanovisku Komisie a Európsky parlament je o týchto činnostiach bezodkladne a v plnej miere informovaný.

(*) Ú. v. EÚ L 64, 2.3.2004, s. 1.“

20. V článku 15 sa prvý odsek nahrádza takto:

„Agentúra je orgánom Únie. Má právnu subjektivitu.“

21. Vkladá sa tento článok:

„Článok 15a

Dohoda o sídle

V dohode o sídle medzi agentúrou a členským štátom, v ktorom má agentúra sídlo, sa stanoví nevyhnutné opatrenia týkajúce sa umiestnenia agentúry v tomto členskom štáte a vybavenia, ktoré tento členský štát poskytne, ako aj osobitné pravidlá uplatňované v tomto členskom štáte na výkonného riaditeľa, zástupcu výkonného riaditeľa, členov riadiacej rady, zamestnancov agentúry a ich rodinných príslušníkov. Dohoda o sídle sa uzatvorí po získaní súhlasu riadiacej rady. Členský štát, v ktorom má agentúra svoje sídlo, by mal zabezpečiť čo najlepšie podmienky na zaisťovanie riadneho fungovania agentúry vrátane viacjazyčného a európskeho zameraného vzdelávania a primeraných dopravných spojení.“

22. Článok 17 sa mení a dopĺňa takto:

a) Odsek 3 sa nahrádza takto:

„3. Na účely uplatňovania článku 3b ods. 5 môže byť za koordinujúceho dôstojníka v súlade s článkom 8g vymenovaný len ten zamestnanec agentúry, na ktorého sa vzťahuje Služobný poriadok úradníkov Európskej únie alebo hlava II Podmienok zamestnávania ostatných zamestnancov Európskej únie. Na účely uplatňovania článku 3b ods. 3 môžu byť do tímov európskej pohraničnej stráže pridelení len národní experti, ktorých členské štáty vyslali do agentúry. Agentúra vymenuje týchto národných expertov, ktorí budú v súlade s uvedeným článkom pridelení do tímov európskej pohraničnej stráže.“

b) Dopĺňajú sa tieto odseky:

„4. Riadiaca rada prijme po dohode s Komisiou potrebné vykonávacie predpisy podľa článku 110 Služobného poriadku úradníkov Európskej únie.

5. Riadiaca rada môže prijať ustanovenia, na základe ktorých môžu byť národní experti z členských štátov vyslaní do agentúry. V týchto ustanoveniach sa zohľadnia požiadavky uvedené v článku 3b ods. 3, najmä skutočnosť, že títo národní experti sa považujú za prizvaných príslušníkov pohraničnej stráže, pričom ich úlohy a právomoci sú stanovené v článku 10. Zahŕňajú ustanovenia o podmienkach nasadenia.“

23. Článok 20 sa mení a dopĺňa takto:

a) Odsek 2 sa mení a dopĺňa takto:

i) písmeno h) sa nahrádza takto:

„h) vypracuje organizačnú štruktúru agentúry a prijme personálnu politiku agentúry, najmä viacročný plán v oblasti personálnej politiky. V súlade s príslušnými ustanoveniami nariadenia Komisie (ES, Euratom) č. 2343/2002 z 19. novembra 2002 o rámcovom rozpočtovom nariadení pre subjekty uvedené v článku 185 nariadenia Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 o rozpočtových pravidlách, ktoré sa vzťahujú na všeobecný rozpočet Európskych spoločenstiev (*), predloží viacročný plán v oblasti personálnej politiky Komisii a po prijatí kladného stanoviska Komisie rozpočtovému orgánu;

(* Ú. v. ES L 357, 31.12.2002, s. 72.“

ii) dopĺňa sa toto písmeno:

„i) prijíma viacročný plán agentúry zameraný na definovanie budúcej dlhodobej stratégie týkajúcej sa činnosti agentúry.“

b) Odsek 4 sa nahrádza takto:

„4. Riadiaca rada môže výkonnému riaditeľovi poskytovať poradenstvo v otázkach, ktoré sa týkajú výlučne rozvoja operačného riadenia vonkajších hraníc vrátane činností súvisiacich s výskumom, ako sa uvádza v článku 6.“

24. Článok 21 sa mení a dopĺňa takto:

a) V odseku 1 sa posledná veta nahrádza takto:

„Funkčné obdobie sa môže predĺžiť.“

b) Odsek 3 sa nahrádza takto:

„3. V agentúre sa zúčastňujú krajiny pridružené k vykonávaniu, uplatňovaniu a rozvoju schengenského *acquis*. Každá krajina má v riadiacej rade jedného zástupcu a jedného náhradníka. Na základe príslušných ustanovení jednotlivých dohôd o pridružení boli vypracované dojednania, ktoré spresňujú povahu a rozsah účasti týchto krajín na činnosti agentúry, ako aj podrobné pravidlá pre túto účasť vrátane ustanovení o finančných príspevkoch a zamestnancoch.“

25. Článok 25 sa mení a dopĺňa takto:

a) Odsek 2 sa nahrádza takto:

„2. Európsky parlament alebo Rada môžu vyzvať výkonného riaditeľa, aby podal správu o plnení svojich úloh, najmä správu o vykonávaní a monitorovaní stratégie pre základné práva, všeobecnú správu agentúry za predošlý rok, pracovný program na nadchádzajúci rok a viacročný plán agentúry, ako je uvedené v článku 20 ods. 2 písm. i).“

b) V odseku 3 sa dopĺňa toto písmeno:

„g) zabezpečiť vykonávanie operačných plánov podľa článkov 3a a 8e.“

26. Vkladá sa tento článok:

„Článok 26a

Stratégia pre základné práva

1. Agentúra vypracuje a ďalej rozvíja a vykonáva svoju stratégiu pre základné práva. Agentúra zriadi účinný mechanizmus na monitorovanie dodržiavania základných práv vo všetkých činnostiach agentúry.

2. Agentúra zriadi konzultačné fórum na pomoc výkonnému riaditeľovi a riadiacej rade v otázkach základných práv. Agentúra pozve Európsky podporný úrad pre azyl, Agentúru pre základné práva, vysokého komisára OSN pre utečencov a iné príslušné organizácie na účasť na konzultačnom fóre. Na návrh výkonného riaditeľa riadiaca rada rozhodne o zložení a pracovných metódach konzultačného fóra a o podrobnostiach predkladania informácií konzultačnému fóru.

S konzultačným fórom sa konzultuje o ďalšom vývoji a uplatňovaní stratégie pre základné práva, kódexu správania a spoločného základného študijného programu.

Konzultačné fórum vypracúva výročnú správu o svojej činnosti. Táto správa sa sprístupňuje verejnosti.

3. Riadiaca rada vymenuje dôstojníka pre základné práva, ktorý musí mať potrebnú kvalifikáciu a skúsenosti v oblasti základných práv. Svoju činnosť dôstojníka pre základné práva vykonáva nezávisle a zodpovedá priamo

riadiacej rade a konzultačnému fóru. Pravidelne podáva správy a prispieva k mechanizmu monitorovania základných práv.

4. Dôstojník pre základné práva a konzultačné fórum má prístup k všetkým informáciám týkajúcim sa dodržiavania základných práv v súvislosti so všetkými činnosťami agentúry.“

27. Do článku 33 sa vkladajú tieto odseky:

„2a. Prvé hodnotenie po nadobudnutí účinnosti nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1168/2011 z 25. októbra 2011, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie Rady (ES) č. 2007/2004 o zriadení Európskej agentúry pre riadenie operačnej spolupráce na vonkajších hraniciach členských štátov Európskej únie (*), analyzuje tiež potrebu ďalšej zvýšenej koordinácie riadenia vonkajších hraníc členských štátov vrátane uskutočniteľnosti vytvorenia európskeho systému pohraničnej stráže.

2b. Súčasťou hodnotenia je osobitná analýza dodržiavania Charty základných práv pri uplatňovaní tohto nariadenia.

(*) Ú. v. EÚ L 304, 22.11.2011, s. 1.“

Článok 2

Nadobudnutie účinnosti

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Toto nariadenie je záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné v členských štátoch v súlade so zmluvami.

V Štrasburgu 25. októbra 2011

Za Európsky parlament
predseda
J. BUZEK

Za Radu
predseda
M. DOWGIELEWICZ

NARIADENIE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY (EÚ) č. 1169/2011

z 25. októbra 2011

o poskytovaní informácií o potravinách spotrebiteľom, ktorým sa menia a dopĺňajú nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1924/2006 a (ES) č. 1925/2006 a ktorým sa zrušuje smernica Komisie 87/250/EHS, smernica Rady 90/496/EHS, smernica Komisie 1999/10/ES, smernica Európskeho parlamentu a Rady 2000/13/ES, smernice Komisie 2002/67/ES a 2008/5/ES a nariadenie Komisie (ES) č. 608/2004

(Text s významom pre EHP)

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 114,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru ⁽¹⁾,konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom ⁽²⁾,

keďže:

(1) V článku 169 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ZFEÚ) sa ustanovuje, že Únia má prispievať k dosiahnutiu vysokej úrovne ochrany spotrebiteľov prostredníctvom opatrení, ktoré prijíma podľa článku 114 ZFEÚ.

(2) Voľný pohyb bezpečných a zdravých potravín je zásadným aspektom vnútorného trhu a výrazne prispieva k zdraviu a dobrým životným podmienkam občanov a k ich sociálnym a hospodárskym záujmom.

(3) Na dosiahnutie vysokej úrovne ochrany zdravia spotrebiteľov a na zaručenie ich práva na informácie by sa malo zabezpečiť, aby spotrebiteľia boli primerane informovaní o potravinách, ktoré konzumujú. Výber zo strany spotrebiteľov môžu okrem iného ovplyvňovať zdravotné, ekonomické, environmentálne, sociálne a etické hľadiská.

(4) Podľa nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 z 28. januára 2002, ktorým sa ustanovujú všeobecné zásady a požiadavky potravinového práva, zriaďuje Európsky úrad pre bezpečnosť potravín a stanovujú postupy v záležitostiach bezpečnosti potravín ⁽³⁾, sa uvádza, že všeobecnou zásadou potravinového práva je poskytnúť spotrebiteľom základ na rozhodovanie o výbere potravín, ktoré konzumujú, na základe informácií a zabrániť akýmkoľvek postupom, ktoré môžu spotrebiteľa viesť do omylu.

(5) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2005/29/ES z 11. mája 2005 o nekalých obchodných praktikách podnikateľov voči spotrebiteľom na vnútornom trhu ⁽⁴⁾ sa zaoberá určitými aspektmi poskytovania informácií spotrebiteľom predovšetkým na zamedzenie klamlivého konania a opomenutí poskytnutia informácií. Všeobecné zásady o nekalých obchodných praktikách by mali dopĺňať konkrétne pravidlá týkajúce sa poskytovania informácií o potravinách spotrebiteľom.

(6) Pravidlá Únie na označovanie potravín uplatniteľné na všetky potraviny sú ustanovené v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2000/13/ES z 20. marca 2000 o aproximácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa označovania, prezentácie a reklamy potravín ⁽⁵⁾. Väčšina ustanovení uvedených v uvedenej smernici pochádza z roku 1978, a preto by sa mali aktualizovať.

(7) Smernicou Rady 90/496/EHS z 24. septembra 1990 o nutričnom označovaní potravín ⁽⁶⁾ sa ustanovujú pravidlá, pokiaľ ide o obsah a prezentáciu informácií o výživovej hodnote na balených potravinách. Podľa týchto pravidiel je zaraďovanie informácií o výživovej hodnote dobrovoľné, ak sa nevznesie požiadavka na tvrdenie týkajúce sa výživovej hodnoty potraviny. Väčšina ustanovení uvedených v uvedenej smernici pochádza z roku 1990, a preto by sa mali aktualizovať.

(8) Všeobecné požiadavky na označovanie dopĺňa viacero ustanovení uplatniteľných za určitých okolností na všetky potraviny alebo na určité kategórie potravín. Okrem toho existuje viacero osobitných pravidiel, ktoré sú uplatniteľné na konkrétne potraviny.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 77, 31.3.2009, s. 81.

⁽²⁾ Pozícia Európskeho parlamentu zo 16. júna 2010 (Ú. v. EÚ C 236 E, 12.8.2011, s. 187) a pozícia Rady v prvom čítaní z 21. februára 2011 (Ú. v. EÚ C 102 E, 2.4.2011, s. 1). Pozícia Európskeho parlamentu zo 6. júla 2011 (zatiaľ neuvyverejnená v úradnom vestníku) a rozhodnutie Rady z 29. septembra 2011.

⁽³⁾ Ú. v. ES L 31, 1.2.2002, s. 1.

⁽⁴⁾ Ú. v. EÚ L 149, 11.6.2005, s. 22.

⁽⁵⁾ Ú. v. ES L 109, 6.5.2000, s. 29.

⁽⁶⁾ Ú. v. ES L 276, 6.10.1990, s. 40.

- (9) Hoci sú pôvodné ciele a základné zložky súčasných právnych predpisov o označovaní stále platné, treba ich zjednodušiť s cieľom zabezpečiť ich ľahšie dodržiavanie a väčšiu zrozumiteľnosť pre zainteresované strany a zmodernizovať ich so zreteľom na nový vývoj v oblasti informácií o potravinách. Toto nariadenie bude slúžiť záujmom vnútorného trhu tým, že zjednoduší právne predpisy, zabezpečí právnu istotu a odbúra administratívne zaťaženie, ako aj záujmom občanov tým, že vyžaduje jasné, zrozumiteľné a čitateľné označovanie potravín.
- (10) Široká verejnosť sa zaujíma o vzťah medzi stravovaním a zdravím a o výber vhodnej stravy, tak aby vyhovovala individuálnym potrebám. V Bielej knihe Komisie z 30. mája 2007 o stratégii riešenia zdravotných problémov súvisiacich s výživou, nadváhou a obezitou v Európe (ďalej len „Biela kniha Komisie“) sa poznamenalo, že nutričné označovanie je jeden z významných spôsobov, ako možno informovať spotrebiteľov o zložení potravín a pomôcť im informovane si vyberať. V oznámení Komisie z 13. marca 2007 s názvom Stratégia spotrebiteľskej politiky EÚ 2007 – 2013 – Posilniť postavenie spotrebiteľov, zlepšiť ich spokojnosť, účinne ich chrániť sa zdôraznilo, že kľúčovým faktorom účinnej hospodárskej súťaže, ako aj vytvorenia dobrých podmienok pre spotrebiteľov je skutočnosť, že spotrebiteľia majú možnosť rozhodovať sa o výbere na základe informácií. Poznanie základných zásad výživy a primerané informácie o výživovej hodnote potravín by výrazne prispeli k tomu, aby sa spotrebiteľ mohol rozhodovať na základe informácií. Vzdelávacie a informačné kampane sú významným mechanizmom na lepšie pochopenie informácií o potravinách spotrebiteľmi.
- (11) Na zvýšenie právnej istoty a zabezpečenie rozumného a jednotného presadzovania právnych predpisov je vhodné zrušiť smernice 90/496/EHS a 2000/13/ES a nahradiť ich jediným nariadením, ktoré spotrebiteľom a ostatným zainteresovaným stranám zabezpečí istotu a zníži administratívne zaťaženie.
- (12) V záujme zrozumiteľnosti je vhodné zrušiť a zahrnúť do tohto nariadenia aj ďalšie horizontálne akty, a to smernicu Komisie 87/250/EHS z 15. apríla 1987 o uvádzaní objemovej koncentrácie alkoholu na označení alkoholických nápojov určených na predaj konečnému spotrebiteľovi⁽¹⁾, smernicu Komisie 1999/10/ES z 8. marca 1999 umožňujúcu výnimky z ustanovení článku 7 smernice Rady 79/112/EHS, ktoré sa týkajú označovania potravín⁽²⁾, smernicu Komisie 2002/67/ES z 18. júla 2002 o označovaní potravín, ktoré obsahujú chinín a kofeín⁽³⁾, nariadenie Komisie (ES) č. 608/2004 z 31. marca 2004, ktoré sa týka označovania potravín a potravinových prísad s pridanými fytosterolmi, fytosterolovými esterami, fytostanolmi a/alebo fytostanolovými esterami⁽⁴⁾, a smernicu Komisie 2008/5/ES z 30. januára 2008 o povinnom uvádzaní podrobných údajov na označení určitých potravín okrem tých, ktoré ustanovuje smernica Európskeho parlamentu a Rady 2000/13/ES⁽⁵⁾.
- (13) Je potrebné ustanoviť spoločné definície, zásady, požiadavky a postupy tak, aby sa sformoval jasný rámec a spoločný základ pre opatrenia Únie a vnútroštátne opatrenia, ktorými sa riadia informácie o potravinách.
- (14) Na dodržanie komplexného a evolučného prístupu k informáciám poskytovaným spotrebiteľom o potravinách, ktoré konzumujú, by mala existovať široká definícia potravinového informačného práva zahŕňajúca pravidlá všeobecnej a konkrétnej povahy, ako aj široká definícia informácií o potravinách zahŕňajúca informácie poskytované inými prostriedkami než označením na etikete.
- (15) Pravidlá Únie by sa mali uplatňovať, len ak ide o podniky, ktorých koncepcia navodzuje určitú kontinuitu činností a určitý stupeň organizácie. Činnosti ako príležitostné spracovanie a dodávka potravín, podávanie jedál a predaj potravín súkromnými osobami, napríklad počas charitatívnych akcií alebo miestnych obecných trhov a stretnutí, by nemali patriť do rozsahu pôsobnosti tohto nariadenia.
- (16) Potravinové informačné právo by malo poskytovať dostatočnú pružnosť, aby sa mohol držať krok s novými požiadavkami spotrebiteľov na informácie a zabezpečovať rovnováhu medzi ochranou vnútorného trhu a rozdielmi vo vnímaní spotrebiteľov v členských štátoch.
- (17) Prvotným dôvodom na vyžadovanie povinných informácií o potravinách by malo byť umožnenie spotrebiteľom identifikovať a vhodne využívať potraviny a vyberať si tie, ktoré vyhovujú ich individuálnym stravovacím potrebám. Na tento účel by mali prevádzkovatelia potravinárskych podnikov uľahčiť prístupnosť týchto informácií osobám so zrakovým postihnutím.
- (18) Na to, aby sa potravinové informačné právo dalo upraviť podľa meniacich sa informačných potrieb spotrebiteľov, by všetky úvahy o potrebe povinných informácií o potravinách mali zohľadňovať široko prejavovaný záujem väčšiny spotrebiteľov o poskytovanie určitých informácií.
- (19) Nové povinné požiadavky na informácie o potravinách by sa však mali stanoviť len vtedy, ak a keď je to potrebné v súlade so zásadami subsidiarity, proporcionality a trvalej udržateľnosti.

(1) Ú. v. ES L 113, 30.4.1987, s. 57.

(2) Ú. v. ES L 69, 16.3.1999, s. 22.

(3) Ú. v. ES L 191, 19.7.2002, s. 20.

(4) Ú. v. EÚ L 97, 1.4.2004, s. 44.

(5) Ú. v. EÚ L 27, 31.1.2008, s. 12.

- (20) Potravinové informačné právo by malo zakazovať používanie informácií, ktoré by uviedli spotrebiteľa do omylu, najmä pokiaľ ide o charakteristiky, účinky alebo vlastnosti potravín, alebo pripisovali potravinám liečivé vlastnosti. Na to, aby bol tento zákaz účinný, by sa mal uplatňovať aj na reklamu a prezentáciu potravín.
- (21) V snahe zabrániť rozdrobovaniu pravidiel týkajúcich sa zodpovednosti prevádzkovateľov potravinárskych podnikov za informácie o potravinách je vhodné objasniť zodpovednosť prevádzkovateľov potravinárskych podnikov v tejto oblasti. Toto objasnenie by malo byť v súlade so zodpovednosťami voči spotrebiteľovi uvedenými v článku 17 nariadenia (ES) č. 178/2002.
- (22) Mal by sa vypracovať zoznam všetkých povinných informácií, ktoré by sa v zásade mali poskytovať o všetkých potravinách určených konečnému spotrebiteľovi a zariadeniam spoločného stravovania. V tomto zozname by sa mali uchovávať informácie, ktoré sa podľa existujúcich právnych predpisov Únie už vyžadujú, keďže sa všeobecne považujú za cenné *acquis* v súvislosti s informovaním spotrebiteľov.
- (23) V snahe zohľadniť zmeny a vývoj v oblasti informácií o potravinách by sa mali vypracovať ustanovenia s cieľom splnomocniť Komisiu, aby umožnila sprístupnenie určitých údajov alternatívnymi prostriedkami. Konzultácia so zainteresovanými stranami by mala umožniť včasné a veľmi adresné zmeny požiadaviek na informácie o potravinách.
- (24) Určité zložky alebo iné látky alebo výrobky (ako napríklad technologické pomocné látky) môžu byť, ak sa použijú pri výrobe potravín, ktoré ich stále obsahujú, príčinou alergií alebo neznášanlivosti u niektorých ľudí, pričom niektoré z týchto alergií alebo neznášanlivostí predstavujú nebezpečenstvo pre zdravie dotknutých osôb. Je dôležité poskytovať informácie o prítomnosti prídavných látok v potravinách, technologických pomocných látok a iných látok alebo výrobkov s vedecky preukázaným účinkom v podobe alergie alebo neznášanlivosti, aby si spotrebiteľia, najmä tí, ktorí trpia na potravinovú alergiu alebo neznášanlivosť, mohli informovane vyberať potraviny, ktoré sú pre nich bezpečné.
- (25) S cieľom informovať spotrebiteľov o prítomnosti umelých nanomateriálov v potravinách je vhodné vymedziť pojem „umelých nanomateriálov“. Vzhľadom na to, že potravina, ktorá obsahuje umelé nanomateriály alebo z nich pozostáva, by mohla byť novou potravinou, by sa mal zväziť primeraný legislatívny rámec pre toto vymedzenie pojmu v kontexte nadchádzajúceho preskúmania nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 258/97 z 27. januára 1997 o nových potravinách a nových prídavných látkach⁽¹⁾.
- (26) Etikety na potravinách by mali byť jasné a zrozumiteľné, aby pomáhali spotrebiteľom, ktorí sa chcú pri výbere potravín a stravy rozhodovať na základe lepších informácií. Štúdie ukazujú, že dôležitým prvkom maximalizácie možnosti, že informácie na etikete ovplyvnia čitateľov, je dobrá čitateľnosť a že nečitateľné informácie na výrobku sú jednou z hlavných príčin nespokojnosti spotrebiteľov s etiketami na potravinách. Preto by sa mal vypracovať komplexný prístup, ktorý by zohľadňoval všetky aspekty súvisiace s čitateľnosťou, vrátane typu písma, farby a kontrastu.
- (27) Na zabezpečenie poskytovania informácií o potravinách je potrebné zväziť všetky spôsoby dodávania potravín spotrebiteľom vrátane predaja potravín pomocou komunikácie na diaľku. Hoci je jasné, že akékoľvek potraviny dodávané prostredníctvom predaja na diaľku by mali spĺňať rovnaké požiadavky na informácie ako potraviny predávané v obchodoch, treba objasniť, že aj v týchto prípadoch by príslušné povinné informácie o potravinách mali byť k dispozícii pred ukončením nákupu.
- (28) V posledných desaťročiach došlo k výraznému rozvoju technológie používanej pri zmrazovaní potravín, pričom táto technológia našla rozsiahle využitie jednak na zlepšenie obehu tovaru na spoločnom trhu Únie, jednak na zníženie rizík súvisiacich s potravinovou bezpečnosťou. Zmrazovanie a neskoršie rozmrazovanie niektorých potravín, najmä mäsa a rybárskych výrobkov, však obmedzuje ich ďalšie možné použitie a takisto môže mať vplyv na ich bezpečnosť, chuť a fyzikálne vlastnosti. Naopak, v prípade iných potravín, najmä masla, zmrazovanie takýto účinok nemá. Preto v prípade, že výrobok bol rozmrazený, by konečný spotrebiteľ mal byť primerane informovaný o jeho stave.
- (29) Krajina alebo miesto pôvodu potraviny by sa mali uviesť vždy, ak by ich neuvedenie mohlo uviesť spotrebiteľov do omylu pri určení skutočnej krajiny alebo miesta pôvodu daného výrobku. Krajina alebo miesto pôvodu by sa mali vždy označiť spôsobom, ktorý neklame spotrebiteľa, a na základe jasne vymedzených kritérií, ktoré zaisťujú rovnaké podmienky pre priemyselné odvetvie a zlepšia zrozumiteľnosť informácií o krajine alebo mieste pôvodu potravín pre spotrebiteľov. Takéto kritériá by sa nemali uplatňovať na údaje súvisiace s názvom alebo adresou prevádzkovateľa potravinárskeho podniku.
- (30) V niektorých prípadoch môžu prevádzkovatelia potravinárskych podnikov chcieť uviesť pôvod potraviny dobrovoľne, aby upriamili pozornosť spotrebiteľov na vlastnosti svojho výrobku. Takéto označenia by tiež mali byť v súlade s harmonizovanými kritériami.

(1) Ú. v. ES L 43, 14.2.1997, s. 1.

- (31) Označenie pôvodu je v súčasnosti v Únii povinné pre hovädzie mäso a výrobky z neho⁽¹⁾ v dôsledku krízy spôsobenej bovinou spongiformnou encefalopatiou, čo aj spotrebiteľia očakávali. Posúdenie vplyvu, ktoré vypracovala Komisia, potvrdzuje, že pôvod mäsa je pre spotrebiteľa prvoradým faktorom. V Únii sa vo veľkej miere konzumujú aj iné druhy mäsa, ako napríklad bravčové, ovčie, kozie a hydinové mäso. Je preto vhodné, aby bolo uvádzanie pôvodu týchto výrobkov povinné. Osobitné požiadavky na uvádzanie pôvodu by sa mohli pri jednotlivých druhoch mäsa líšiť podľa charakteristik živočíšnych druhov. Je preto vhodné ustanoviť, že prostredníctvom vykonávacích predpisov sa stanovujú povinné požiadavky, ktoré sa môžu pri jednotlivých druhoch mäsa líšiť, pričom sa zohľadní zásada proporcionality a administratívne zaťaženie pre prevádzkovateľov potravinárskych podnikov a orgány presadzovania práva.
- (32) Ustanovenia o povinnom uvádzaní pôvodu sa vypracovali na základe vertikálnych prístupov, napríklad pre med⁽²⁾, ovocie a zeleninu⁽³⁾, ryby⁽⁴⁾, hovädzie mäso a výrobky z hovädzieho mäsa⁽⁵⁾ a olivový olej⁽⁶⁾. Je potrebné preskúmať možnosť rozšíriť povinné označovanie pôvodu na iné potraviny. Preto je vhodné požiadať Komisiu, aby vypracovala správy, ktoré sa budú týkať týchto potravín: iných druhov mäsa, ako je mäso hovädzie, bravčové, ovčie, kozie a hydinové, mlieka, mlieka použitého ako zložka v mliečnych výrobkoch, mäsa použitého ako zložka, nespracovaných potravín, jednozložkových výrobkov a zložiek, ktoré predstavujú viac ako 50 % potraviny. Keďže mlieko je jeden z výrobkov, pre ktoré sa označenie pôvodu považuje za mimoriadne dôležité, správa Komisie o tomto výrobku by mala byť k dispozícii čo najskôr. Na základe záverov takýchto správ môže Komisia predložiť návrhy na úpravu relevantných predpisov Únie alebo v prípade potreby môže prijať nové iniciatívy na sektorovom základe.
- (33) Nepreferenčné pravidlá Únie týkajúce sa pôvodu sa ustanovujú v nariadení Rady (EHS) č. 2913/92 z 12. októbra 1992, ktorým sa ustanovuje Colný kódex Spoločenstva⁽⁷⁾, a jeho vykonávacích predpisoch v nariadení Komisie (EHS) č. 2454/93 z 2. júla 1993, ktorým sa vykonáva nariadenie Rady (EHS) č. 2913/92, ktorým sa ustanovuje Colný kódex Spoločenstva⁽⁸⁾. Určenie krajiny pôvodu potravín sa bude zakladať na týchto pravidlách, ktoré sú dobre známe prevádzkovateľom potravinárskych podnikov a správnym orgánom, čo by malo uľahčiť ich vykonávanie.
- (34) Označenie výživovej hodnoty na potravinách sa týka informácií o energetickej hodnote a prítomnosti určitých živín v potravinách. Povinné poskytovanie informácií o výživovej hodnote na balení by malo napomáhať opatrenia v oblasti výživy v rámci politiky verejného zdravia, ktoré by mohli zahŕňať poskytovanie vedeckých odporúčaní pre vzdelávanie verejnosti v oblasti výživy a podporovať informovaný výber potravín.
- (35) S cieľom uľahčiť porovnanie výrobkov v rôznych veľkostiach balenia je preto vhodné zachovať požiadavku povinne uvádzať údaje o výživovej hodnote na množstvá 100 g alebo 100 ml a prípadne povoliť dodatočné údaje na jednu porciu. Ak sú teda potraviny balené v jednotlivých porciách alebo stravných jednotkách, malo by sa okrem vyjadrenia na 100 g alebo na 100 ml povoliť označenie výživovej hodnoty na porciu alebo stravnú jednotku. Navyše s cieľom poskytnúť porovnateľné údaje týkajúce sa porcií alebo stravných jednotiek by Komisia mala byť oprávnená prijať pravidlá o uvádzaní výživovej hodnoty na porciu alebo na stravnú jednotku v prípade konkrétnych kategórií potravín.
- (36) V Bielej knihe Komisie sa vyzdvihli určité výživové prvky dôležité pre ľudské zdravie, ako sú napríklad nasýtené mastné kyseliny, cukry alebo sodík. Preto je vhodné, aby sa tieto prvky zohľadnili v požiadavkách na povinné poskytovanie informácií o výživovej hodnote.
- (37) Keďže jedným z cieľov tohto nariadenia je poskytnúť konečnému spotrebiteľovi základ na rozhodovanie o výbere na základe informácií, je v tejto súvislosti dôležité zabezpečiť, aby konečný spotrebiteľ informáciám poskytnutým na označení ľahko rozumel. Preto je vhodné používať na označení termín „sol“ namiesto zodpovedajúceho názvu živiny „sodík“.
- (38) V záujme jednotnosti a ucelenosti práva Únie by sa dobrovoľné zaraďovanie výživových alebo zdravotných tvrdení na etikety potravín malo zosúladiť s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1924/2006 z 20. decembra 2006 o výživových a zdravotných tvrdeniach o potravinách⁽⁹⁾.

(1) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1760/2000 zo 17. júla 2000, ktorým sa zriaďuje systém identifikácie a registrácie hovädzieho dobytku, o označovaní hovädzieho mäsa a výrobkov z hovädzieho mäsa (Ú. v. ES L 204, 11.8.2000, s. 1).

(2) Smernica Rady 2001/110/ES z 20. decembra 2001 o mede (Ú. v. ES L 10, 12.1.2002, s. 47).

(3) Nariadenie Komisie (ES) č. 1580/2007 z 21. decembra 2007, ktorým sa ustanovujú vykonávacie pravidlá pre nariadenia Rady (ES) č. 2200/96, (ES) č. 2201/96 a (ES) č. 1182/2007 v sektore ovocia a zeleniny (Ú. v. EÚ L 350, 31.12.2007, s. 1).

(4) Nariadenie Rady (ES) č. 104/2000 zo 17. decembra 1999 o spoločnej organizácii trhov s výrobkami rybolovu a akvakultúry (Ú. v. ES L 17, 21.1.2000, s. 22).

(5) Nariadenie (ES) č. 1760/2000.

(6) Nariadenie Komisie (ES) č. 1019/2002 z 13. júna 2002 o obchodných normách na olivový olej (Ú. v. ES L 155, 14.6.2002, s. 27).

(7) Ú. v. ES L 302, 19.10.1992, s. 1.

(8) Ú. v. ES L 253, 11.10.1993, s. 1.

(9) Ú. v. EÚ L 404, 30.12.2006, s. 9.

- (39) Aby nedochádzalo k zbytočnému zaťažovaniu prevádzkovateľov potravinárskych podnikov, je vhodné oslobodiť určité kategórie potravín, ktoré nie sú spracované alebo v prípade ktorých nie je informácia o výživovej hodnote určujúcim faktorom rozhodovania spotrebiteľov o kúpe, alebo ktorých balenie je príliš malé na splnenie požiadavky povinného označenia, od povinného poskytovania označenia výživovej hodnoty, pokiaľ nie je povinnosť poskytovať takéto informácie uvedená v iných predpisoch Únie.
- (40) Vzhľadom na osobitý charakter alkoholických nápojov je primerané vyzvať Komisiu, aby hlbšie analyzovala požiadavky na informácie o týchto produktoch. Komisia by preto mala so zreteľom na potrebu zabezpečiť jednotnosť s ostatnými príslušnými politikami Únie vypracovať do troch rokov od nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia správu o uplatňovaní požiadaviek v súvislosti s poskytovaním informácií o zložkách a výživovej hodnote na alkoholické nápoje. Navyše so zreteľom na uznesenie Európskeho parlamentu z 5. septembra 2007 o stratégii Európskej únie na podporu členských štátov pri znižovaní rozsahu škôd súvisiacich s požívaním alkoholu⁽¹⁾, stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru⁽²⁾, činnosť Komisie a obavy širokej verejnosti týkajúce sa škôd spôsobených alkoholom, najmä u mladých a zraniteľných spotrebiteľov, by Komisia po konzultácii so zúčastnenými stranami a členskými štátmi mala zohľadniť potrebu definície nápojov, ako sú tzv. alkoholické limonády (tzv. alcopops), ktorých cieľovou skupinou sú osobitne mladí ľudia. Komisia by tiež mala v kontexte tohto nariadenia v prípade potreby navrhnúť osobitné požiadavky týkajúce sa alkoholických nápojov.
- (41) Ak poskytované informácie majú apelovať na priemerného spotrebiteľa a slúžiť na informačný účel, na ktorý sa uvádzajú, ako aj vzhľadom na bežnú úroveň znalostí o predmete výživy by mali byť jednoduché a ľahko zrozumiteľné. Uvádzanie jednej časti informácií o výživovej hodnote v hlavnom zornom poli, všeobecne známom ako predná strana balenia, a druhej časti na inej strane balenia, napríklad na zadnej strane, by mohlo spotrebiteľov mýliť. Označenie výživovej hodnoty by sa teda malo uvádzať v jednom zornom poli. Navyše sa na báze dobrovoľnosti najdôležitejšie informácie o výživovej hodnote môžu opakovať v hlavnom zornom poli s cieľom pomôcť spotrebiteľom, aby pri nakupovaní potravín ľahko rozoznali základné informácie o výživovej hodnote. Slobodný výber toho, ktoré informácie by sa mohli opakovať, by spotrebiteľov mohol mýliť. Preto je potrebné spresniť, ktoré informácie sa môžu opakovať.
- (42) S cieľom podnietiť prevádzkovateľov potravinárskych podnikov, aby v prípade potravín, ako sú alkoholické nápoje a nebalené potraviny, pri ktorých sa označenie výživovej hodnoty nemusí uvádzať, poskytovali informácie obsiahnuté v označení výživovej hodnoty dobrovoľne, by sa malo umožniť uviesť v označení výživovej hodnoty len obmedzený počet prvkov. Je však vhodné jasne stanoviť informácie, ktoré sa môžu poskytovať dobrovoľne, aby sa zabránilo tomu, že voľný výber prevádzkovateľov potravinárskych podnikov uvedie spotrebiteľa do omylu.
- (43) V niektorých členských štátoch alebo organizáciách v potravinárstve došlo nedávno k zmene vo vyjadrení označenia výživovej hodnoty, ktoré je iné ako na 100 g, na 100 ml alebo na porciu, alebo v jeho prezentácii použitím grafických zobrazení alebo symbolov. Takéto ďalšie formy vyjadrenia alebo prezentácie môžu spotrebiteľom pomôcť ľahšie pochopiť označenie výživovej hodnoty. V rámci celej Únie však neexistujú dostatočné poznatky o tom, ako priemerný spotrebiteľ chápe a používa alternatívne formy vyjadrenia a prezentácie týchto informácií. Preto je vhodné umožniť, aby sa na základe kritérií ustanovených v tomto nariadení tvorili rôzne formy vyjadrenia a prezentácie, a vyzvať Komisiu, aby vypracovala správu o používaní týchto foriem vyjadrenia a prezentácie, ich vplyve na vnútorný trh a vhodnosti ďalšej harmonizácie.
- (44) S cieľom pomôcť Komisii pri vypracovaní uvedenej správy by jej členské štáty mali poskytnúť relevantné informácie o používaní ďalších foriem vyjadrenia a prezentácie označenia výživovej hodnoty na trhu na ich území. Na tieto účely by členské štáty mali byť oprávnené požadovať od prevádzkovateľov potravinárskych podnikov, ktorí na trh na svojom území umiestňujú potraviny s ďalšími formami vyjadrenia a prezentácie, aby vnútroštátnym orgánom oznamovali používanie týchto ďalších foriem vyjadrenia a prezentácie a príslušným spôsobom preukázali splnenie požiadaviek ustanovených v tomto nariadení.
- (45) Je potrebné zabezpečiť určitú jednotnosť pri tvorbe ďalších foriem vyjadrenia a prezentácie označenia výživovej hodnoty. Preto je vhodné podporovať neustálu výmenu najlepších postupov a skúseností medzi členskými štátmi a Komisiou a ich spoločné používanie a účasť zainteresovaných strán na tejto výmene.
- (46) Uvádzanie množstva živín a porovnateľných ukazovateľov v jednom zornom poli v ľahko rozoznateľnej forme umožňujúcej hodnotenie výživových vlastností potravín by sa ako celok malo považovať za súčasť označenia výživovej hodnoty, a nie za skupinu jednotlivých tvrdení.

(1) Ú. v. EÚ C 187 E, 24.7.2008, s. 160.

(2) Ú. v. EÚ C 77, 31.3.2009, s. 81.

- (47) Skúsenosti ukazujú, že v mnohých prípadoch je dobrovoľné uvádzanie informácií o potravinách na úkor zrozumiteľnosti povinných informácií o potravinách. Preto by sa mali stanoviť kritériá, ktoré pomôžu prevádzkovateľom potravinárskych podnikov a orgánom presadzovania práva dosiahnuť vyváženosť medzi poskytovaním povinných a dobrovoľných informácií o potravinách.
- (48) Členské štáty by si v závislosti od miestnych praktických podmienok a okolností mali zachovať právo stanovovať pravidlá v súvislosti s poskytovaním informácií o nebalených potravinách. Aj keď je v takýchto prípadoch dopyt spotrebiteľa po ďalších informáciách obmedzený, za veľmi dôležité sa považujú informácie o možných alergénoch. Dôkazy naznačujú, že väčšinu prípadov alergií na potraviny spôsobili nebalené potraviny. Preto by sa informácie o možných alergénoch mali spotrebiteľovi vždy poskytovať.
- (49) Ak ide o otázky, ktoré sa týmto nariadením konkrétne harmonizujú, členské štáty by nemali mať možnosť prijímať vnútroštátne predpisy, ak to nepovoľuje právo Únie. Týmto nariadením by sa členským štátom nemalo brániť, aby prijímali vnútroštátne opatrenia týkajúce sa otázok, ktoré sa týmto nariadením konkrétne neharmonizujú. Takýmito vnútroštátnymi opatreniami by sa však nemal zakazovať, sťažovať ani obmedzovať voľný pohyb tovaru, ktorý je v súlade s týmto nariadením.
- (50) Spotrebiteľia v Únii prejavujú čoraz väčší záujem o vykonávanie pravidiel Európskej únie v oblasti dobrých podmienok zvierat pri ich zabití vrátane toho, či bolo zviera pred zabitím omráčené. V tejto súvislosti by sa malo v kontexte budúcej stratégie Únie v oblasti ochrany a dobrých podmienok zvierat zväziť vypracovanie štúdie o možnosti poskytnúť spotrebiteľom príslušné informácie o omračovaní zvierat.
- (51) Pravidlá týkajúce sa informácií o potravinách by sa mali dať prispôbovať rýchlo sa meniacemu sociálnemu, hospodárskemu a technologickému prostrediu.
- (52) S cieľom presadzovať dodržiavanie tohto nariadenia by členské štáty mali vykonávať úradné kontroly v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004 z 29. apríla 2004 o úradných kontrolách uskutočňovaných s cieľom zabezpečiť overenie dodržiavania potravinového a krmivového práva a predpisov o zdraví zvierat a o starostlivosti o zvieratá⁽¹⁾.
- (53) Odkazy na smernicu 90/496/EHS v nariadení (ES) č. 1924/2006 a v nariadení Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1925/2006 z 20. decembra 2006 o pridávaní vitamínov a minerálnych látok a niektorých ďalších látok do potravín⁽²⁾ by sa mali zaktualizovať tak, aby sa v nich zohľadňovalo toto nariadenie. Nariadenia (ES) č. 1924/2006 a (ES) č. 1925/2006 by sa preto mali zodpovedajúcim spôsobom zmeniť a doplniť.
- (54) Nepravidelné a časté aktualizovanie požiadaviek na informácie o potravinách môže potravinárskym podnikom, najmä malým a stredným podnikom, spôsobovať značné administratívne zaťaženie. Preto je vhodné zabezpečiť, aby sa opatrenia, ktoré môže prijať Komisia pri výkone právomocí, ktoré sa jej zverujú v tomto nariadení, začali uplatňovať vždy v rovnaký deň kalendárneho roka po uplynutí vhodného prechodného obdobia. Pre naliehavé prípady, keď je účelom dotknutých opatrení ochrana ľudského zdravia, by sa mali môcť ustanoviť výnimky z tejto zásady.
- (55) Aby prevádzkovatelia potravinárskych podnikov mohli prispôbiť označovanie svojich výrobkov novým požiadavkám zavedeným týmto nariadením, je potrebné ustanoviť na uplatňovanie tohto nariadenia vhodné prechodné obdobia.
- (56) Vzhľadom na zásadné zmeny v požiadavkách vzťahujúcich sa na nutričné označovanie, ktoré sa zavádzajú týmto nariadením, najmä zmeny týkajúce sa obsahu označenia výživovej hodnoty, je vhodné povoliť prevádzkovateľom potravinárskych podnikov predvídať uplatňovanie tohto nariadenia.
- (57) Keďže ciele tohto nariadenia nemožno uspokojivo dosiahnuť na úrovni jednotlivých členských štátov, ale možno ich lepšie dosiahnuť na úrovni Únie, môže Únia prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 Zmluvy o Európskej únii. V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku toto nariadenie neprekračuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie týchto cieľov.
- (58) Komisii by sa mala udeliť právomoc prijímať delegované akty v súlade s článkom 290 ZFEÚ, okrem iného v súvislosti s dostupnosťou určitých povinných údajov inými spôsobmi ako uvedením na obale alebo etikete, zoznamom potravín, pri ktorých sa nemusí uvádzať zoznam zložiek, opätovným preskúmaním zoznamu látok alebo výrobkov, ktoré spôsobujú alergie alebo neznášanlivosti, alebo zoznamom živín, ktoré sa môžu oznámiť dobrovoľne. Je mimoriadne dôležité, aby Komisia počas svojich prípravných prác uskutočňovala náležité konzultácie, a to aj na úrovni expertov. Pri príprave a vypracúvaní delegovaných aktov by Komisia mala zabezpečiť súčasné, včasné a vhodné postúpenie príslušných dokumentov Európskemu parlamentu a Rade.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 165, 30.4.2004, s. 1.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ L 404, 30.12.2006, s. 26.

(59) S cieľom zabezpečiť jednotné podmienky vykonávania tohto nariadenia by sa mali na Komisiu preniesť vykonávacie právomoci na prijímanie vykonávacích aktov týkajúcich sa okrem iného spôsobov vyjadrenia jedného alebo viacerých údajov prostredníctvom piktogramov alebo symbolov namiesto slov alebo čísel, spôsobu uvádzania dátumu minimálnej trvanlivosti, spôsobu uvádzania krajiny alebo miesta pôvodu pri mäse, presnosti uvádzaných hodnôt v označení výživovej hodnoty alebo vyjadrenia na porciu alebo stravnú jednotku v označení výživovej hodnoty. Uvedené právomoci by sa mali vykonávať v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011 zo 16. februára 2011, ktorým sa ustanovujú pravidlá a všeobecné zásady mechanizmu, na základe ktorého členské štáty kontrolujú vykonávanie vykonávacích právomocí Komisie ⁽¹⁾,

PRIJALI TOTO NARIADENIE:

KAPITOLA I

VŠEOBECNÉ USTANOVENIA

Článok 1

Predmet a rozsah pôsobnosti

1. Týmto nariadením sa poskytuje základ zaistenia vysokej úrovne ochrany spotrebiteľa vo vzťahu k informáciám o potravinách, pričom sa zohľadňujú rozdiely vo vnímaní spotrebiteľov a ich informačných potrieb a zároveň sa zabezpečuje hladké fungovanie vnútorného trhu.

2. Týmto nariadením sa ustanovujú všeobecné zásady, požiadavky a zodpovednosti, ktoré sa vzťahujú na informácie o potravinách, a najmä označovanie potravín. Ustanovujú sa ním prostriedky, ktoré zaručujú právo spotrebiteľov na informácie, a postupy poskytovania informácií o potravinách so zreteľom na potrebu zabezpečiť dostatočne pružné reagovanie na budúci vývoj a nové požiadavky na informácie.

3. Toto nariadenie sa vzťahuje na prevádzkovateľov potravinárskych podnikov na všetkých stupňoch potravinového reťazca, kde sa ich činnosti týkajú poskytovania informácií o potravinách spotrebiteľom. Vzťahuje sa na všetky potraviny určené konečnému spotrebiteľovi vrátane potravín dodávaných zariadeniami spoločného stravovania a potravín určených na zásobovanie zariadení spoločného stravovania.

Toto nariadenie sa vzťahuje na stravovacie služby poskytované dopravnými podnikmi, ak sa miesto odchodu nachádza na území členských štátov, na ktoré sa vzťahujú zmluvy.

4. Toto nariadenie sa uplatňuje bez toho, aby boli dotknuté požiadavky na označovanie ustanovené v osobitných predpisoch Únie uplatniteľných na konkrétne potraviny.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 55, 28.2.2011, s. 13.

Článok 2

Vymedzenie pojmov

1. Na účely tohto nariadenia sa uplatňuje toto vymedzenie pojmov:

- a) vymedzenia pojmov „potraviny“, „potravinové právo“, „potravinársky podnik“, „prevádzkovateľ potravinárskeho podniku“, „maloobchod“, „umiestnenie na trhu“ a „konečný spotrebiteľ“ v článku 2 a v článku 3 bodoch 1, 2, 3, 7, 8 a 18 nariadenia (ES) č. 178/2002;
- b) vymedzenia pojmov „spracovanie“, „nespracované produkty“ a „spracované výrobky“ v článku 2 ods. 1 písm. m), n) a o) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 852/2004 z 29. apríla 2004 o hygiene potravín ⁽²⁾;
- c) vymedzenie pojmu „potravinársky enzým“ v článku 3 ods. 2 písm. a) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1332/2008 zo 16. decembra 2008 o potravinárskych enzýmoch ⁽³⁾;
- d) vymedzenia pojmov „prídavná látka v potravinách“, „technologická pomocná látka“ a „nosiče“ v článku 3 ods. 2 písm. a) a b) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1333/2008 zo 16. decembra 2008 o prídavných látkach v potravinách ⁽⁴⁾ a v bode 5 prílohy I k uvedenému nariadeniu;
- e) vymedzenie pojmu „aróma“ v článku 3 ods. 2 písm. a) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1334/2008 zo 16. decembra 2008 o arómach a určitých zložkách potravín s aromatickými vlastnosťami na použitie v potravinách ⁽⁵⁾;
- f) vymedzenia pojmov „mäso“, „mechanicky separované mäso“, „mäsové prípravky“, „rybárske výrobky“ a „mäsové výrobky“ v bodoch 1.1, 1.14, 1.15, 3.1 a 7.1 prílohy I k nariadeniu Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004 z 29. apríla 2004, ktorým sa ustanovujú osobitné hygienické predpisy pre potraviny živočíšneho pôvodu ⁽⁶⁾;
- g) vymedzenie pojmu „reklama“ v článku 2 písm. a) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2006/114/ES z 12. decembra 2006 o klamlivej a porovnávacej reklame ⁽⁷⁾;

⁽²⁾ Ú. v. EÚ L 139, 30.4.2004, s. 1.

⁽³⁾ Ú. v. EÚ L 354, 31.12.2008, s. 7.

⁽⁴⁾ Ú. v. EÚ L 354, 31.12.2008, s. 16.

⁽⁵⁾ Ú. v. EÚ L 354, 31.12.2008, s. 34.

⁽⁶⁾ Ú. v. EÚ L 139, 30.4.2004, s. 55.

⁽⁷⁾ Ú. v. EÚ L 376, 27.12.2006, s. 21.

2. Uplatňuje sa aj toto vymedzenie pojmov:

- a) „informácie o potravinách“ sú informácie o potravine sprístupnené konečnému spotrebiteľovi prostredníctvom etikety, iného sprievodného materiálu alebo akýmikoľvek inými prostriedkami vrátane nástrojov modernej technológie alebo verbálnej komunikácie;
- b) „potravinové informačné právo“ sú predpisy Únie, ktoré sa vzťahujú na informácie o potravinách, a najmä na označovanie, vrátane pravidiel všeobecnej povahy, ktoré sa uplatňujú na všetky potraviny za určitých okolností alebo na určité kategórie potravín, a pravidiel, ktoré sa uplatňujú len na špecifické potraviny;
- c) „povinné informácie o potravinách“ sú údaje, ktorých poskytovanie konečnému spotrebiteľovi sa vyžaduje v predpisoch Únie;
- d) „zariadenie spoločného stravovania“ je akékoľvek zariadenie (vrátane vozidla alebo stánku s pevným stanovišťom alebo pojazdného stánku), ako sú reštaurácie, závodné jedálne, školské jedálne, nemocnice a kateringové spoločnosti, v ktorých sa v pracovnom čase pripravuje jedlo, aby bolo vhodné na priamu spotrebu konečným spotrebiteľom;
- e) „balená potravina“ je akákoľvek jednotlivá položka určená na prezentáciu ako taká pre konečného spotrebiteľa a pre zariadenia spoločného stravovania, ktorá pozostáva z potraviny a obalu, do ktorého bola vložená predtým, ako bola ponúknutá na predaj, a ktorý obaľuje potravinu úplne alebo čiastočne, ale v každom prípade takým spôsobom, že obsah nemôže byť zmenený bez otvorenia alebo pozmenenia obalu; „balená potravina“ nie je potravina balená v priestoroch predaja na žiadosť spotrebiteľa alebo balená na priamy predaj;
- f) „zložka“ je akákoľvek látka alebo výrobok vrátane aróm, prídavných látok v potravinách a potravinárskych enzýmov a akákoľvek iná súčasť zloženej zložky, ktorá sa používa pri výrobe alebo príprave potraviny a ktorá sa nachádza v konečnom výrobku dokonca aj v pozmenenom stave; za zložky sa nepovažujú rezíduá;
- g) „miesto pôvodu“ je akékoľvek miesto, o ktorom sa uvádza, že z neho potravina pochádza, a nie je to „krajina pôvodu“, ako sa určuje v súlade s článkami 23 až 26 nariadenia (EHS) č. 2913/92; meno, obchodné meno alebo adresa prevádzkovateľa potravinárskeho podniku na etikete nepredstavuje v zmysle tohto nariadenia označenie krajiny pôvodu ani miesto pôvodu potraviny;
- h) „zložená zložka“ je zložka, ktorá je zložená z viac ako jednej zložky;
- i) „etiketa“ je akákoľvek visačka, značka, známka, obrázkový alebo iný opisný materiál napísaný, vytlačený, šablónou natlačený, vyznačený, vyrazený alebo natlačený na obal alebo nádobu potravín alebo k nemu pripojený;
- j) „označenie“ sú akékoľvek slová, údaje, ochranné známky, obchodná značka, zobrazenia alebo symboly, ktoré sa týkajú potraviny a sú umiestnené na akomkoľvek obale, dokumente, oznámení, etikete, krúžku alebo prstenci, ktoré sprevádzajú takúto potravinu alebo sa jej týkajú;
- k) „zorné pole“ sú všetky plochy balenia, ktoré sú čitateľné z jedného uhla pohľadu;
- l) „hlavné zorné pole“ je zorné pole obalu, ktoré spotrebiteľ pri nákupe s najväčšou pravdepodobnosťou uvidí ako prvé a ktoré mu umožní okamžite identifikovať výrobok z hľadiska jeho charakteru a vlastností a tiež obchodnej značky, ak ju výrobok má; ak má balenie niekoľko rovnakých hlavných zorných polí, hlavné zorné pole je to, ktoré určí prevádzkovateľ potravinárskeho podniku;
- m) „čitateľnosť“ je vonkajší vzhľad informácie, prostredníctvom ktorého je informácia vizuálne zrozumiteľná pre širokú verejnosť a ktorý je okrem iného určený veľkosťou písma, medzerami medzi písmenami, riadkovaním, hrúbkou písma, typom farby, typom písma, pomerom medzi šírkou a výškou písmen, povrchom materiálu a výrazným kontrastom medzi písmom a pozadím;
- n) „názov podľa právnych predpisov“ je názov potraviny ustanovený v príslušných predpisoch Únie alebo ak takéto predpisy Únie neexistujú, je to názov ustanovený v zákonoch, iných právnych predpisoch a správnych opatreniach platných v členskom štáte, v ktorom sa potravina predáva konečnému spotrebiteľovi alebo zariadeniam spoločného stravovania;
- o) „zaužívaný názov“ je názov, ktorý používajú ako názov potraviny spotrebiteľia v členskom štáte, v ktorom sa potravina predáva, bez toho, aby ho bolo treba vysvetľovať;
- p) „opisný názov“ je názov obsahujúci opis potraviny, a ak je to potrebné z hľadiska jej použitia, ktorý je spotrebiteľom dostatočne zrozumiteľný na určenie skutočnej povahy potraviny a jej odlišenie od ostatných výrobkov, s ktorými by ju bolo možné zameniť;
- q) „základná zložka“ je zložka alebo zložky potraviny, ktorá predstavuje viac ako 50 % tejto potraviny alebo ktorú spotrebiteľ zvyčajne spája s názvom potraviny a v prípade ktorej sa vo väčšine prípadov vyžaduje kvantitatívne označenie;

- r) „dátum minimálnej trvanlivosti potraviny“ je dátum, do ktorého si potravina, ak je riadne skladovaná, uchová svoje špecifické vlastnosti;
- s) „živina“ znamená bielkovinu, sacharid, tuk, vlákninu, sodík, vitamíny a minerálne látky, ktoré sú uvedené v časti A bode 1 prílohy XIII k tomuto nariadeniu, a látky, ktoré patria do jednej z týchto kategórií alebo sú zložkami jednej z týchto kategórií;
- t) „umelý nanomateriál“ je akýkoľvek úmyselne vyrobený materiál, ktorý má jeden alebo viac rozmerov rádovo 100 nm alebo menej alebo je zložený z oddelených funkčných častí vnútri alebo na povrchu, z ktorých mnohé majú jeden alebo viac rozmerov rádovo 100 nm alebo menej, vrátane štruktúr, aglomerátov alebo agregátov, ktoré majú veľkosť rádovo nad 100 nm, ale si zachovávajú vlastnosti, ktoré sú typické pre nanorozmery.

Vlastnosti, ktoré sú typické pre nanorozmery, zahŕňajú:

- i) vlastnosti súvisiace s veľkým špecifickým povrchom príslušných materiálov a/alebo
- ii) špecifické fyzikálno-chemické vlastnosti, ktoré sa líšia od vlastností rovnakého materiálu v inej forme ako v nanoforme;
- u) „prostriedky komunikácie na diaľku“ sú akékoľvek prostriedky, ktoré možno bez súčasnej fyzickej prítomnosti dodávateľa a spotrebiteľa použiť s cieľom uzavretia zmluvy medzi týmito stranami.

3. Na účely tohto nariadenia krajina pôvodu potraviny odkazuje na pôvod potraviny, ako sa určuje v súlade s článkami 23 až 26 nariadenia (EHS) č. 2913/92.

4. Uplatňujú sa aj osobitné vymedzenia pojmov uvedené v prílohe I.

KAPITOLA II

VŠEOBECNÉ ZÁSADY TÝKAJÚCE SA INFORMÁCIÍ O POTRAVINÁCH

Článok 3

Všeobecné ciele

1. Poskytovaním informácií o potravinách sa sleduje cieľ vysokej úrovne ochrany zdravia a záujmov spotrebiteľov tak, že sa konečným spotrebiteľom poskytuje základ na rozhodovanie o výbere na základe informácií a na bezpečné používanie potravín najmä so zreteľom na zdravotné, hospodárske, environmentálne, sociálne a etické aspekty.

2. Cieľom potravinového informačného práva je dosiahnuť v Únii voľný pohyb legálne vyrábaných a na trh uvádzaných potravín, v príslušných prípadoch so zreteľom na potrebu chrániť legitímne záujmy výrobcov a propagovať výrobu kvalitných výrobkov.

3. Keď sa potravinovým informačným právom stanovia nové požiadavky, poskytnú sa prechodné obdobie po nadobudnutí účinnosti nových požiadaviek okrem riadne odôvodnených prípadov. Počas uvedeného prechodného obdobia potraviny s etiketami, ktoré nevyhovujú novým požiadavkám, možno umiestňovať na trh a pokračovať v predaji týchto potravín, ktoré boli umiestnené na trh pred koncom prechodného obdobia, až do vyčerpania zásob.

4. Počas prípravy, hodnotenia a revízie potravinového informačného práva sa budú uskutočňovať otvorené a transparentné konzultácie s verejnosťou vrátane zainteresovaných strán priamo alebo prostredníctvom zastupujúcich orgánov s výnimkou prípadov, keď to neumožňuje naliehavosť záležitosti.

Článok 4

Zásady, ktoré sa vzťahujú na povinné informácie o potravinách

1. Ak si potravinové informačné právo vyžaduje povinné informácie o potravinách, týka sa to informácií, ktoré patria najmä do jednej z týchto kategórií:

- a) informácie o totožnosti a zložení, vlastnostiach alebo iných charakteristikách potraviny;
- b) informácie o ochrane zdravia spotrebiteľov a bezpečnom používaní potraviny. To sa týka najmä informácií o:

i) charakteristických znakov zloženia, ktoré môžu byť škodlivé pre zdravie určitých skupín spotrebiteľov;

ii) trvanlivosti, skladovaní a bezpečnom použití;

iii) vplyvu na zdravie vrátane rizík a dôsledkov súvisiacich so škodlivou a rizikovou konzumáciou potraviny;

c) informácie o výživových vlastnostiach, aby sa spotrebiteľia vrátane osôb s osobitnými stravovacími požiadavkami mohli rozhodovať o výbere na základe informácií.

2. Pri zvažovaní potreby povinných informácií o potravinách, a aby sa umožnilo spotrebiteľovi rozhodovať sa o výbere na základe informácií, sa berie do úvahy široko rozšírená potreba väčšiny spotrebiteľov dostávať určité informácie, ktorým prikladajú veľký význam, alebo akýkoľvek všeobecne prijatý prínos pre spotrebiteľa.

Článok 5

Konzultácia s Európskym úradom pre bezpečnosť potravín

Akékoľvek opatrenie Únie v oblasti potravinového informačného práva, ktoré môže mať vplyv na verejné zdravie, sa prijíma po konzultácii s Európskym úradom pre bezpečnosť potravín (ďalej len „úrad“).

KAPITOLA III

**VŠEOBECNÉ POŽIADAVKY NA INFORMÁCIE
O POTRAVINÁCH A ZODPOVEDNOSTI PREVÁDZKO-
VATELOV POTRAVINÁRSKÝCH PODNIKOV**

Článok 6

Základná požiadavka

Akúkoľvek potravinu určenú na dodanie konečnému spotrebiteľovi alebo zariadeniam spoločného stravovania musia sprevádzať informácie o potravine v súlade s týmto nariadením.

Článok 7

Čestné informačné postupy

1. Informácie o potravinách nesmú uvádzať do omylu, najmä:

- a) ak ide o vlastnosti potraviny a hlavne jej charakter, identitu, vlastnosti, zloženie, množstvo, trvanlivosť, krajinu pôvodu alebo miesto pôvodu, spôsob výroby alebo produkcie;
- b) pripisovaním takých účinkov alebo vlastností potravine, aké nemá;
- c) poukazovaním na to, že potravina má osobitné vlastnosti, aj keď v skutočnosti majú takéto vlastnosti všetky podobné potraviny, najmä konkrétnym zdôrazňovaním prítomnosti alebo neprítomnosti určitých zložiek a/alebo živín;
- d) poukazovaním na prítomnosť konkrétnej potraviny alebo zložky na základe vzhľadu, opisu alebo zobrazení, hoci v skutočnosti prirodzene prítomná zložka alebo bežne používaná zložka v tejto potravine sa nahradila inou zložkou.

2. Informácie o potravinách musia byť presné, jasné a ľahko zrozumiteľné pre spotrebiteľa.

3. Okrem výnimiek ustanovených v práve Únie uplatniteľnom na prírodné minerálne vody a potraviny určené na osobitné výživové účely nesmú informácie o potravinách pripisovať žiadnej potravine takú vlastnosť, že pomáha predchádzať určitej chorobe, liečiť ju alebo vyliečiť, ani sa odvolávať na takéto vlastnosti.

4. Odseky 1, 2 a 3 sa vzťahujú aj na:

- a) reklamu;
- b) prezentáciu potravín, najmä ich tvar, vzhľad alebo obal, použité obalové materiály, spôsob, akým sú upravené, a prostredie, kde sú vystavené.

Článok 8

Zodpovednosť

1. Za informácie o potravine je zodpovedný ten prevádzkovateľ potravinárskeho podniku, pod ktorého menom alebo obchodným menom sa potravina umiestňuje na trh, alebo ak tento prevádzkovateľ nie je usadený v Únii, dovozca na trh Únie.

2. Prevádzkovateľ potravinárskeho podniku zodpovedný za informácie o potravine zabezpečí prítomnosť a presnosť informácií o potravine v súlade s uplatniteľným potravinovým informačným právom a požiadavkami príslušných vnútroštátnych predpisov.

3. Prevádzkovatelia potravinárskych podnikov, ktorí neovplyvňujú informácie o potravinách, nedodávajú potraviny, o ktorých vedia, alebo na základe informácií, ktoré majú ako odborníci, predpokladajú, že nie sú v súlade s uplatniteľným potravinovým informačným právom či s príslušnými vnútroštátnymi predpismi.

4. Prevádzkovatelia potravinárskych podnikov v rámci svojej podnikateľskej činnosti nesmú meniť informácie priložené k potravine, ak by takáto zmena uviedla konečného spotrebiteľa do omylu alebo inak znížila úroveň ochrany spotrebiteľa a možnosti konečného spotrebiteľa rozhodovať sa o výbere na základe informácií. Prevádzkovatelia potravinárskych podnikov sú zodpovední za všetky zmeny informácií o potravine, ktoré potravinu sprevádzajú, ktoré vykonajú.

5. Bez toho, aby boli dotknuté odseky 2 až 4, prevádzkovatelia potravinárskych podnikov v rámci svojej podnikateľskej činnosti musia zabezpečiť plnenie požiadaviek potravinového informačného práva a príslušných vnútroštátnych predpisov, ktoré sú relevantné pre ich činnosti, a overia, či sú takéto požiadavky splnené.

6. Prevádzkovatelia potravinárskych podnikov v rámci svojej podnikateľskej činnosti zabezpečia, aby sa informácie o nebalených potravinách určených konečnému spotrebiteľovi alebo na zásobovanie zariadení spoločného stravovania zasielali prevádzkovateľovi potravinárskeho podniku, ktorý potraviny dostáva, aby mohol v prípade potreby poskytnúť konečnému spotrebiteľovi povinné informácie o potravinách.

7. V nasledujúcich prípadoch prevádzkovateľa potravinárskych podnikov v rámci svojej podnikateľskej činnosti zabezpečia, aby sa povinné údaje vyžadované podľa článkov 9 a 10 objavili na balení alebo na pripojenej etikete, alebo v obchodných dokladoch k potravinám, ak možno zaručiť, že takéto doklady budú sprevádzajú potraviny, ktorých sa týkajú, alebo boli zaslané vopred alebo zároveň s dodávkou:

- a) ak sú balené potraviny určené konečnému spotrebiteľovi, ale uvedené na trh v etape pred predajom konečnému spotrebiteľovi, a ak táto etapa nezahŕňa predaj zariadeniu spoločného stravovania;
- b) ak sú balené potraviny určené na zásobovanie zariadení spoločného stravovania na prípravu, spracovanie, delenie alebo porciovanie.

Bez ohľadu na prvý pododsek prevádzkovateľa potravinárskych podnikov zabezpečia, aby sa údaje uvedené v článku 9 ods. 1 písm. a), f), g) a h) uvádzali aj na vonkajšom obale, v ktorom sa balené potraviny prezentujú pri uvedení na trh.

8. Prevádzkovateľa potravinárskych podnikov, ktorí dodávajú iným prevádzkovateľom potravinárskych podnikov potraviny, ktoré nie sú určené konečnému spotrebiteľovi ani zariadeniam spoločného stravovania, zabezpečia, aby sa týmto iným prevádzkovateľom potravinárskych podnikov poskytli dostatočné informácie, aby mohli v prípade potreby splniť povinnosti, ktoré im vyplývajú z odseku 2.

KAPITOLA IV

POVINNÉ INFORMÁCIE O POTRAVINÁCH

ODDIEL 1

Obsah a prezentácia

Článok 9

Zoznam povinných údajov

1. V súlade s článkami 10 až 35 a okrem výnimiek obsiahnutých v tejto kapitole je povinné uvádzať tieto údaje:

- a) názov potraviny;
- b) zoznam zložiek;
- c) akúkoľvek zložku alebo technologickú pomocnú látku uvedenú v prílohe II alebo akúkoľvek zložku alebo technologickú pomocnú látku odvodenú z látky alebo výrobku uvedeného v prílohe II, ktorá spôsobuje alergie alebo neznášanlivosť a ktorá sa používa pri výrobe alebo príprave potraviny, pričom sa nachádza aj v konečnom výrobku, aj keď v pozmenenom stave;
- d) množstvo určitých zložiek alebo kategórií zložiek;
- e) netto množstvo potraviny;

- f) dátum minimálnej trvanlivosti alebo dátum spotreby;
- g) všetky osobitné podmienky skladovania a/alebo podmienky použitia;
- h) meno alebo obchodné meno a adresu prevádzkovateľa potravinárskeho podniku uvedeného v článku 8 ods. 1;
- i) krajinu pôvodu alebo miesto pôvodu, ak sú ustanovené v článku 26;
- j) návod na použitie, ak by bez poskytnutia takéhoto návodu bolo ťažké potravinu správne použiť;
- k) ak ide o nápoje obsahujúce viac ako 1,2 objemového percenta alkoholu, skutočný obsah alkoholu v objemových percentách;
- l) označenie výživovej hodnoty.

2. Údaje uvedené v odseku 1 sa uvedú slovami a číslami. Bez toho, aby bol dotknutý článok 35, môžu byť navyše vyjadrené prostredníctvom piktogramov alebo symbolov.

3. Ak Komisia prijme delegované a vykonávacie akty uvedené v tomto článku, údaje uvedené v odseku 1 môžu byť prípadne vyjadrené prostredníctvom piktogramov alebo symbolov namiesto slov alebo čísel.

S cieľom zabezpečiť, aby spotrebiteľia mohli využívať ďalšie spôsoby vyjadrenia povinných informácií o potravinách, než sú slová a čísla, a za predpokladu, že sa zaistí rovnaká úroveň informovania ako pomocou slov a čísel, môže Komisia s prihliadnutím na dôkazy o jednotnom chápaní spotrebiteľmi stanoviť prostredníctvom delegovaných aktov v súlade s článkom 51 kritériá, na základe ktorých možno vyjadriť jeden alebo viacero údajov uvedených v odseku 1 prostredníctvom piktogramov alebo symbolov namiesto slov alebo čísel.

4. Na účely zabezpečenia jednotného vykonávania odseku 3 tohto článku môže Komisia prijať vykonávacie akty týkajúce sa spôsobov uplatňovania kritérií vymedzených v súlade s odsekom 3 s cieľom vyjadriť jeden alebo viac údajov prostredníctvom piktogramov a symbolov namiesto slov a čísel. Uvedené vykonávacie akty sa prijímajú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 48 ods. 2.

Článok 10

Dodatočné povinné údaje pre osobitné druhy alebo kategórie potravín

1. Okrem údajov uvedených v článku 9 ods. 1 sú v prílohe III ustanovené dodatočné povinné údaje pre osobitné druhy alebo kategórie potravín.

2. S cieľom zabezpečiť informovanie spotrebiteľov v súvislosti s osobitnými druhmi alebo kategóriami potravín a zohľadniť technický pokrok, vedecký vývoj, ochranu zdravia spotrebiteľov alebo bezpečné používanie potraviny môže Komisia zmeniť a doplniť prílohu III prostredníctvom delegovaných aktov v súlade s článkom 51.

Ak sa to v prípade rizika pre zdravie spotrebiteľov vyžaduje z vážnych a naliehavých dôvodov, na delegované akty prijaté podľa tohto článku sa uplatňuje postup ustanovený v článku 52.

Článok 11

Hmotnosť a rozmery

Článok 9 sa nedotýka presnejších predpisov Únie týkajúcich sa hmotností a rozmerov.

Článok 12

Dostupnosť a umiestnenie povinných informácií o potravinách

1. Povinné informácie o potravinách musia byť v súlade s týmto nariadením v prípade všetkých potravín k dispozícii a ľahko prístupné.

2. Ak ide o balené potraviny, povinné informácie o potravinách musia byť uvedené priamo na balení alebo na pripojenej etikete.

3. S cieľom zabezpečiť, aby spotrebiteľia mohli získavať povinné informácie o potravinách iným spôsobom, ktorý je lepšie prispôbený určitým povinným údajom, a za predpokladu, že je zaistená rovnaká úroveň informovania ako prostredníctvom balenia alebo etikety, môže Komisia s prihliadnutím na dôkazy o jednotnom chápaní spotrebiteľmi a o rozsiahlym využívaní uvedených spôsobov spotrebiteľmi stanoviť prostredníctvom delegovaných aktov v súlade s článkom 51 kritériá, na základe ktorých možno vyjadriť určité povinné údaje iným spôsobom ako na balení alebo na etikete.

4. Na účely zabezpečenia jednotného vykonávania odseku 3 tohto článku môže Komisia prijať vykonávacie akty týkajúce sa spôsobov uplatňovania kritérií uvedených v odseku 3 s cieľom vyjadriť určité povinné údaje inými spôsobmi než na balení alebo etikete. Uvedené vykonávacie akty sa prijímajú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 48 ods. 2.

5. Ak ide o nebalené potraviny, uplatňujú sa ustanovenia článku 44.

Článok 13

Prezentácia povinných údajov

1. Bez toho, aby boli dotknuté vnútroštátne opatrenia prijaté podľa článku 44 ods. 2, povinné údaje o potravinách sa

uvádzajú na nápadnom mieste, tak aby boli ľahko viditeľné, jasne čitateľné a v prípade potreby nezmazateľné. Žiadnym spôsobom ich nemožno skrývať, zakrývať, odvádzať od nich pozornosť ani ich nemožno narušiť iným textom alebo obrázkami či iným rušivým materiálom.

2. Bez toho, aby boli dotknuté osobitné predpisy Únie uplatniteľné na konkrétne potraviny, ak sú uvedené na balení alebo na pripojenej etikete, povinné údaje uvedené v článku 9 ods. 1 musia byť vytlačené na balení alebo na etikete tak, aby bola zaistená jednoznačná čitateľnosť, písmom takej veľkosti, že stredná výška písma vymedzená v prílohe IV je väčšia alebo sa rovná 1,2 mm.

3. Ak ide o obaly alebo nádoby, ktorých najväčšia plocha je menšia ako 80 cm², je stredná výška písma uvedená v odseku 2 väčšia alebo sa rovná 0,9 mm.

4. Na dosiahnutie cieľov tohto nariadenia Komisia prostredníctvom delegovaných aktov v súlade s článkom 51 zmluvy ustanoví pravidlá čitateľnosti.

Na tie isté účely, ako sú uvedené v prvom pododseku, môže Komisia pre určité druhy alebo kategórie potravín prostredníctvom delegovaných aktov v súlade s článkom 51 rozšíriť požiadavky podľa odseku 5 tohto článku o ďalšie povinné údaje.

5. Údaje uvedené v článku 9 ods. 1 písm. a), e) a k) musia byť uvedené v jednom zornom poli.

6. Odsek 5 tohto článku sa neuplatňuje v prípadoch uvedených v článku 16 ods. 1 a 2.

Článok 14

Predaj na diaľku

1. Bez toho, aby boli dotknuté požiadavky na informácie ustanovené v článku 9, ak ide o balené potraviny ponúkané na predaj prostriedkami komunikácie na diaľku:

a) povinné informácie o potravinách okrem údajov uvedených v článku 9 ods. 1 písm. f) sú k dispozícii pred uskutočnením kúpy a uvádzajú sa v materiáloch podporujúcich predaj na diaľku alebo sa poskytujú inými vhodnými prostriedkami, ktoré jasne určí prevádzkovateľ potravinárskeho podniku. Ak sa použijú iné vhodné prostriedky, povinné informácie o potravinách sa poskytujú bez toho, aby prevádzkovateľ potravinárskeho podniku účtoval spotrebiteľovi dodatočné náklady;

b) všetky povinné údaje musia byť k dispozícii pri dodaní.

2. Ak ide o nebalené potraviny ponúkané na predaj prostriedkami komunikácie na diaľku, uvedú sa v súlade s odsekom 1 tohto článku údaje požadované podľa článku 44.

3. Odsek 1 písm. a) sa neuplatňuje na potraviny, ktoré sa ponúkajú na predaj prostredníctvom predajných automatov alebo automatizovaných obchodných priestorov.

Článok 15

Jazykové požiadavky

1. Bez toho, aby bol dotknutý článok 9 ods. 3, povinné informácie o potravinách sa uvádzajú v jazyku, ktorý je ľahko zrozumiteľný pre spotrebiteľov v členských štátoch, v ktorých sa potraviny uvádzajú na trh.

2. Na svojom území môžu členské štáty, kde sa potravina uvádza na trh, ustanoviť, aby sa takéto údaje poskytovali v jednom alebo viacerých jazykoch, ktoré si môžu určiť spoločne úradných jazykov Únie.

3. Odseky 1 a 2 nebránia tomu, aby sa údaje uvádzali v niekoľkých jazykoch.

Článok 16

Vynechanie určitých povinných údajov

1. Ak ide o sklené fľaše určené na opätovné použitie, ktoré sú nezmazateľne označené a z toho dôvodu nemajú žiadnu etiketu, krúžok ani prstenec, povinné sú iba údaje uvedené v článku 9 ods. 1 písm. a), c), e), f) a l).

2. Ak ide o obaly alebo nádoby, ktorých najväčšia plocha má veľkosť menšiu ako 10 cm², sú na balení alebo na etikete povinné iba údaje uvedené v článku 9 ods. 1 písm. a), c), e) a f). Údaje uvedené v článku 9 ods. 1 písm. b) sa uvádzajú iným spôsobom alebo sa spotrebiteľovi sprístupnia na požiadanie.

3. Bez toho, aby boli dotknuté iné predpisy Únie vyžadujúce povinné označenie výživovej hodnoty, označenie uvedené v článku 9 ods. 1 písm. l) nie je povinné, ak ide o potraviny uvedené v prílohe V.

4. Bez toho, aby boli dotknuté iné predpisy Únie vyžadujúce uvedenie zoznamu zložiek alebo povinné označenie výživovej hodnoty, nie sú údaje uvedené v článku 9 ods. 1 písm. b) a l) povinné pre nápoje, ktoré obsahujú viac ako 1,2 objemového percenta alkoholu.

Do 13. decembra 2014 Komisia vypracuje správu o uplatňovaní článku 18 a článku 30 ods. 1 na výrobky uvedené v tomto odseku, v ktorej sa bude zaoberať aj tým, či by sa v budúcnosti mala vzťahovať na alkoholické nápoje najmä povinnosť poskytovať informácie o energetickej hodnote, a dôvodmi prípadných výnimiek, pričom zohľadní potrebu zabezpečenia súladu

s inými relevantnými politikami Únie. V tejto súvislosti Komisia zváži, či je potrebné navrhnúť vymedzenie pojmu tzv. alkoholických limonád.

K tejto správe Komisia v prípade potreby pripojí legislatívny návrh, v ktorom sa určia pravidlá týkajúce sa zoznamu zložiek alebo povinného označenia výživovej hodnoty týchto výrobkov.

ODDIEL 2

Podrobné ustanovenia o povinných údajoch

Článok 17

Názov potraviny

1. Názov potraviny je jej názov podľa právnych predpisov. Ak takýto názov neexistuje, názov potraviny je jej zaužívaný názov, alebo ak neexistuje zaužívaný názov alebo sa zaužívaný názov nepoužíva, uvádza sa opisný názov potraviny.

2. V členskom štáte, v ktorom sa výrobok uvádza na trh, sa povoľuje používať názov potraviny, pod ktorým sa výrobok legálne vyrába a uvádza na trh v členskom štáte, kde sa vyrába. Avšak v prípade, ak by uplatnenie ostatných ustanovení tohto nariadenia, najmä ustanovení článku 9, neumožňovalo spotrebiteľom v členskom štáte, kde sa výrobok uvádza na trh, rozpoznať skutočný charakter potraviny a odlíšiť ju od potravín, s ktorými by si ju bolo možné zameniť, názov potraviny sa doplní o ďalšie opisné informácie, ktoré sa uvádzajú v blízkosti názvu potraviny.

3. Vo výnimočných prípadoch sa názov potraviny v členskom štáte, kde sa vyrába, nepoužíva v členskom štáte, kde sa uvádza na trh, ak je potravina, ktorú označuje v členskom štáte, kde sa vyrába, taká odlišná, čo sa týka zloženia alebo výroby, od potraviny známej pod týmto názvom v členskom štáte, kde sa uvádza na trh, že odsek 2 nie je postačujúci v členskom štáte, kde sa uvádza na trh, na poskytnutie správnej informácie spotrebiteľovi.

4. Názov potraviny nesmie byť nahradený žiadnym názvom chráneným ako duševné vlastníctvo, obchodnou značkou ani vymysleným názvom.

5. Osobitné ustanovenia o názve potraviny a o údajoch, ktoré ho sprevádzajú, sú ustanovené v prílohe VI.

Článok 18

Zoznam zložiek

1. Zoznam zložiek sa uvádza pod alebo za vhodným nadpisom, ktorý pozostáva zo slova „zložky“ alebo toto slovo obsahuje. Zahŕňa všetky zložky potraviny v zostupnom poradí podľa hmotnosti, ako sú zaznamenané v čase ich použitia pri výrobe potraviny.

2. Zložky sa označia ich špecifickým názvom, kde je to vhodné, v súlade s pravidlami ustanovenými v článku 17 a v prílohe VI.

3. Všetky zložky prítomné vo forme umelých nanomateriálov sa musia jasne uviesť v zozname zložiek. Za názvy týchto zložiek sa musí uviesť slovo „nano“ v zátvorkách.

4. Technické pravidlá uplatňovania odsekov 1 a 2 tohto článku sú ustanovené v prílohe VII.

5. Na účely dosiahnutia cieľov tohto nariadenia Komisia prostredníctvom delegovaných aktov v súlade s článkom 51 upraví a prispôbí definíciu umelých nanomateriálov uvedenú v článku 2 ods. 2 písm. t) technickému a vedeckému pokroku alebo definíciám dohodnutým na medzinárodnej úrovni.

Článok 19

Vynechanie zoznamu zložiek

1. Zoznam zložiek sa nemusí uvádzať, ak ide o tieto potraviny:

- a) čerstvé ovocie a zeleninu vrátane zemiakov, ktoré neboli šúpané, krájané ani podobne upravené;
- b) vodu sytenú oxidom uhličitým, ktorej opis uvádza, že bola sytená;
- c) kvasné octy získané výlučne z jediného základného produktu za predpokladu, že sa nepridala žiadna iná zložka;
- d) syr, maslo, fermentované mlieko a smotanu, do ktorých nebola pridaná žiadna iná zložka okrem mliečnych zložiek, potravinových enzýmov a kultúr mikroorganizmov, ktoré sú nevyhnutné na výrobu, alebo v prípade iného než čerstvého syra a taveného syra okrem soli, ktorá je potrebná na jeho výrobu;
- e) potraviny pozostávajúce z jednej zložky, kde:
 - i) názov potraviny je rovnaký ako názov zložky alebo
 - ii) názov potraviny umožňuje jasnú identifikáciu charakteru zložky.

2. S cieľom zohľadniť význam zoznamu zložiek pre spotrebiteľa môže Komisia prostredníctvom delegovaných aktov pre určité druhy alebo kategórie potravín vo výnimočných prípadoch v súlade s článkom 51 doplniť odsek 1 tohto článku za predpokladu, že takéto vynechanie nespôsobí, že koneční spotrebiteľia alebo zariadenia spoločného stravovania nebudú adekvátne informovaní.

Článok 20

Vynechanie zložiek potravín zo zoznamu zložiek

Bez toho, aby bol dotknutý článok 21, nemusí zoznam zložiek obsahovať tieto zložky potraviny:

- a) časti zložky, ktoré sa počas výrobného procesu dočasne oddelili a neskôr znovu zaviedli, avšak neprekračujú ich pôvodné proporcie;
- b) prídavné látky v potravinách a potravinárske enzýmy:
 - i) ktoré sa nachádzajú v danej potravine iba na základe skutočnosti, že ich obsahovala jedna alebo viaceré zložky tejto potraviny v súlade so zásadou prenosu uvedenou v článku 18 ods. 1 písm. a) a b) nariadenia (ES) č. 1333/2008, za predpokladu, že v konečnom výrobku nemajú žiadnu technologickú funkciu, alebo
 - ii) ktoré sa používajú ako pomocné látky pri spracovaní;
- c) nosiče a látky, ktoré nie sú prídavnými látkami v potravinách, ale používajú sa rovnako a na rovnaký účel ako nosiče, a ktoré sa používajú len v nevyhnutnom množstve;
- d) látky, ktoré nie sú prídavnými látkami v potravinách, ale používajú sa rovnako a na rovnaký účel ako technologické pomocné látky a nachádzajú sa v konečnom výrobku, aj keď v pozmenenej forme;
- e) voda:
 - i) ak sa voda používa počas výrobného procesu výhradne s cieľom obnovenia zložky použitej v zahustenej alebo dehydrovanej forme alebo
 - ii) ak je kvapalným médiom, ktoré sa zvyčajne nekonzumuje.

Článok 21

Označovanie určitých látok alebo výrobkov spôsobujúcich alergie alebo neznášanlivosť

1. Bez toho, aby boli dotknuté pravidlá prijaté podľa článku 44 ods. 2, údaje uvedené v článku 9 ods. 1 písm. c) spĺňajú tieto požiadavky:

- a) uvádzajú sa v zozname zložiek v súlade s pravidlami ustanovenými v článku 18 ods. 1 s presným odkazom na názov látky alebo výrobku, ktoré sa uvádzajú v prílohe II, a

b) názov látky alebo výrobku zo zoznamu v prílohe II sa zdôrazní prostredníctvom sadzby, ktorá ich jasne odliší od zvyšnej časti zoznamu zložiek, napríklad prostredníctvom písma, štýlu alebo farby pozadia.

Ak zoznam zložiek neexistuje, údaje uvedené v článku 9 ods. 1 písm. c) zahŕňajú slovo „obsahuje“, po ktorom nasleduje názov látky alebo výrobku, ktoré sa uvádzajú v prílohe II.

Ak viaceré zložky alebo technologické pomocné látky potraviny pochádzajú z jednej látky alebo výrobku, ktoré sa uvádzajú v prílohe II, na označení to musí byť jasne uvedené pre každú dotknutú zložku alebo technologickú pomocnú látku.

Údaje uvedené v článku 9 ods. 1 písm. c) sa nemusia uvádzať, ak názov potraviny jasne odkazuje na dotknutú látku alebo výrobok.

2. S cieľom zabezpečiť lepšiu informovanosť spotrebiteľov a zohľadniť najnovší vedecký pokrok a technické znalosti Komisia systematicky skúma a v prípade potreby aktualizuje zoznam uvedený v prílohe II prostredníctvom delegovaných aktov v súlade s článkom 51.

Ak sa to v prípade vzniku rizika pre zdravie spotrebiteľov vyžaduje z vážnych a naliehavých dôvodov, na delegované akty prijaté podľa tohto článku sa uplatňuje postup ustanovený v článku 52.

Článok 22

Uvádzanie množstva zložiek

1. Uvádzanie množstva zložky alebo kategórie zložiek použitých na výrobu alebo prípravu potraviny sa vyžaduje, ak sa daná zložka alebo kategória zložiek:

- a) vyskytuje v názve potraviny alebo ju spotrebiteľ zvyčajne spája s týmto názvom;
- b) na označení zdôrazní slovami, obrázkami alebo graficky alebo
- c) je nevyhnutná pre charakteristiku potraviny a na jej odlišenie od výrobkov, s ktorými by sa pre svoj názov alebo vzhľad mohla zameniť.

2. Technické pravidlá uplatňovania odseku 1 vrátane osobitných prípadov, v ktorých sa množstvo určitých zložiek nemusí uvádzať, sú ustanovené v prílohe VIII.

Článok 23

Netto množstvo

1. Netto množstvo potraviny sa podľa potreby vyjadruje v litroch, centilitroch, mililitroch, kilogramoch alebo gramoch:

a) v objemových jednotkách, ak ide o kvapaliny;

b) v hmotnostných jednotkách, ak ide o ostatné výrobky.

2. S cieľom zabezpečiť, aby spotrebiteľ lepšie pochopil informácie o potravinách na označení, môže Komisia v súlade s článkom 51 prostredníctvom delegovaných aktov ustanoviť pre určité potraviny spôsob vyjadrenia netto množstva iným spôsobom, ako je spôsob uvedený v odseku 1 tohto článku.

3. Technické pravidlá uplatňovania odseku 1 vrátane osobitných prípadov, v ktorých sa netto množstvo nemusí uvádzať, sú ustanovené v prílohe IX.

Článok 24

Dátum minimálnej trvanlivosti, dátum spotreby a dátum zmrazenia

1. Ak ide o potraviny, ktoré z mikrobiologického hľadiska rýchlo podliehajú skaze a z tohto dôvodu môžu po krátkom čase predstavovať bezprostredné nebezpečenstvo pre zdravie ľudí, dátum minimálnej trvanlivosti sa nahrádza dátumom spotreby. Po uplynutí dátumu spotreby sa potravina považuje za nebezpečnú v súlade s článkom 14 ods. 2 až 5 nariadenia (ES) č. 178/2002.

2. Príslušný dátum sa uvádza v súlade s prílohou X.

3. S cieľom zabezpečiť jednotné uplatňovanie spôsobu uvádzania dátumu minimálnej trvanlivosti, ktorý je uvedený v prílohe X bode 1 písm. c), môže Komisia prijať vykonávacie akty, ktorými sa stanovujú pravidlá na tento účel. Uvedené vykonávacie akty sa prijímajú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 48 ods. 2.

Článok 25

Podmienky skladovania alebo podmienky spotreby

1. V prípade, že potraviny si vyžadujú osobitné podmienky skladovania a/alebo podmienky použitia, tieto podmienky sa uvedú.

2. S cieľom umožniť primerané skladovanie alebo spotrebu potravín po otvorení balenia sa prípadne uvedú podmienky skladovania a/alebo lehota na spotrebu.

Článok 26

Krajina pôvodu alebo miesto pôvodu

1. Tento článok sa uplatňuje bez toho, aby boli dotknuté požiadavky na označovanie ustanovené v osobitných predpisoch Únie, konkrétne v nariadení Rady (ES) č. 509/2006 z 20. marca 2006 o zaručených tradičných špecialitách z poľnohospodárskych výrobkov a potravín⁽¹⁾ a v nariadení Rady (ES) č. 510/2006 z 20. marca 2006 o ochrane zemepisných označení a označení pôvodu poľnohospodárskych výrobkov a potravín⁽²⁾.

2. Označenie krajiny pôvodu alebo miesto pôvodu sa povinne uvádza:

a) ak by ich neuvedenie mohlo viesť spotrebiteľa do omylu, pokiaľ ide o skutočnú krajinu pôvodu alebo miesto pôvodu potraviny, najmä ak by z informácií sprevádzajúcich potraviny alebo z celej etikety inak vyplývalo, že potravina má inú krajinu pôvodu alebo miesto pôvodu;

b) ak ide o mäso, ktoré patrí pod kódy kombinovanej nomenklatúry (KN) uvedené v prílohe XI. Uplatňovanie tohto písmena podlieha prijatiu vykonávacích aktov uvedených v odseku 8.

3. Ak sa krajina pôvodu alebo miesto pôvodu potraviny uvádza a ak nie je taká istá ako krajina pôvodu alebo miesto pôvodu jej základnej zložky:

a) uvedie sa aj krajina pôvodu alebo miesto pôvodu príslušnej základnej zložky alebo

b) sa uvedie, že krajina pôvodu alebo miesto pôvodu základnej zložky je iné ako krajina pôvodu alebo miesto pôvodu potraviny.

Uplatňovanie tohto odseku podlieha prijatiu vykonávacích aktov uvedených v odseku 8.

4. Komisia predloží do piatich rokov od dátumu začiatku uplatňovania odseku 2 písm. b) Európskemu parlamentu a Rade správu, v ktorej zhodnotí povinné označovanie krajiny pôvodu alebo miesta pôvodu výrobkov uvedených v uvedenom písmene.

5. Komisia predloží do 13. decembra 2014 Európskemu parlamentu a Rade správu o povinnom označovaní krajiny pôvodu alebo miesta pôvodu týchto potravín:

a) iné druhy mäsa ako hovädzie mäso a tie, ktoré sú uvedené v odseku 2 písm. b);

b) mlieko;

c) mlieko, ktoré sa používa ako zložka v mliečnych výrobkoch;

d) nespracované potraviny;

e) jednozložkové výrobky;

f) zložky, ktoré predstavujú viac ako 50 % danej potraviny.

6. Komisia predloží do 13. decembra 2013 Európskemu parlamentu a Rade správu o povinnom označovaní krajiny pôvodu alebo miesta pôvodu v prípade mäsa, ktoré sa použije ako zložka.

7. V správach uvedených v odsekoch 5 a 6 sa zohľadní potreba spotrebiteľa byť informovaný, uskutočniteľnosť poskytovania povinného označovania krajiny pôvodu alebo miesta pôvodu a analýza nákladov a prínosov zavedenia takýchto opatrení vrátane právnych vplyvov na vnútorný trh a vplyvu na medzinárodný obchod.

Komisia môže k týmto správam pripojiť návrhy na úpravu príslušných predpisov Únie.

8. Komisia po hodnotení vplyvu prijme do 13. decembra 2013 vykonávacie akty týkajúce sa uplatňovania odseku 2 písm. b) tohto článku a uplatňovania odseku 3 tohto článku. Uvedené vykonávacie akty sa prijímú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 48 ods. 2.

9. V prípade potravín uvedených v odseku 2 písm. b), odseku 5 písm. a) a odseku 6 sa v správach a hodnoteniach vplyvu podľa tohto článku preskúmajú okrem iného možné spôsoby vyjadrenia krajiny pôvodu alebo miesta pôvodu týchto potravín, najmä s ohľadom na každý z týchto rozhodujúcich bodov v živote zvierťa:

a) miesto narodenia;

b) miesto chovu;

c) miesto zabitia.

Článok 27

Návod na použitie

1. Návod na použitie potraviny musí byť uvedený tak, aby umožňoval vhodné použitie potraviny.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 93, 31.3.2006, s. 1.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ L 93, 31.3.2006, s. 12.

2. Komisia môže prijať vykonávacie akty, ktorými sa stanovia podrobné pravidlá týkajúce sa vykonávania odseku 1 pre určité potraviny. Uvedené vykonávacie akty sa prijímú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 48 ods. 2.

Článok 28

Obsah alkoholu

1. Pravidlá týkajúce sa uvádzania obsahu alkoholu v objemových percentách sú v prípade výrobkov klasifikovaných v rámci KN pod kódom 2204 tie, ktoré sú ustanovené v osobitných predpisoch Únie uplatniteľných na tieto výrobky.

2. Skutočný obsah alkoholu v objemových percentách nápojov obsahujúcich viac ako 1,2 objemového percenta alkoholu okrem tých, ktoré sú uvedené v odseku 1, sa uvádza v súlade s prílohou XII.

ODDIEL 3

Označenie výživovej hodnoty

Článok 29

Vzťah s inými právnymi predpismi

1. Tento oddiel sa nevzťahuje na potraviny v rozsahu pôsobnosti týchto právnych predpisov:

- a) smernica Európskeho parlamentu a Rady 2002/46/ES z 10. júna 2002 o aproximácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa potravinových doplnkov ⁽¹⁾;
- b) smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/54/ES z 18. júna 2009 o využívaní a uvádzaní na trh prírodných minerálnych vôd ⁽²⁾.

2. Tento oddiel sa uplatňuje bez toho, aby bola dotknutá smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/39/ES zo 6. mája 2009 o potravinách na osobitné výživové účely ⁽³⁾ a osobitné smernice uvedené v článku 4 ods. 1 uvedenej smernice.

Článok 30

Obsah

1. Povinné označenie výživovej hodnoty obsahuje tieto údaje:

- a) energetickú hodnotu a
- b) množstvo tuku, nasýtených mastných kyselín, sacharidov, cukrov, bielkovín a soli.

V prípade potreby sa môže v tesnej blízkosti označenia výživovej hodnoty uviesť tvrdenie, že obsah soli je spôsobený výlučne prítomnosťou prirodzene sa vyskytujúceho sodíka.

2. Obsah povinného označenia výživovej hodnoty uvedeného v odseku 1 sa môže doplniť o uvedenie množstva jednej alebo viacerých z týchto látok:

- a) mononenasýtené mastné kyseliny;
- b) polynenasýtené mastné kyseliny;
- c) alkoholické cukry (polyoly);
- d) škrob;
- e) vláknina,
- f) ktorýkoľvek z vitamínov alebo ktorákoľvek z minerálnych látok uvedených v prílohe XIII časti A bode 1 a prítomných vo významných množstvách, ako je vymedzené v prílohe XIII časti A bode 2.

3. Ak sa na označení balených potravín uvádza povinné označenie výživovej hodnoty uvedené v odseku 1, môžu sa na ňom opakovať tieto informácie:

- a) energetická hodnota alebo
- b) energetická hodnota spolu s množstvami tuku, nasýtených mastných kyselín, cukrov a soli.

4. Odchyľne od článku 36 ods. 1, ak sa na označení výrobkov uvedených v článku 16 ods. 4 uvádza označenie výživovej hodnoty, stačí, keď sa v ňom uvedie len energetická hodnota.

5. Bez toho, aby bol dotknutý článok 44, a odchyľne od článku 36 ods. 1, ak sa na označení výrobkov uvedených v článku 44 ods. 1 uvádza označenie výživovej hodnoty, stačí, keď sa v ňom uvedie len:

- a) energetická hodnota alebo
- b) energetická hodnota spolu s množstvami tukov, nasýtených mastných kyselín, cukrov a soli.

6. S cieľom zohľadniť význam údajov uvedených v odsekoch 2 až 5 tohto článku pre informovanosť spotrebiteľa môže Komisia prostredníctvom delegovaných aktov v súlade s článkom 51 zmeniť a doplniť zoznamy v odsekoch 2 až 5 tohto článku tým, že doplní alebo vypustí údaje.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 183, 12.7.2002, s. 51.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ L 164, 26.6.2009, s. 45.

⁽³⁾ Ú. v. EÚ L 124, 20.5.2009, s. 21.

7. Komisia s ohľadom na vedecké dôkazy a skúsenosti získané v jednotlivých členských štátoch predloží do 13. decembra 2014 správu o prítomnosti transmastných kyselín v potravinách a celkovo v strave obyvateľstva Únie. Účelom správy je posúdiť vplyv primeraných prostriedkov, ktoré by mohli umožniť spotrebiteľom rozhodovať sa pre zdravšie potraviny a celkovo zdravšiu stravu alebo by mohli podporovať poskytovanie zdravších potravín spotrebiteľom, čo okrem iného znamená, že spotrebiteľom sa poskytnú informácie o transmastných kyselinách alebo obmedzeniach týkajúcich sa ich použitia. V prípade potreby Komisia pripojí k tejto správe legislatívny návrh.

Článok 31

Výpočet

1. Energetická hodnota sa vypočítava pomocou konverzných koeficientov uvedených v prílohe XIV.

2. Komisia môže prostredníctvom delegovaných aktov v súlade s článkom 51 prijať konverzné koeficienty pre vitamíny a minerálne látky uvedené v prílohe XIII časti A bode 1 na presnejší výpočet obsahu takýchto vitamínov a minerálnych látok v potravinách. Konverzné koeficienty sa doplnia do prílohy XIV.

3. Energetická hodnota a množstvá živín uvedené v článku 30 ods. 1 až 5 musia zodpovedať hodnotám potravín pri predaji.

V príslušných prípadoch sa informácie môžu týkať potraviny po príprave, ak je uvedený dostatočne podrobný návod na prípravu a informácie sa týkajú potraviny pripravenej na konzumáciu.

4. Uvádzané hodnoty sú v jednotlivých prípadoch priemerné hodnoty založené na:

- a) analýze potraviny výrobcom;
- b) výpočte zo známych alebo skutočných priemerných hodnôt použitých zložiek alebo
- c) výpočte vychádzajúcom zo všeobecne ustanovených a akceptovaných údajov.

Komisia môže prijať vykonávacie akty, ktorými sa stanovia podrobné pravidlá jednotného vykonávania tohto odseku, pokiaľ ide o presnosť uvádzaných hodnôt, ako napríklad rozdiely medzi uvádzanými hodnotami a hodnotami ustanovenými v priebehu úradných kontrol. Uvedené vykonávacie akty sa prijímú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 48 ods. 2.

Článok 32

Vyjadrenie na 100 g alebo 100 ml

1. Energetická hodnota a množstvo živín uvedené v článku 30 ods. 1 až 5 sa vyjadrujú v merných jednotkách uvedených v prílohe XV.

2. Energetická hodnota a množstvo živín uvedené v článku 30 ods. 1 až 5 sa vyjadrujú na 100 g alebo na 100 ml.

3. Ak sa uvádza množstvo vitamínov a minerálnych látok, vyjadri sa okrem formy vyjadrenia uvedenej v odseku 2 aj ako percentuálny podiel referenčných príjmov uvedených v prílohe XIII časti A bode 1 vo vzťahu k vyjadreniu na 100 g alebo na 100 ml.

4. Okrem formy vyjadrenia uvedenej v odseku 2 tohto článku sa energetická hodnota a množstvo živín uvedené v článku 30 ods. 1, 3, 4 a 5 môžu vyjadriť, ak je to vhodné, ako percentuálny podiel referenčných príjmov uvedených v prílohe XIII časti B vo vzťahu k vyjadreniu na 100 g alebo na 100 ml.

5. Ak sa uvedú informácie podľa odseku 4, v ich tesnej blízkosti sa uvedie toto dodatočné oznámenie: „Referenčný príjem priemerného dospelého (8 400 kJ/2 000 kcal)“.

Článok 33

Vyjadrenie na jednu porciu alebo stravnú jednotku

1. Energetická hodnota a množstvo živín uvedené v článku 30 ods. 1 až 5 sa môžu v týchto prípadoch vyjadriť na jednu porciu a/alebo na stravnú jednotku, ktorú spotrebiteľ ľahko spozná, ak je množstvo porcie alebo stravnej jednotky uvedené na etikete a ak je počet porcií alebo stravných jednotiek v balení uvedený:

- a) dodatočne k forme vyjadrenia na 100 g alebo na 100 ml uvedenej v článku 32 ods. 2;
- b) dodatočne k forme vyjadrenia na 100 g alebo na 100 ml uvedenej v článku 32 ods. 3, pokiaľ ide o množstvo vitamínov a minerálnych látok;
- c) dodatočne k forme vyjadrenia na 100 g alebo na 100 ml uvedenej v článku 32 ods. 4 alebo namiesto nej.

2. Odchylné od článku 32 ods. 2 v prípadoch uvedených v článku 30 ods. 3 písm. b) sa môže množstvo živín a/alebo percentuálny podiel referenčných príjmov uvedených v prílohe XIII časti B vyjadriť len na jednu porciu alebo stravnú jednotku.

Ak sú množstvá živín vyjadrené iba na jednu porciu alebo stravnú jednotku v súlade s prvým pododsekom, energetická hodnota sa vyjadri na 100 g alebo na 100 ml a na jednu porciu alebo stravnú jednotku.

3. Odchylné od článku 32 ods. 2 v prípadoch uvedených v článku 30 ods. 5 sa môže energetická hodnota a množstvo živín a/alebo percentuálny podiel referenčných príjmov uvedených v prílohe XIII časti B vyjadriť len na jednu porciu alebo stravnú jednotku.

4. Porcia a jednotka sa uvádzajú v tesnej blízkosti označenia výživovej hodnoty.

5. S cieľom zabezpečiť jednotné vykonávanie vyjadrovania označenia výživovej hodnoty na jednu porciu alebo stravnú jednotku a zabezpečiť jednotný základ porovnania pre spotrebiteľa Komisia vzhľadom na skutočné správanie spotrebiteľov v oblasti spotreby, ako aj stravovacie odporúčania prijme prostredníctvom vykonávacích aktov pravidiel týkajúce sa vyjadrovania hodnôt na jednu porciu alebo stravnú jednotku pre určité kategórie potravín. Uvedené vykonávacie akty sa prijímú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 48 ods. 2.

Článok 34

Prezentácia

1. Údaje uvedené v článku 30 ods. 1 a 2 sa nachádzajú v jednom zornom poli. Prezentujú sa spolu v zrozumiteľnej podobe, a ak je to vhodné, v poradí ustanovenom v prílohe XV.

2. Údaje uvedené v článku 30 ods. 1 a 2 sa prezentujú v podobe tabuľky s číslami pod sebou, ak to priestor dovoľuje. Ak to priestor nedovoľuje, údaje sa uvádzajú v riadkoch.

3. Údaje uvedené v článku 30 ods. 3 sa uvádzajú:

a) v hlavnom zornom poli a

b) prostredníctvom veľkosti písma v súlade s článkom 13 ods. 2.

Údaje uvedené v článku 30 ods. 3 sa môžu uvádzať v inej podobe, než aká je uvedená v odseku 2 tohto článku.

4. Údaje uvedené v článku 30 ods. 4 a 5 sa môžu uvádzať v inej podobe, než aká je uvedená v odseku 2 tohto článku.

5. Ak je energetická hodnota alebo množstvo živín vo výrobku zanedbateľné, informácie o týchto prvkoch možno nahradiť tvrdením, ako napríklad „obsahuje zanedbateľné množstvá...“, ktoré sa uvádza v tesnej blízkosti označenia výživovej hodnoty, ak je uvedené.

S cieľom zabezpečiť jednotné vykonávanie tohto odseku môže Komisia prijať vykonávacie akty týkajúce sa energetickej hodnoty a množstva živín uvedených v článku 30 ods. 1 až 5,

ktoré sa môžu považovať za zanedbateľné. Uvedené vykonávacie akty sa prijímú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 48 ods. 2.

6. S cieľom zabezpečiť jednotné uplatňovanie spôsobu prezentácie označenia výživovej hodnoty vo formátoch, ktoré sú uvedené v odsekoch 1 až 4 tohto článku, môže Komisia v tejto súvislosti prijať vykonávacie akty. Uvedené vykonávacie akty sa prijímú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 48 ods. 2.

Článok 35

Ďalšie formy vyjadrenia a prezentácie

1. Okrem foriem vyjadrenia uvedených v článku 32 ods. 2 a 4 a v článku 33 a prezentácie uvedenej v článku 34 ods. 2 možno energetickú hodnotu a množstvo živín uvedené v článku 30 ods. 1 až 5 uvádzať inými formami vyjadrenia a/alebo prezentovať s použitím grafických zobrazení alebo symbolov, ktoré sa doplnia k slovám alebo číslam, za predpokladu, že sú splnené tieto požiadavky:

a) vychádzajú z dôkladného a nezávislého spotrebiteľského prieskumu a neuvádzajú spotrebiteľa do omylu, ako je uvedené v článku 7;

b) ich vytvorenie je výsledkom konzultácií so širokou škálou skupín zúčastnených strán;

c) ich cieľom je uľahčiť spotrebiteľovi pochopenie prínosu alebo významu potraviny z hľadiska energetickej a výživovej hodnoty stravy;

d) existuje vedecky odôvodnený dôkaz o tom, že priemerný spotrebiteľ týmto formám vyjadrenia alebo prezentácie rozumie;

e) ak ide o iné formy vyjadrenia, tieto formy vychádzajú buď z harmonizovaných referenčných príjmov stanovených v prílohe XIII, alebo ak tieto neexistujú, zo všeobecne prijatého vedeckého odporúčania týkajúceho sa príjmu energie alebo živín;

f) sú objektívne a nediskriminačné a

g) ich uplatňovanie nespôsobuje prekážky voľnému pohybu tovaru.

2. Členské štáty môžu prevádzkovateľom potravinárskych podnikov odporučiť používanie jednej alebo viacerých ďalších foriem vyjadrenia alebo prezentácie označenia výživovej hodnoty, ktoré podľa ich názoru najlepšie spĺňa požiadavky ustanovené v odseku 1 písm. a) až g). Členské štáty poskytnú Komisii údaje o takýchto ďalších formách vyjadrenia a prezentácie.

3. Členské štáty zabezpečia náležité monitorovanie ďalších foriem vyjadrenia alebo prezentácie označenia výživovej hodnoty, ktoré sa vyskytujú na trhu na ich území.

Na uľahčenie monitorovania používania takýchto ďalších foriem vyjadrenia alebo prezentácie môžu členské štáty vyžadovať od prevádzkovateľov potravinárskych podnikov, ktorí umiestňujú na trh na ich území potraviny označené takýmito informáciami, aby príslušnému orgánu oznámili použitie ďalších foriem vyjadrenia alebo prezentácie a poskytli im príslušné odôvodnenia týkajúce sa plnenia požiadaviek uvedených v odseku 1 písm. a) až g). V takýchto prípadoch sa môže vyžadovať, aby informovali aj o tom, keď sa takéto ďalšie formy vyjadrenia alebo prezentácie prestanú používať.

4. Komisia podporuje a organizuje výmenu informácií medzi členskými štátmi, ňou a zainteresovanými stranami o záležitostiach týkajúcich sa používania všetkých ďalších foriem vyjadrenia alebo prezentácie označenia výživovej hodnoty.

5. Na základe získaných skúseností Komisia predloží do 13. decembra 2017 Európskemu parlamentu a Rade správ o používaní ďalších foriem vyjadrenia a prezentácie, o ich účinku na vnútorný trh a o vhodnosti ďalšej harmonizácie týchto foriem vyjadrenia a prezentácie. Členské štáty poskytnú Komisii na tento účel príslušné informácie týkajúce sa použitia takýchto ďalších foriem vyjadrenia a prezentácie na trhu na ich území. Komisia môže k tejto správe pripojiť návrhy na úpravu príslušných predpisov Únie.

6. S cieľom zabezpečiť jednotné uplatňovanie tohto článku Komisia prijme vykonávacie akty, ktorými sa stanoví pravidlá týkajúce sa vykonávania odsekov 1, 3 a 4 tohto článku. Uvedené vykonávacie akty sa prijímajú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 48 ods. 2.

KAPITOLA V

NEPOVINNÉ INFORMÁCIE O POTRAVINÁCH

Článok 36

Uplatniteľné požiadavky

1. Ak sa informácie o potravinách uvedené v článkoch 9 a 10 poskytujú na dobrovoľnom základe, tieto informácie musia spĺňať požiadavky ustanovené v kapitole IV oddieloch 2 a 3.

2. Informácie o potravinách poskytnuté na dobrovoľnom základe musia spĺňať tieto požiadavky:

a) neuvádzajú spotrebiteľa do omylu, ako je uvedené v článku 7;

b) nie sú nejednoznačné ani mätúce pre spotrebiteľa a

c) podľa potreby sú založené na relevantných vedeckých údajoch.

3. Komisia prijme vykonávacie akty týkajúce sa uplatňovania požiadaviek uvedených v odseku 2 tohto článku pre tieto nepovinné informácie o potravinách:

a) informácie o možnej a neúmyselnej prítomnosti látok v potravinách alebo výrobkoch, ktoré môžu spôsobiť alergie alebo neznášanlivosti;

b) informácie týkajúce sa vhodnosti potravín pre vegetariánov alebo vegánov a

c) uvádzanie referenčných príjmov pre osobitné skupiny obyvateľstva okrem referenčných príjmov stanovených v prílohe XIII.

Uvedené vykonávacie akty sa prijímajú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 48 ods. 2.

4. S cieľom zabezpečiť, aby spotrebiteľia boli náležite informovaní v prípade, že nepovinné informácie o potravinách poskytujú prevádzkovatelia potravinárskych podnikov na odlišnom základe, ktorý by mohol viesť spotrebiteľa do omylu alebo ho zmiasť, môže Komisia prostredníctvom delegovaných aktov v súlade s článkom 51 ustanoviť aj ďalšie prípady poskytovania nepovinných informácií o potravinách okrem prípadov uvedených v odseku 3 tohto článku.

Článok 37

Prezentácia

Nepovinné informácie o potravinách sa nesmú zobrazovať na úkor priestoru, ktorý je k dispozícii pre povinné informácie o potravinách.

KAPITOLA VI

VNÚTROŠTÁTNE OPATRENIA

Článok 38

Vnútroštatné opatrenia

1. Ak ide o otázky, ktoré sa týmto nariadením konkrétne harmonizujú, členské štáty nemôžu prijímať ani si zachovať vnútroštatné opatrenia, ak to nepovoľuje právo Únie. Tieto vnútroštatné opatrenia nesmú vytvárať prekážky voľnému pohybu tovaru ani diskrimináciu, pokiaľ ide o potraviny z iných členských štátov.

2. Bez toho, aby bol dotknutý článok 39, členské štáty môžu prijímať vnútroštatné opatrenia v súvislosti s otázkami, ktoré sa v tomto nariadení konkrétne neharmonizujú, za predpokladu, že sa nimi nezakazuje voľný pohyb tovaru, ktorý je v súlade s týmto nariadením, ani sa mu nebráni a neobmedzuje sa.

Článok 39

Vnútroštátne opatrenia o ďalších povinných údajoch

1. Okrem povinných údajov uvedených v článku 9 ods. 1 a v článku 10 môžu členské štáty v súlade s postupom uvedeným v článku 45 prijať v prípade, že ide o osobitné druhy alebo kategórie potravín, opatrenia, ktoré vyžadujú ďalšie povinné údaje, ktoré sú opodstatnené na základe aspoň jedného z týchto dôvodov:

- a) ochrana verejného zdravia;
- b) ochrana spotrebiteľov;
- c) predchádzanie podvodom;
- d) ochrana priemyselných a obchodných vlastníckych práv, označenia miesta pôvodu, registrovaného označenia pôvodu a predchádzanie nekalej súťaži.

2. Podľa odseku 1 môžu členské štáty zaviesť opatrenia týkajúce sa povinného uvádzania krajiny pôvodu alebo miesta pôvodu potravín, len ak je dokázané prepojenie medzi určitými vlastnosťami potraviny a jej pôvodom alebo miestom pôvodu. Členské štáty pri oznamovaní takýchto opatrení Komisii poskytnú dôkaz, že väčšina spotrebiteľov prikladá poskytovaniu týchto informácií veľký význam.

Článok 40

Mlieko a mliečne výrobky

Členské štáty môžu prijať opatrenia odchylné od článku 9 ods. 1 a článku 10 ods. 1, ak ide o mlieko a mliečne výrobky dodávané v sklenených fľašiach určených na opakované použitie.

Znenie týchto opatrení bezodkladne oznámia Komisii.

Článok 41

Alkoholické nápoje

Pokiaľ sa neprijmú predpisy Únie uvedené v článku 16 ods. 4, môžu členské štáty zachovať vnútroštátne opatrenia týkajúce sa zoznamu zložiek, ak ide o nápoje obsahujúce viac ako 1,2 objemového percenta alkoholu.

Článok 42

Vyjadrenie netto množstva

Ak neexistujú ustanovenia Únie uvedené v článku 23 ods. 2, ktoré sa týkajú vyjadrenia netto množstva pre určité potraviny iným spôsobom, ako je spôsob uvedený v článku 23 ods. 1, členské štáty môžu zachovať svoje vnútroštátne opatrenia prijaté pred 12 decembra 2011.

Členské štáty informujú do 13. decembra 2014 Komisiu o takýchto opatreniach. Komisia na ne upozorní ostatné členské štáty.

Článok 43

Dobrovoľné uvádzanie referenčných príjmov pre osobitné skupiny obyvateľstva

Členské štáty môžu až do prijatia ustanovení Únie uvedených v článku 36 ods. 3 písm. c) prijať vnútroštátne opatrenia týkajúce sa dobrovoľného uvádzania referenčných príjmov pre osobitné skupiny obyvateľstva.

Členské štáty bezodkladne informujú Komisiu o znení týchto opatrení.

Článok 44

Vnútroštátne opatrenia pre nebalené potraviny

1. Ak sa potraviny ponúkajú na predaj konečnému spotrebiteľovi alebo zariadeniam spoločného stravovania bez balenia alebo ak sú potraviny zabalené v priestoroch predaja na žiadosť spotrebiteľa alebo sú balené na priamy predaj:

- a) poskytnutie údajov uvedených v článku 9 ods. 1 písm. c) je povinné;
- b) poskytnutie iných údajov uvedených v článkoch 9 a 10 nie je povinné, ak členské štáty neprijmú vnútroštátne opatrenia, podľa ktorých sa vyžaduje poskytnutie niektorých alebo všetkých týchto údajov alebo prvkov týchto údajov.

2. Členské štáty môžu prijať vnútroštátne opatrenia týkajúce sa spôsobu, akým sa majú údaje alebo prvky týchto údajov uvedené v odseku 1 dávať k dispozícii, a v prípade potreby pravidiel týkajúce sa ich formy vyjadrenia a prezentácie.

3. Členské štáty bezodkladne oznámia Komisii znenie opatrení uvedených v odseku 1 písm. b) a v odseku 2.

Článok 45

Oznamovací postup

1. Ak sa odkazuje na tento článok, členský štát, ktorý považuje za potrebné prijať nové právne predpisy v oblasti informácií o potravinách, plánované opatrenia vopred oznámia Komisii a ostatným členským štátom a uvedie dôvody, ktoré ich opodstatňujú.

2. Komisia konzultuje so Stálym výborom pre potravinový reťazec a zdravie zvierat zriadeným článkom 58 ods. 1 nariadenia (ES) č. 178/2002, ak takúto konzultáciu považuje za užitočnú alebo ak o to požiada členský štát. V tomto prípade Komisia zabezpečí, aby bol tento proces transparentný pre všetky zúčastnené strany.

3. Členský štát, ktorý považuje za potrebné prijať nové právne predpisy v oblasti informácií o potravinách, môže prijať plánované opatrenia až po troch mesiacoch od oznámenia uvedeného v odseku 1 za predpokladu, že od Komisie nedostal negatívne stanovisko.

4. Ak je stanovisko Komisie negatívne, začne Komisia pred uplynutím lehoty uvedenej v odseku 3 tohto článku postup preskúmania uvedený v článku 48 ods. 2 s cieľom zistiť, či sa plánované opatrenia môžu vykonávať po uskutočnení vhodných úprav, ak je to potrebné.

5. Na opatrenia, na ktoré sa vzťahuje oznamovací postup uvedený v tomto článku, sa neuplatňuje smernica Európskeho parlamentu a Rady 98/34/ES z 22. júna 1998, ktorou sa ustanovuje postup pri poskytovaní informácií v oblasti technických noriem a predpisov, ako aj pravidiel vzťahujúcich sa na služby informačnej spoločnosti ⁽¹⁾.

KAPITOLA VII

VKONÁVANIE, ZMENY A DOPLNENIA A ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

Článok 46

Zmeny a doplnenia príloh

S cieľom zohľadniť technický pokrok, vedecký vývoj, zdravie spotrebiteľov alebo potrebu spotrebiteľov mať k dispozícii informácie a s výhradou článku 10 ods. 2 a článku 21 ods. 2 týkajúcich sa zmien a doplnení príloh II a III môže Komisia prostredníctvom delegovaných aktov v súlade s článkom 51 zmeniť a doplniť prílohy k tomuto nariadeniu.

Článok 47

Prechodné obdobie pre vykonávacie opatrenia alebo delegované akty a dátum ich uplatňovania

1. Bez toho, aby bol dotknutý odsek 2 tohto článku, Komisia pri vykonávaní právomocí, ktoré sa jej udeľujú týmto nariadením na prijatie opatrení prostredníctvom vykonávacích aktov v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 48 ods. 2 alebo prostredníctvom delegovaných aktov v súlade s článkom 51:

a) ustanoví primerané prechodné obdobie na uplatňovanie nových opatrení, počas ktorého potraviny s etiketami, ktoré nie sú v súlade s týmito novými opatreniami, možno

umiestňovať na trh a po ktorom možno zásoby potravín, ktoré sa umiestnili na trh pred koncom tohto prechodného obdobia, naďalej predávať, pokiaľ sa nevyčerpajú, a

b) zabezpečí, aby sa tieto opatrenia uplatňovali v každom kalendárnom roku od 1. apríla.

2. Odsek 1 sa neuplatňuje v naliehavých prípadoch, keď je účelom opatrení uvedených v uvedenom odseku ochrana ľudského zdravia.

Článok 48

Postup výboru

1. Komisii pomáha Stály výbor pre potravinový reťazec a zdravie zvierat zriadený článkom 58 ods. 1 nariadenia (ES) č. 178/2002. Tento výbor je výborom v zmysle nariadenia (EÚ) č. 182/2011.

2. Ak sa odkazuje na tento odsek, uplatňuje sa článok 5 nariadenia (EÚ) č. 182/2011.

Ak výbor nevydá žiadne stanovisko, Komisia neprijme návrh vykonávacieho aktu a uplatňuje sa článok 5 ods. 4 tretí pododsek nariadenia (EÚ) č. 182/2011.

Článok 49

Zmeny a doplnenia nariadenia (ES) č. 1924/2006

V článku 7 nariadenia (ES) č. 1924/2006 sa prvý a druhý odsek nahrádzajú takto:

„Označenie výživovej hodnoty výrobkov, na ktoré sa vzťahuje výživové a/alebo zdravotné tvrdenie, je povinné s výnimkou všeobecnej reklamy. Informácie, ktoré sa majú poskytovať, pozostávajú z informácií uvedených v článku 30 ods. 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1169/2011 z 25. októbra 2011 o poskytovaní informácií o potravinách spotrebiteľom (*). Ak sa uvádza výživové a/alebo zdravotné tvrdenie pre živinu uvedenú v článku 30 ods. 2 nariadenia (EÚ) č. 1169/2011, množstvo tejto živiny sa označuje v súlade s článkami 31 až 34 uvedeného nariadenia.

Množstvá látok, na ktoré sa vzťahuje výživové alebo zdravotné tvrdenie a ktoré sa neuvádzajú na označení o výživovej hodnote, sa uvádzajú v rovnakom zornom poli ako označenie o výživovej hodnote a vyjadrujú v súlade s článkami 31, 32 a 33 nariadenia (EÚ) č. 1169/2011. Merné jednotky, ktoré sa používajú na vyjadrenie množstva látky, zodpovedajú jednotlivým príslušným látkam.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 204, 21.7.1998, s. 37.

(*) Ú. v. EÚ L 304, 22.11.2011, s. 18.“

Článok 50

Zmeny a doplnenia nariadenia (ES) č. 1925/2006

V článku 7 nariadenia (ES) č. 1925/2006 sa odsek 3 nahrádza takto:

„3. Nutričné označovanie výrobkov, do ktorých boli pridané vitamíny a minerálne látky a na ktoré sa vzťahuje toto nariadenie, je povinné. Informácia, ktorá sa má poskytnúť, pozostáva z informácie uvedenej v článku 30 ods. 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1169/2011 z 25. októbra 2011 o poskytovaní informácií o potravinách spotrebiteľom (*) a z informácií o celkových množstvách vitamínov a minerálnych látok pridaných do potraviny.

(*) Ú. v. EÚ L 304, 22.11.2011, s. 18.“

Článok 51

Vykonávanie delegovania právomoci

1. Právomoc prijímať delegované akty sa Komisii udeľuje za podmienok stanovených v tomto článku.

2. Právomoc prijímať delegované akty uvedené v článku 9 ods. 3, článku 10 ods. 2, článku 12 ods. 3, článku 13 ods. 4, článku 18 ods. 5, článku 19 ods. 2, článku 21 ods. 2, článku 23 ods. 2, článku 30 ods. 6, článku 31 ods. 2, článku 36 ods. 4 a článku 46 sa Komisii udeľuje na obdobie piatich rokov od 12. decembra 2011. Komisia predloží správu týkajúcu sa delegovania právomoci najneskôr deväť mesiacov pred uplynutím tohto päťročného obdobia. Delegovanie právomoci sa automaticky predlžuje na rovnako dlhé obdobia, pokiaľ Európsky parlament alebo Rada nevzniesú voči takémuto predĺženiu námietku najneskôr tri mesiace pred koncom každého obdobia.

3. Delegovanie právomoci uvedené v článku 9 ods. 3, článku 10 ods. 2, článku 12 ods. 3, článku 13 ods. 4, článku 18 ods. 5, článku 19 ods. 2, článku 21 ods. 2, článku 23 ods. 2, článku 30 ods. 6, článku 31 ods. 2, článku 36 ods. 4 a článku 46 môže Európsky parlament alebo Rada kedykoľvek odvolať. Rozhodnutím o odvolaní sa ukončuje delegovanie v ňom uvedenej právomoci. Rozhodnutie nadobúda účinnosť dňom nasledujúcim po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie* alebo k neskoršiemu dátumu, ktorý je v ňom určený. Nie je ním dotknutá platnosť delegovaných aktov, ktoré už nadobudli účinnosť.

4. Komisia oznamuje delegovaný akt Európskemu parlamentu a Rade súčasne, a to hneď po jeho prijatí.

5. Delegovaný akt prijatý podľa článku 9 ods. 3, článku 10 ods. 2, článku 12 ods. 3, článku 13 ods. 4, článku 18 ods. 5,

článku 19 ods. 2, článku 21 ods. 2, článku 23 ods. 2, článku 30 ods. 6, článku 31 ods. 2, článku 36 ods. 4 a článku 46 nadobudne účinnosť, len ak Európsky parlament alebo Rada voči nemu nevzniesli námietku v lehote dvoch mesiacov odo dňa oznámenia uvedeného aktu Európskemu parlamentu a Rade alebo ak pred uplynutím uvedenej lehoty Európsky parlament a Rada informovali Komisiu o svojom rozhodnutí nevzniesť námietku. Na podnet Európskeho parlamentu alebo Rady sa táto lehota predĺži o dva mesiace.

Článok 52

Postup pre naliehavé prípady

1. Delegované akty prijaté podľa tohto článku nadobúdajú účinnosť okamžite a uplatňujú sa, pokiaľ voči nim nie je v súlade s odsekom 2 vznesená námietka. V oznámení delegovaného aktu Európskemu parlamentu a Rade sa uvedú dôvody použitia postupu pre naliehavé prípady.

2. Európsky parlament alebo Rada môžu vzniesť voči delegovanému aktu námietku v súlade s postupom uvedeným v článku 51 ods. 5. V takom prípade Komisia po oznámení rozhodnutia Európskeho parlamentu alebo Rady vzniesť námietku akt bez odkladu zruší.

Článok 53

Zrušovacie ustanovenie

1. Smernice 87/250/EHS, 90/496/EHS, 1999/10/ES, 2000/13/ES, 2002/67/ES a 2008/5/ES a nariadenie (ES) č. 608/2004 sa zrušujú s účinnosťou od 13. decembra 2014.

2. Odkazy na zrušené akty sa považujú za odkazy na toto nariadenie.

Článok 54

Prechodné opatrenia

1. Potraviny umiestnené na trh alebo označené pred 13. decembra 2014, ktoré nespĺňajú požiadavky tohto nariadenia, sa môžu uvádzať na trh až do vyčerpania zásob.

Potraviny umiestnené na trh alebo označené pred 13. decembrom 2016 ktoré nespĺňajú požiadavky uvedené v článku 9 ods. 1 písm. l), sa môžu uvádzať na trh až do vyčerpania zásob.

Potraviny umiestnené na trh alebo označené pred 1. januárom 2014, ktoré nespĺňajú požiadavky uvedené v prílohe VI časti B, sa môžu uvádzať na trh až do vyčerpania zásob.

2. V čase od 13. decembra 2014 do 13. decembra 2016, keď sa označenie výživovej hodnoty poskytuje dobrovoľne, musí byť toto označenie v súlade s článkami 30 až 35.

3. Odchylné od smernice 90/496/EHS, článku 7 nariadenia (ES) č. 1924/2006 a článku 7 ods. 3 nariadenia (ES) č. 1925/2006 sa potraviny označené v súlade s článkami 30 až 35 tohto nariadenia môžu umiestniť na trh pred 13. decembrom 2014.

Odchylné od nariadenia Komisie (ES) č. 1162/2009 z 30. novembra 2009, ktorým sa stanovujú prechodné opatrenia na implementáciu nariadení Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004, (ES) č. 854/2004 a (ES)

č. 882/2004⁽¹⁾, potraviny umiestnené na trh v súlade s časťou B prílohy VI k tomuto nariadeniu môžu byť uvedené na trh pred 1. januárom 2014.

Článok 55

Nadobudnutie účinnosti a dátum uplatňovania

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Uplatňuje sa od 13. decembra 2014 s výnimkou článku 9 ods. 1 písm. l), ktoré sa uplatňuje od 13. decembra 2016, a prílohy VI časti B, ktorá sa uplatňuje od 1. januára 2014.

Toto nariadenie je záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch.

V Štrasburgu 25. októbra 2011

Za Európsky parlament
predseda
J. BUZEK

Za Radu
predseda
M. DOWGIELEWICZ

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 314, 1.12.2009, s. 10.

PRÍLOHA I

OSOBITNÉ VYMEDZENIE POJMOV

uvedené v článku 2 ods. 4

1. „Označenie výživovej hodnoty“ alebo „nutričné označovanie“ sú informácie udávajúce:
 - a) energetickú hodnotu alebo
 - b) energetickú hodnotu a jednu alebo viac výlučne z týchto živín:
 - tuky (nasýtené mastné kyseliny, mononenasýtené mastné kyseliny, polynenasýtené mastné kyseliny),
 - sacharidy [cukry, alkoholické cukry (polyoly), škrob],
 - soľ,
 - vlákninu,
 - bielkoviny,
 - ktorýkoľvek z vitamínov alebo ktorúkoľvek z minerálnych látok uvedených v prílohe XIII časti A bode 1 a prítomných vo významných množstvách definovaných v prílohe XIII časti A bode 2;
2. „tuky“ sú všetky lipidy vrátane fosfolipidov;
3. „nasýtené mastné kyseliny“ sú mastné kyseliny bez dvojitej väzby;
4. „transmastné kyseliny“ sú mastné kyseliny najmenej s jednou nekonjugovanou (t. j. prerušenou aspoň jednou metylénovou skupinou) dvojitou väzbou uhlík-uhlík v transkonfigurácii;
5. „mononenasýtené mastné kyseliny“ sú mastné kyseliny s jednou cis-dvojitou väzbou;
6. „polynenasýtené mastné kyseliny“ sú mastné kyseliny s dvomi alebo viacerými cis, cis-metylén prerušenými dvojitými väzbami;
7. „sacharidy“ sú všetky sacharidy, ktoré sú ľudským organizmom metabolizované, vrátane alkoholických cukrov (polyolov);
8. „cukry“ sú všetky monosacharidy a disacharidy prítomné v potravinách okrem alkoholických cukrov (polyolov);
9. „alkoholické cukry (polyoly)“ sú alkoholy obsahujúce viac ako dve hydroxylové skupiny;
10. „bielkoviny“ znamenajú obsah bielkovín vypočítaný pomocou vzorca: bielkoviny = celkové množstvo dusíka stanovené Kjeldahlovou metódou $\times 6,25$;
11. „soľ“ znamená obsah ekvivalentu soli vypočítaný pomocou vzorca: soľ = sodík $\times 2,5$;
12. „vláknina“ sú polysacharidy s tromi alebo viacerými monomérnymi jednotkami, ktoré sa v ľudskom tenkom čreve ani netrávia, ani nevstrebávajú a ktoré patria do týchto kategórií:
 - jedlé polysacharidy, ktoré sa prirodzene vyskytujú v konzumovaných potravinách,
 - jedlé polysacharidy, ktoré sa získavajú z potravinových surovín fyzikálnymi, enzymatickými alebo chemickými metódami a ktoré majú priaznivý fyziologický účinok dokázaný všeobecne akceptovanými vedeckými dôkazmi,
 - jedlé syntetické polysacharidy, ktoré majú priaznivý fyziologický účinok dokázaný všeobecne akceptovanými vedeckými dôkazmi;
13. „priemerná hodnota“ je hodnota, ktorá najlepšie vyjadruje množstvo určitej živiny obsiahnuté v danej potravine a odráža prípustné sezónne výkyvy, spotrebiteľské návyky a ďalšie faktory, ktoré môžu spôsobiť kolísanie skutočných hodnôt.

PRÍLOHA II

LÁTKY ALEBO VÝROBKY SPÔSOBUJÚCE ALERGIE ALEBO NEZNÁŠANLIVOSŤ

1. Obilniny obsahujúce glutén (lepok), konkrétne pšenica obyčajná, raž, jačmeň, ovos, pšenica špalda, cirok alebo ich hybridné odrody, a výrobky z nich okrem:
 - a) glukózových sirupov na báze pšenice vrátane dextrózy⁽¹⁾;
 - b) maltodextrínov na báze pšenice⁽¹⁾;
 - c) glukózových sirupov na báze raže;
 - d) obilnín použitých pri výrobe alkoholických destilátov vrátane etylalkoholu poľnohospodárskeho pôvodu.
2. Kôrovce a výrobky z kôrovcov.
3. Vajcia a výrobky z vajec.
4. Ryby a výrobky z rýb okrem:
 - a) rybacej želatíny používanej ako nosič vitamínov alebo karoténových prípravkov;
 - b) rybacej želatíny alebo rybacieho gleja používaných ako prostriedky na čírenie piva a vína.
5. Arašidy a výrobky z arašidov.
6. Sójové bôby a výrobky zo sójových bôbov okrem:
 - a) úplne rafinovaného sójového oleja a tuku⁽¹⁾;
 - b) zmesí prírodných tokoferolov (E 306), prírodného D-alfa tokoferolu, prírodného D-alfa-tokoferolacetátu, prírodného D-alfa-tokoferolsukcinátu sójového pôvodu;
 - c) rastlinných olejov vyrobených z fytoosterolov a esterov fytoosterolov zo sójových bôbov;
 - d) rastlinného stanolesteru vyrobeného z rastlinných olejových sterolov zo sójových bôbov.
7. Mlieko a mliečne výrobky (vrátane laktózy) okrem:
 - a) sŕvátky použitej na výrobu alkoholických destilátov vrátane etylalkoholu poľnohospodárskeho pôvodu;
 - b) laktitolu.
8. Orechy, konkrétne mandle (*Amygdalus communis* L.), lieskové oriešky (*Corylus avellana*), vlašské orechy (*Juglans regia*), kešu oriešky (*Anacardium occidentale*), pekanové orechy [*Carya illinoensis* (Wangenh.) Koch], brazílske orechy (*Bertholletia excelsa*), pistáciové oriešky (*Pistacia vera*), makadamové orechy a queenslandské orechy (*Macadamia ternifolia*) a výrobky z nich okrem orechov používaných na výrobu alkoholických destilátov vrátane etylalkoholu poľnohospodárskeho pôvodu.
9. Zeler a výrobky zo zeleru.
10. Horčica a výrobky z horčice.
11. Sezamové semeno a výrobky zo sezamových semien.
12. Oxid siričitý a siričitany v koncentráciách vyšších ako 10 mg/kg alebo 10 mg/l z hľadiska celkového obsahu SO₂, ktoré sa majú počítať pri výrobkoch určených na priamu konzumáciu alebo po obnovení podľa pokynov výrobcov.
13. Vlčí bôb a výrobky z vlčieho bôbu.
14. Mäkkýše a výrobky z mäkkýšov.

⁽¹⁾ A výrobkov z nich, pokiaľ proces, ktorým prechádzajú, nezvyšuje úroveň alergenitu podľa hodnotenia úradu pre príslušný výrobok, z ktorého pochádzajú.

PRÍLOHA III

POTRAVINY, KTORÝCH OZNAČENIE MUSÍ OBSAHOVAŤ JEDEN ALEBO NIEKOĽKO ĎALŠÍCH ÚDAJOV

DRUH ALEBO KATEGÓRIA POTRAVÍN	ÚDAJE
1. Potraviny balené v prítomnosti určitých plynov	
1.1. Potraviny, ktorých trvanlivosť bola predĺžená pomocou baliarenských plynov povolených podľa nariadenia (ES) č. 1333/2008.	„Balené v ochrannej atmosfére“.
2. Potraviny obsahujúce sladidlá	
2.1. Potraviny obsahujúce sladidlo alebo sladidlá povolené podľa nariadenia (ES) č. 1333/2008.	V názve potraviny sa uvedie tvrdenie „obsahuje sladidlo (sladidlá)“.
2.2. Potraviny obsahujúce pridaný cukor alebo cukry a sladidlo alebo sladidlá povolené podľa nariadenia (ES) č. 1333/2008.	V názve potraviny sa uvedie tvrdenie „obsahuje cukor (cukry) a sladidlo (sladidlá)“.
2.3. Potraviny obsahujúce aspartám/soli aspartámu-acesulfámu povolené podľa nariadenia (ES) č. 1333/2008.	„Obsahuje aspartám (zdroj fenylalanínu)“ sa uvedie na etikete v prípade, ak aspartám/soli aspartámu-acesulfámu sú uvedené v zozname zložiek len vo forme odkazu na číslo E. „Obsahuje zdroj fenylalanínu“ sa uvedie na etikete v prípade, ak aspartám/soli aspartámu-acesulfámu sú uvedené v zozname zložiek pod svojim konkrétnym názvom.
2.4. Potraviny obsahujúce viac ako 10 % pridaných alkoholických cukrov (polyolov) povolených podľa nariadenia (ES) č. 1333/2008.	„Nadmerná spotreba môže mať laxatívne účinky.“
3. Potraviny obsahujúce kyselinu glycyrizínovú alebo jej amónnu soľ	
3.1. Cukrovinky alebo nápoje obsahujúce kyselinu glycyrizínovú alebo jej amónnu soľ v dôsledku prídania samotných týchto látok alebo sladkého drierka <i>Glycyrrhiza glabra</i> (sladovka hladkoplodá), a to v koncentrácii 100 mg/kg alebo 10 mg/l alebo vyššej.	Bezprostredne za zoznamom zložiek sa uvedie tvrdenie: „Obsahuje sladké drierko“, pokiaľ pojem „sladké drierko“ už nie je uvedený v zozname zložiek alebo v názve potraviny. Ak nie je uvedený zoznam zložiek, tvrdenie sa uvedie vedľa názvu potraviny.
3.2. Cukrovinky obsahujúce kyselinu glycyrizínovú alebo jej amónnu soľ v dôsledku prídania samotných týchto látok alebo sladkého drierka <i>Glycyrrhiza glabra</i> (sladovka hladkoplodá), a to v koncentrácii 4 g/kg alebo vyššej.	Bezprostredne za zoznamom zložiek sa uvedie tvrdenie: „Obsahuje sladké drierko – ľudia s vysokým krvným tlakom by sa mali vyhýbať nadmernej konzumácii.“ Ak nie je uvedený zoznam zložiek, tvrdenie sa uvedie v blízkosti názvu potraviny.
3.3. Nápoje obsahujúce kyselinu glycyrizínovú alebo jej amónnu soľ v dôsledku prídania samotných týchto látok alebo sladkého drierka <i>Glycyrrhiza glabra</i> (sladovka hladkoplodá), a to v koncentrácii 50 mg/l alebo vyššej alebo v koncentrácii 300 mg/l alebo vyššej v prípade nápojov obsahujúcich viac ako 1,2 % objemového percenta alkoholu ⁽¹⁾ .	Bezprostredne za zoznamom zložiek je pridaná informácia: „Obsahuje sladké drierko – ľudia s vysokým krvným tlakom by sa mali vyhýbať nadmernej konzumácii.“ Ak nie je uvedený zoznam zložiek, tvrdenie sa uvedie vedľa názvu potraviny.

DRUH ALEBO KATEGÓRIA POTRAVÍN	ÚDAJE
4. Nápoje s vysokým obsahom kofeínu alebo potraviny s prídavkom kofeínu	
<p>4.1. Nápoje okrem nápojov na báze kávy, čaju alebo kávového či čajového extraktu, ak názov potraviny obsahuje termín „káva“ alebo „čaj“, ktoré:</p> <ul style="list-style-type: none"> — sú určené na konzumáciu bez zmeny a obsahujú kofeín z akéhokoľvek zdroja v množstve viac ako 150 mg/l alebo — sú v koncentrovanej alebo sušenej podobe a po obnovení obsahujú kofeín z akéhokoľvek zdroja v množstve viac ako 150 mg/l. 	<p>„Vysoký obsah kofeínu. Neodporúča sa deťom ani tehotným a dojčiacim ženám“ v rovnakom zornom poli ako názov nápoja, za ktorým nasleduje údaj o obsahu kofeínu vyjadrený v mg/100 ml a uvedený v zátvorke, ktorý je v súlade s článkom 13 ods. 1 tohto nariadenia.</p>
<p>4.2. Iné potraviny než nápoje, do ktorých sa pridáva kofeín na fyziologické účely.</p>	<p>„Obsahuje kofeín. Neodporúča sa deťom ani tehotným ženám“ v rovnakom zornom poli ako názov potraviny, za ktorým nasleduje údaj o obsahu kofeínu vyjadrený v mg/100 g/ml a uvedený v zátvorke, ktorý je v súlade s článkom 13 ods. 1 tohto nariadenia. V prípade potravinových doplnkov sa obsah kofeínu vyjadri na dávku, ako sa odporúča podľa dennej spotreby na označení.</p>
5. Potraviny s prídavkom fytoosterolov, esterov fytoosterolov, fytostanolov alebo esterov fytostanolov	
<p>5.1. Potraviny alebo zložky potravín s prídavkom fytoosterolov, esterov fytoosterolov, fytostanolov alebo esterov fytostanolov.</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. „S prídavkom rastlinných sterolov“ alebo „s prídavkom rastlinných stanolov“ v rovnakom zornom poli ako názov potraviny; 2. množstvo pridaných fytoosterolov, esterov fytoosterolov, fytostanolov alebo esterov fytostanolov (vyjadrené v % alebo v g voľných rastlinných sterolov/rastlinných stanolov na 100 g alebo 100 ml potraviny) sa uvedie v zozname zložiek; 3. tvrdenie, že potravina je určená výlučne pre ľudí, ktorí si chcú znížiť hladinu cholesterolu v krvi; 4. tvrdenie, že pacienti, ktorí užívajú lieky na zníženie hladiny cholesterolu, by mali výrobok konzumovať len pod dohľadom lekára; 5. ľahko viditeľné tvrdenie, že potravina nie je z hľadiska výživy vhodná pre tehotné ani dojčiace ženy a deti mladšie ako päť rokov; 6. rada, že potravina sa má používať ako súčasť vyváženej a pestrej stravy vrátane pravidelnej konzumácie ovocia a zeleniny, ktorá pomáha udržiavať hladinu karotenoidov; 7. v rovnakom zornom poli ako tvrdenie vyžadované podľa bodu 3 sa uvedie tvrdenie, že sa treba vyhýbať konzumácii viac ako 3 g pridaných rastlinných sterolov/rastlinných stanolov denne; 8. definícia porcie danej potraviny alebo zložky potraviny (podľa možnosti v g alebo ml) s údajom o množstve rastlinných sterolov/rastlinných stanolov, ktoré obsahuje každá porcia.
6. Mrazené mäso, mrazené mäsové prípravky a mrazené nespracované rybárske výrobky	
<p>6.1. Mrazené mäso, mrazené mäsové prípravky a mrazené nespracované rybárske výrobky.</p>	<p>Dátum zmrazenia alebo dátum prvého zmrazenia v prípadoch, v ktorých bol výrobok zmrazený viac ako raz v súlade s prílohou X bodom 3.</p>
<p>(¹) Táto hladina sa vzťahuje na výrobky pripravené na priamu konzumáciu alebo po úprave podľa pokynov výrobcov.</p>	

PRÍLOHA IV

VYMEDZENIE STREDNEJ VÝŠKY PÍSM

Stredná výška písma

Vysvetlivky

1	Akcentová čiara
2	Horná čiara
3	Stredná čiara
4	Účiarie (základná doťažnica)
5	Dolná čiara
6	Stredná výška písma
7	Veľkosť písma

PRÍLOHA V

POTRAVINY VYŇATÉ Z POŽIADAVKY NA POVINNÉ OZNAČENIE VÝŽIVOVEJ HODNOTY

1. Nespracované produkty, ktoré pozostávajú z jedinej zložky alebo kategórie zložiek;
2. spracované výrobky, ktoré boli spracované len zrením a ktoré pozostávajú z jedinej zložky alebo kategórie zložiek;
3. vody určené na ľudskú spotrebu vrátane vôd, v ktorých sú jedinými pridanými zložkami oxid uhličitý a/alebo arómy;
4. byliny, koreniny alebo ich zmesi;
5. soľ a náhrady soli;
6. stolové sladidlá;
7. výrobky, na ktoré sa vzťahuje smernica Európskeho parlamentu a Rady 1999/4/ES z 22. februára 1999 o kávových extraktoch a čakankových extraktoch ⁽¹⁾, celé alebo mleté kávové zrná a celé alebo mleté kávové zrná bez kofeínu;
8. bylinné a ovocné odvary, čaj, čaj bez kofeínu, instantný alebo rozpustný čaj alebo čajový extrakt, instantný alebo rozpustný čaj bez kofeínu alebo instantný či rozpustný čajový extrakt bez kofeínu, ktoré neobsahujú iné pridané zložky ako arómy, ktoré nemenia výživovú hodnotu čaju;
9. kvasné octy a octové náhrady vrátane tých, v ktorých sú jedinými pridanými zložkami arómy;
10. arómy;
11. prídavné látky v potravinách;
12. technologické pomocné látky;
13. potravinárske enzýmy;
14. želatína;
15. želírovacie zmesi;
16. droždie;
17. žuvačky;
18. potraviny v obaloch alebo nádobách, ktorých najväčšia plocha je menšia ako 25 cm²;
19. potraviny vrátane výrobkov tradičnej potravinárskej výroby, ktoré výrobca malých množstiev výrobkov priamo dodáva konečnému spotrebiteľovi alebo miestnym maloobchodným zariadeniam priamo dodávajúcim konečnému spotrebiteľovi.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 66, 13.3.1999, s. 26.

PRÍLOHA VI

NÁZOV POTRAVINY A OSOBNÉ SPRIEVODNÉ ÚDAJE

ČASŤ A — POVINNÉ SPRIEVODNÉ ÚDAJE NÁZVU POTRAVINY

1. Názov potraviny obsahuje alebo je doplnený o sprievodné údaje týkajúce sa fyzikálneho stavu potraviny alebo jej špecifickej úpravy (napríklad práškový, rýchlozmrazený, sušený mrazom, rýchlozmrazený, zahustený, údený) vždy, ak by vynechanie takýchto informácií mohlo viesť kupujúceho do omylu.

2. Ak ide o potraviny, ktoré boli pred predajom zmrazené a ktoré sa predávajú rozmrazené, ich názov musí sprevádzať označenie „rozmrazené“.

Táto požiadavka sa nevzťahuje na:

- zložky prítomné v konečnom výrobku;
- potraviny, pri ktorých je zmrazenie technologicky nevyhnutným krokom v procese výroby;
- potraviny, ktorých rozmrazenie nemá žiadny negatívny vplyv na ich bezpečnosť alebo kvalitu.

Tento bod sa uplatňuje bez toho, aby bol dotknutý bod 1.

3. Potraviny ošetrované ionizujúcim žiarením musia mať jedno z týchto označení:

„ožiarené“ alebo „ošetrované ionizujúcim žiarením“ a iné označenia uvedené v smernici Európskeho parlamentu a Rady 1999/2/ES z 22. februára 1999 o aproximácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa potravín a prídavných látok do potravín upravovaných ionizujúcim žiarením ⁽¹⁾.

4. Ak ide o potraviny, v ktorých je zložka alebo prísada, ktorých bežné použitie alebo prirodzenú prítomnosť spotrebiteľia očakávajú a ktorá bola nahradená inou zložkou alebo prísadou, zložka alebo prísada, ktorá sa použila ako čiastočná alebo celková náhrada, sa jasne uvedie na označení popri zozname zložiek:

- v blízkosti názvu výrobku a
- s použitím veľkosti písma, ktorého stredná výška predstavuje najmenej 75 % strednej výšky názvu výrobku, pričom veľkosť tohto písma nemôže byť menšia ako minimálna veľkosť písma stanovená v článku 13 ods. 2 tohto nariadenia.

5. Ak mäsové výrobky, mäsové prípravky a rybárske výrobky obsahujú pridané bielkoviny, ako napríklad hydrolyzované bielkoviny rôzneho živočíšneho pôvodu, na potravine musí byť vyznačená prítomnosť týchto bielkovín a ich pôvod.

6. V prípade mäsových výrobkov a mäsových prípravkov, ktoré vyzerajú ako výsek, kus, plátok, porcia alebo jatočne upravené telo z mäsa, názov potraviny musí obsahovať údaj o prítomnosti pridanej vody, ak voda tvorí viac ako 5 % hmotnosti hotového výrobku. Rovnaké pravidlá platia aj pre rybárske výrobky a upravené rybárske výrobky, ktoré vyzerajú ako výsek, kus, plátok, porcia, filé alebo celý rybársky výrobok.

7. Mäsové výrobky, mäsové prípravky a rybárske výrobky, ktoré môžu vzbudzovať dojem, že sú vyrobené z celého kusa mäsa alebo ryby, ale v skutočnosti sú zložené z rôznych kúskov zmiešaných prostredníctvom zložiek vrátane prídavných látok v potravinách, potravinárskych enzýmov alebo inými prostriedkami, musia mať toto označenie:

v bulharčine: „формовано месо“ a „формована риба“;

v španielčine: „combinado de piezas de carne“ a „combinado de piezas de pescado“;

v češtine: „ze spojovaných kousků masa“ a „ze spojovaných kousků rybího masa“;

v dánčine: „Sammensat af stykker af kød“ a „Sammensat af stykker af fisk“;

v nemčine: „aus Fleischstücken zusammengefügt“ a „aus Fischstücken zusammengefügt“;

(1) Ú. v. ES L 66, 13.3.1999, s. 16.

- v estónčine: „liidetud liha“ a „liidetud kala“;
- v gréčtine: „μορφοποιημένο κρέας“ a „μορφοποιημένο ψάρι“;
- v angličtine: „formed meat“ a „formed fish“;
- vo francúzštine: „viande reconstituée“ a „poisson reconstitué“;
- v írčine: „píosaí feola ceangailte“ a „píosaí éisc ceangailte“;
- v taliančine: „carne ricomposta“ a „pesce ricomposto“;
- v lotyštine: „formēta gaļa“ a „formēta zivs“;
- v litovčine: „sudarytas (-a) iš mėsos gabalų“ a „sudarytas (-a) iš žuvies gabalų“;
- v maďarčine: „darabokból újraformázott hús“ a „darabokból újraformázott hal“;
- v maltčine: „laħam rikostitwit“ a „ħut rikostitwit“;
- v holandčine: „samengesteld uit stukjes vlees“ a „samengesteld uit stukjes vis“;
- v poľštine: „z połączonych kawałków mięsa“ a „z połączonych kawałków ryby“;
- v portugalcine: „carne reconstituída“ a „peixe reconstituído“;
- v rumunčine: „carne formată“ a „carne de pește formată“;
- v slovenčine: „spájané alebo formované mäso“ a „spájané alebo formované ryby“;
- v slovinčine: „sestavljeno, iz koščkov oblikovano meso“ a „sestavljene, iz koščkov oblikovane ribe“;
- vo fínčine: „paloista yhdistetty liha“ a „paloista yhdistetty kala“;
- vo švédčine: „sammanfogade bitar av kött“ a „sammanfogade bitar av fisk“.

ČASŤ B — OSOBNÉ POŽIADAVKY TÝKAJÚCE SA OZNAČOVANIA „MLETÉHO MÄSA“

1. Kritériá zloženia kontrolované na základe denného priemeru:

	Obsah tuku	Pomer kolagén/mäsové bielkoviny ⁽¹⁾
— chudé mleté mäso	≤ 7 %	≤ 12 %
— mleté hovädzie mäso	≤ 20 %	≤ 15 %
— mleté mäso s obsahom bravčového mäsa	≤ 30 %	≤ 18 %
— mleté mäso z ostatných druhov zvierat	≤ 25 %	≤ 15 %

⁽¹⁾ Pomer kolagén/mäsové bielkoviny sa vyjadruje ako percentuálny podiel kolagénu v mäsových bielkovinách. Obsah kolagénu znamená obsah hydroxyprolínu vynásobený koeficientom 8.

2. Okrem požiadaviek ustanovených v oddiele V kapitole IV prílohy III k nariadeniu (ES) č. 853/2004 sa na označení uvádzajú tieto vyjadrenia:

- „percentuálny podiel obsahu tuku menej ako...“;
- „pomer kolagén/mäsové bielkoviny menej ako...“.

3. Členské štáty môžu povoliť umiestnenie mletého mäsa na svojom vnútroštátnom trhu, ktoré nevyhovuje kritériám ustanoveným v bode 1 tejto časti, pod vnútroštátnou značkou, ktorú si nemožno zameniť so značkami uvedenými v článku 5 ods. 1 nariadenia (ES) č. 853/2004.

ČASŤ C — OSOBITNÉ POŽIADAVKY TÝKAJÚCE SA OZNAČOVANIA ČRIEV NA VÝROBU ÚDENÍN

Ak črevá na výrobu údenín nie sú jedlé, musí to byť uvedené.

PRÍLOHA VII

UVÁDZANIE A OZNAČOVANIE ZLOŽIEK

ČASŤ A — OSOBITNÉ USTANOVENIA TÝKAJÚCE SA UVÁDZANIA ZLOŽIEK V ZOSTUPNOM PORADÍ PODĽA HMOTNOSTI

Kategória zložiek	Ustanovenie týkajúce sa uvádzania na základe hmotnosti
1. Pridaná voda a prchavé výrobky	Uvádzajú sa v poradí podľa hmotnosti v konečnom výrobku. Množstvo vody pridanej ako zložka do potraviny sa vypočíta odpočítaním celkového množstva ostatných použitých zložiek od celkového množstva konečného výrobku. Toto množstvo nie je nutné zohľadniť, ak nepresahuje 5 hmotnostných percent konečného výrobku. Táto výnimka sa nevzťahuje na mäso, mäsové prípravky, nespracované rybárske výrobky a nespracované lastúrniky.
2. Zložky používané v zahustenej alebo dehydrovanej podobe a obnovené počas výroby	Môžu sa uvádzať v poradí podľa hmotnosti, aká bola zaznamenaná pred zahustením alebo dehydratáciou.
3. Zložky použité v zahustených alebo dehydrovaných potravinách, ktoré sú určené na obnovenie pridaním vody	Môžu byť vymenované v poradí na základe pomeru v rozriedenom výrobku za predpokladu, že zoznam zložiek je doplnený o výraz „zložky rozriedeného výrobku“ alebo „zložky výrobku pripraveného na použitie“.
4. Ovocie, zelenina alebo huby používané v zmesi ako zložky potraviny, pričom žiadny druh významne neprevláda z hľadiska hmotnosti a ich pomer sa môže meniť.	Môžu sa uvádzať spolu v zozname zložiek pod označením „ovocie“, „zelenina“ alebo „huby“, doplnené slovami „v rôznych pomeroch“, za ktorým bezprostredne nasleduje zoznam prítomných druhov ovocia, zeleniny alebo húb. V týchto prípadoch sa zmes zaraďuje do zoznamu zložiek v súlade s článkom 18 ods. 1 na základe celkovej hmotnosti ovocia, zeleniny alebo húb.
5. Zmesi korenín alebo bylín, kde žiadny druh významne neprevláda, čo sa týka pomeru hmotností.	Môžu sa uvádzať v rôznom poradí za predpokladu, že takýto zoznam zložiek je doplnený vyjadrením „v rôznom pomere“.
6. Zložky, ktoré tvoria menej ako 2 % konečného výrobku.	Môžu sa uvádzať v rôznom poradí po ostatných zložkách.
7. Zložky, ktoré sú podobné alebo navzájom zameniteľné a môžu sa použiť pri výrobe alebo príprave potraviny bez toho, aby sa zmenilo jej zloženie, charakter alebo vnímaná hodnota, pokiaľ tvoria menej ako 2 % konečného výrobku.	Môžu sa uvádzať v zozname zložiek prostredníctvom tvrdenia „obsahuje ... a/alebo ...“, ak je v konečnom výrobku prítomná aspoň jedna z najviac dvoch zložiek. Toto ustanovenie sa nevzťahuje na prídavné látky v potravinách ani zložky uvedené v časti C tejto prílohy, ani na látky alebo výrobky uvedené v prílohe II, ktoré spôsobujú alergie alebo neznášanlivosť.
8. Rafinované oleje rastlinného pôvodu	Môžu sa uvádzať spolu v zozname zložiek pod označením „rastlinné oleje“, okamžite doplnené zoznamom označujúcim osobitný rastlinný pôvod, pričom môže nasledovať označenie „v rôznych pomeroch“. Ak sa uvádzajú spolu, rastlinné oleje sa zaraďujú do zoznamu zložiek v súlade s článkom 18 ods. 1 na základe celkovej hmotnosti prítomných rastlinných olejov. Výraz „úplne hydrogenovaný“ alebo „čiastočne hydrogenovaný“ sa musí podľa potreby uvádzať spolu s označením hydrogenovaného oleja.

Kategória zložiek	Ustanovenie týkajúce sa uvádzania na základe hmotnosti
9. Rafinované tuky rastlinného pôvodu	<p>Môžu sa uvádzať spolu v zozname zložiek pod označením „rastlinné tuky“, okamžite doplnené zoznamom označujúcim osobitný rastlinný pôvod, pričom môže nasledovať označenie „v rôznych pomeroch“. Ak sa uvádzajú spolu, rastlinné tuky sa zaraďujú do zoznamu zložiek v súlade s článkom 18 ods. 1 na základe celkovej hmotnosti prítomných rastlinných tukov.</p> <p>Výraz „úplne hydrogenovaný“ alebo „čiastočne hydrogenovaný“ sa musí podľa potreby uvádzať spolu s označením hydrogenovaného tuku.</p>

ČASŤ B — OZNAČOVANIE URČITÝCH ZLOŽIEK NÁZVOM KATEGÓRIE NAMIESTO ŠPECIFICKÉHO NÁZVU

Bez toho, aby bol dotknutý článok 21, zložky, ktoré patria do jednej z kategórií potravín uvedených nižšie a sú zložkami inej potraviny, sa môžu označovať názvom danej kategórie namiesto svojho špecifického názvu.

Definícia kategórie potravín	Označenie
1. Rafinované oleje živočíšneho pôvodu	<p>„Olej“ buď spolu s prívlastkom „živočíšny“, alebo označením špecifického živočíšneho pôvodu.</p> <p>Výraz „úplne hydrogenovaný“ alebo „čiastočne hydrogenovaný“ sa musí podľa potreby uvádzať spolu s označením hydrogenovaného oleja.</p>
2. Rafinované tuky živočíšneho pôvodu	<p>„Tuk“ buď spolu s prívlastkom „živočíšny“, alebo označením špecifického živočíšneho pôvodu.</p> <p>Výraz „úplne hydrogenovaný“ alebo „čiastočne hydrogenovaný“ sa musí podľa potreby uvádzať spolu s označením hydrogenovaného tuku.</p>
3. Zmesi múk získané z dvoch alebo viacerých druhov obilia	„Múka“, za tým nasleduje zoznam druhov obilia, z ktorých sa získala, v zostupnom poradí podľa hmotnosti.
4. Škroby a škroby modifikované fyzikálnym spôsobom alebo enzýmami	„Škrob“.
5. Všetky druhy rýb, ak sú ryby zložkou inej potraviny a ak sa názov a prezentácia tejto potraviny nevzťahuje na konkrétny druh rýb	„Ryba“.
6. Všetky druhy syra, ak syr alebo zmes syrov tvorí zložku inej potraviny a ak sa názov a prezentácia tejto potraviny nevzťahuje na konkrétny druh syra	„Syr“.
7. Všetky koreniny v množstve nepresahujúcom 2 hmotnostné percentá potraviny	„Koreniny“ alebo „zmes korenín“.
8. Všetky byliny alebo časti bylín v množstve nepresahujúcom 2 hmotnostné percentá potraviny	„Byliny“ alebo „zmes bylín“.
9. Všetky druhy gumových prípravkov, ktoré sa používajú ako základ výroby zuvačiek	„Gumová báza“.
10. Všetky druhy rozdrobených pečených obilných výrobkov	„Strúhanka“ alebo „sucháre“, ako je vhodné.

Definícia kategórie potravín	Označenie												
11. Všetky druhy sacharózy	„Cukor“.												
12. Bezvodná dextróza alebo monohydrát dextrózy	„Dextróza“.												
13. Glukózový sirup a bezvodý glukózový sirup	„Glukózový sirup“.												
14. Všetky druhy mliečnych bielkovín (kazeíny, kazeináty a srvátkové bielkoviny) a ich zmesi	„Mliečne bielkoviny“.												
15. Lisované, vytlačené alebo rafinované kakaové maslo	„Kakaové maslo“.												
16. Všetky druhy vína zahrnuté v prílohe XIb k nariadeniu (ES) č. 1234/2007 ⁽¹⁾	„Vino“.												
17. Kostrové svalstvo ⁽²⁾ cicavcov a vtáčích druhov uznaných za vhodné na ľudskú spotrebu, ktoré obsahuje prirodzené alebo prirastené tkanivo, ak celkový obsah tuku a spojivového tkaniva nepresahuje nižšie uvedené hodnoty a ak mäso tvorí zložku inej potraviny. Maximálny obsah tuku a spojivového tkaniva v zložkách označených pojmom „... mäso“	„... mäso“ a názvy druhov zvierat ⁽³⁾ , z ktorých pochádza.												
<table border="1"> <thead> <tr> <th>Druh</th> <th>Obsah tuku</th> <th>Pomer kolagén/mäsové bielkoviny ⁽¹⁾</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>— Cicavce (okrem králikov a ošípaných) a zmesi druhov, v ktorých prevládajú cicavce</td> <td>25 %</td> <td>25 %</td> </tr> <tr> <td>— Ošípané</td> <td>30 %</td> <td>25 %</td> </tr> <tr> <td>— Vtáky a králiky</td> <td>15 %</td> <td>10 %</td> </tr> </tbody> </table> <p>⁽¹⁾ Pomer kolagén/mäsové bielkoviny sa vyjadruje ako percentuálny podiel kolagénu v mäsovéch bielkovinách. Obsah kolagénu znamená obsah hydroxyprolínu vynásobený koeficientom 8.</p> <p>Ak sú tieto maximálne limity prekročené, ale všetky ostatné kritériá pojmu „mäsa“ sú splnené, obsah „... mäsa“ sa príslušne upraví smerom nadol a v zozname zložiek musí byť okrem pojmu „... mäso“ uvedený aj obsah tuku a/alebo spojivového tkaniva.</p> <p>Toto vymedzenie pojmu sa netýka výrobkov, na ktoré sa vzťahuje vymedzenie pojmu „mechanicky separované mäso“.</p>	Druh	Obsah tuku	Pomer kolagén/mäsové bielkoviny ⁽¹⁾	— Cicavce (okrem králikov a ošípaných) a zmesi druhov, v ktorých prevládajú cicavce	25 %	25 %	— Ošípané	30 %	25 %	— Vtáky a králiky	15 %	10 %	
Druh	Obsah tuku	Pomer kolagén/mäsové bielkoviny ⁽¹⁾											
— Cicavce (okrem králikov a ošípaných) a zmesi druhov, v ktorých prevládajú cicavce	25 %	25 %											
— Ošípané	30 %	25 %											
— Vtáky a králiky	15 %	10 %											
18. Všetky druhy výrobkov, na ktoré sa vzťahuje vymedzenie pojmu „mechanicky separované mäso“	„Mechanicky separované mäso“ a názvy ⁽³⁾ druhov zvierat, z ktorých pochádza.												

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 1234/2007 z 22. októbra 2007 o vytvorení spoločnej organizácie poľnohospodárskych trhov a o osobitných ustanoveniach pre určité poľnohospodárske výrobky (nariadenie o jednotnej spoločnej organizácii trhov) (Ú. v. EÚ L 299, 16.11.2007, s. 1).

⁽²⁾ Súčasťou kostrových svalov je bránica a žuvacie svaly, pričom k nim nepatrí srdce, jazyk, svaly hlavy (okrem žuvacích), svaly zápastia, chodidla a chvosta.

⁽³⁾ Pri označovaní v angličtine možno toto označenie nahradiť druhovým názvom zložky pre daný druh zvierat.

ČASŤ C — OZNAČOVANIE URČITÝCH ZLOŽIEK NÁZVOM ICH KATEGÓRIE, PO KTOROM NASLEDUJE ICH ŠPECIFICKÝ NÁZOV ALEBO ČÍSLO E

Bez toho, aby bol dotknutý článok 21, prídavné látky v potravinách a potravinárske enzýmy okrem prídavných látok v potravinách a potravinárskych enzýmov vymedzených v článku 20 písm. b), ktoré patria do jednej z kategórií uvedených v tejto časti, musia byť označené názvom tejto kategórie, za ktorým nasleduje ich špecifický názov alebo číslo E. Ak zložka patrí do viac než jednej kategórie, uvádza sa kategória príslušná pre základnú funkciu danej potravy.

Kyselina	Penotvorná látka
Regulátor kyslosti	Želirujúca látka
Protihrudkovacia látka	Povlaková látka (poleva, leštiaca látka)
Odpeňovacie činidlo	Zvlhčovač
Antioxidant	Modifikovaný škrob (?)
Objemové činidlo	Konzervačná látka
Farbivo	Hnací plyn
Emulgátor	Kypriaca látka
Emulgujúce (taviace) soli (1)	Komplexotvorné látky (sekvestranty)
Stužovač	Stabilizátor
Stimulátor/zvýrazňovač chuti	Sladidlo
Múku upravujúca látka	Zahusťovač

(1) Len ak ide o tavené syry a výrobky na báze tavených syrov.

(2) Špecifický názov alebo číslo E sa nemusí uvádzať.

ČASŤ D — OZNAČENIE ARÓM V ZOZNAM ZLOŽIEK

1. Arómy sa označujú buď výrazmi:

- „arómy“ alebo špecifickejším názvom alebo opisom arómy, ak aromatická zložka obsahuje arómy, ako sú definované v článku 3 ods. 2 písm. b), c), d), e), f), g) a h) nariadenia (ES) č. 1334/2008,
- „dymové arómy“ alebo „dymové arómy vyrobené z potravín, kategórie potravín alebo zdrojov potravín“ (napr. dymová aróma vyrobená z buku), ak aromatická zložka obsahuje arómy, ako sú definované v článku 3 ods. 2 písm. f) nariadenia (ES) č. 1334/2008, a dodáva potravine dymovú arómu.

2. Výraz „prírodná“ pre opis aróm sa použije v súlade s článkom 16 nariadenia (ES) č. 1334/2008.

3. Chinín a/kofeín používaný ako aróma na výrobu alebo prípravu potravy sa uvádza názvom v zozname zložiek bezprostredne za pojmom „aróma(-y)“.

ČASŤ E — OZNAČOVANIE ZLOŽENÝCH ZLOŽIEK

1. Zmes zložiek môže byť zahrnutá v zozname zložiek pod svojím označením, pokiaľ je to zákonom ustanovené alebo zvyčajne zavedené z hľadiska celkovej hmotnosti, za ktorým nasleduje zoznam jej zložiek.

2. Bez toho, aby bol dotknutý článok 21, zoznam zložiek v zložených zložkách nie je povinný:

- a) ak je zloženie zložky vymedzené v existujúcich predpisoch Únie a ak zložená zložka tvorí menej ako 2 % konečného výrobku; toto ustanovenie sa však nevzťahuje na prídavné látky v potravinách podliehajúce ustanoveniam článku 20 písm. a) až d);
- b) ak ide o zložené zložky pozostávajúce zo zmesi korenín a/alebo bylín, ktoré tvoria menej ako 2 % konečného výrobku, okrem prídavných látok v potravinách podliehajúcich ustanoveniam článku 20 písm. a) až d) alebo
- c) ak je zložená zložka potravinou, pre ktorú sa podľa predpisov Únie nemusí zoznam zložiek uvádzať.

PRÍLOHA VIII

UVÁDZANIE MNOŽSTVA ZLOŽIEK

1. Uvádzanie množstva sa nevyžaduje:
 - a) pri zložke alebo kategórii zložiek:
 - i) ktorej netto hmotnosť v pevnom stave je uvedená v súlade s bodom 5 prílohy IX;
 - ii) ktorej množstvo sa musí uvádzať na označení už na základe predpisov Únie;
 - iii) ktorá sa používa v malých množstvách na účely dodania arómy alebo
 - iv) ktorá, ak je uvedená v názve potraviny, neovplyvňuje výber spotrebiteľa v krajine, kde sa uvádza na trh, pretože zmena množstva nie je významná pre charakteristiku potraviny ani pre jej odlišenie od podobných potravín;
 - b) ak osobitné predpisy Únie presne ustanovujú presné množstvo zložky alebo kategórie zložiek bez potreby ich uvedenia na označení alebo
 - c) ak ide o prípady uvedené v prílohe VII časti A bodoch 4 a 5.
 2. Písmená a) a b) článku 22 ods. 1 sa neuplatňujú, ak ide o:
 - a) akúkoľvek zložku alebo kategóriu zložiek spadajúcich pod označenie „obsahuje sladidlá“ alebo „obsahuje cukry a sladidlá“, ak sa toto označenie nachádza pri názve potraviny podľa prílohy III, alebo
 - b) akýkoľvek pridaný vitamín a minerálnu látku, ak sa na túto látku vzťahuje označenie výživovej hodnoty.
 3. Uvedenie množstva zložky alebo kategórie zložiek sa:
 - a) vyjadruje ako percentuálny podiel zodpovedajúci množstvu zložky alebo zložiek v čase jej/ich použitia a
 - b) uvádza buď v názve potraviny alebo bezprostredne pri ňom, alebo v zozname zložiek v spojení s danou zložkou alebo kategóriou zložiek.
 4. Odchylne od bodu 3:
 - a) ak ide o potraviny, ktoré v dôsledku tepelnej úpravy alebo inej úpravy stratili vlhkosť, množstvo vyjadrené v percentách zodpovedá takému množstvu použitých zložiek, ktoré sa vzťahuje na konečný výrobok, ak množstvo alebo celkové množstvo všetkých zložiek uvedených na označení nepresahuje 100 %, keď sa množstvo uvádza hmotnosťou zložiek, ktorá sa použije na prípravu 100 g konečného výrobku;
 - b) sa množstvo prchavých zložiek uvádza na základe ich hmotnostného zastúpenia v konečnom výrobku;
 - c) množstvo zložiek použitých v zahustenej alebo dehydrovanej podobe, ktoré sa počas výroby obnovujú, sa môže uvádzať na základe ich hmotnostného zastúpenia stanoveného pred ich zahustením alebo dehydratáciou;
 - d) ak ide o zahustené alebo dehydrované potraviny určené na obnovenie pridaním vody, môže sa množstvo zložiek uvádzať na základe ich hmotnostného zastúpenia v obnovenom výrobku.
-

PRÍLOHA IX

OZNAČENIE NETTO MNOŽSTVA

1. Označenie netto množstva nie je povinné, ak ide o potraviny:
 - a) ktoré podliehajú výrazným stratám objemu alebo hmoty a predávajú sa na kusy alebo sa vážia v prítomnosti kupujúceho;
 - b) ktorých netto množstvo je menšie než 5 g alebo 5 ml; toto ustanovenie sa však nevzťahuje na koreniny a byliny, alebo
 - c) ktoré sa bežne predávajú po kusoch, za predpokladu, že počet položiek sa dá zvonku zreteľne vidieť a jednoducho spočítať, pričom v opačnom prípade sa netto množstvo uvádza na označení.
2. Ak sa na základe predpisov Únie alebo ak takéto predpisy neexistujú, na základe vnútroštátnych predpisov musí uvádzať určitý typ množstva (ako napríklad nominálne množstvo, minimálne množstvo, priemerné množstvo), na účely tohto nariadenia sa toto množstvo považuje za netto množstvo.
3. Ak balená položka pozostáva z dvoch alebo viacerých jednotlivo zabalených položiek obsahujúcich rovnaké množstvo rovnakého výrobku, ako netto množstvo sa uvedie netto množstvo, ktoré obsahuje každé jednotlivé balenie, a celkový počet takýchto balení. Uvádzanie týchto údajov však nie je povinné, ak sa dá celkový počet jednotlivých balení zvonku zreteľne vidieť a spočítať, ak sa aspoň jedno označenie netto množstva v každom jednotlivom balení dá zreteľne vidieť zvonku.
4. Ak balená položka pozostáva z dvoch alebo viacerých jednotlivých balení, ktoré sa nepovažujú za predajné jednotky, ako netto množstvo sa uvádza celkové netto množstvo a celkový počet jednotlivých balení.
5. Ak ide o potravinu v pevnom stave, ktorá je prítomná v kvapalnom médiu, uvádza sa aj netto hmotnosť potraviny v pevnom stave bez tohto média. Ak ide o glazúrovanú potravinu, uvádza sa jej netto hmotnosť bez glazúry.

Na účely tohto bodu „kvapalné médium“ znamená nasledujúce výrobky s možným výskytom v podobe zmesí a tiež v mrazenom alebo rýchlozmrazenom stave za predpokladu, že kvapalina je len prídavok k základným zložkám prípravku, a teda nie je rozhodujúcim činiteľom pre kúpu: voda, vodné roztoky solí, rôsol, vodné roztoky potravinárskych kyselín, ocot, vodné roztoky cukrov, vodné roztoky iných sladidiel, ovocné alebo zeleninové šťavy, ak ide o ovocie alebo zeleninu.

PRÍLOHA X

DÁTUM MINIMÁLNEJ TRVANLIVOSTI, DÁTUM SPOTREBY A DÁTUM ZMRAZENIA

1. Dátum minimálnej trvanlivosti sa uvádza takto:

a) dátum sa uvádza za slovami:

- „Minimálna trvanlivosť do ...“, ak sa v dátume uvádza deň,
- „Minimálna trvanlivosť do konca ...“ v ostatných prípadoch;

b) za slovami uvedenými v písmene a) nasleduje:

- buď samotný dátum, alebo
- odkaz na to, kde je na označení tento dátum uvedený.

Ak je to potrebné, za týmito údajmi sa uvedie opis podmienok skladovania, ktoré je nutné dodržať, ak sa má výrobok uchovať počas určeného obdobia;

c) dátum pozostáva z dňa, mesiaca a prípadne roka v tomto poradí a v nekódovanej podobe.

Ak však ide o potraviny:

- ktoré sa neuchovávajú viac ako tri mesiace, stačí uviesť deň a mesiac,
- ktoré sa uchovávajú viac ako tri, ale nie viac ako 18 mesiacov, stačí uviesť mesiac a rok,
- ktoré sa uchovávajú dlhšie ako 18 mesiacov, stačí uviesť rok;

d) s výhradou predpisov Únie, ktorými sa ukladajú iné typy uvádzania dátumu, sa uvedenie dátumu minimálnej trvanlivosti nevyžaduje, ak ide o:

- čerstvé ovocie a zeleninu vrátane zemiakov, ktoré neboli šúpané, krájané ani podobne upravené; táto výnimka sa nevzťahuje na naklíčené semená a podobné výrobky, ako sú napríklad klíčky strukovín,
- vína, likérové vína, šumivé vína, aromatizované vína a podobné výrobky z iného ovocia ako hrozno a nápoje, ktoré patria pod kód KN 2206 00 a ktoré sa získavajú z hrozna alebo hroznového muštu,
- nápoje obsahujúce 10 a viac objemových percent alkoholu,
- pekárske a cukrárske výrobky, ktoré sa na základe charakteru svojho obsahu bežne spotrebujú do 24 hodín od výroby,
- vínny ocot,
- kuchynská soľ,
- cukor v pevnom stave,
- cukrovinky pozostávajúce takmer výlučne z ochutených a/alebo prifarbených cukrov,
- žuvačky a podobné výrobky určené na žuvanie.

2. Dátum spotreby sa uvádza takto:

a) pred samotným dátumom sa uvedú slová „spotrebujte do ...“;

b) za slovami uvedenými v písmene a) nasleduje:

— buď samotný dátum, alebo

— odkaz na to, kde je na označení tento dátum uvedený.

Za týmito údajmi nasleduje opis podmienok skladovania, ktoré je nutné dodržať;

c) dátum pozostáva z dňa, mesiaca a prípadne roka v tomto poradí a v nekódovanej podobe;

d) dátum spotreby sa uvádza na každej balenej porcii.

3. Dátum zmrazenia alebo dátum prvého zmrazenia uvedený v prílohe III bode 6 sa uvádza takto:

a) pred samotným dátumom sa uvádza „zmrazené ...“;

b) za slovami uvedenými v písmene a) nasleduje:

— samotný dátum alebo

— odkaz na to, kde je na označení tento dátum uvedený;

c) dátum pozostáva z dňa, mesiaca a roka v tomto poradí a v nekódovanej podobe.

PRÍLOHA XI

DRUHY MÄSA, PRE KTORÉ JE UVEDENIE KRAJINY PÔVODU ALEBO MIESTA PÔVODU POVINNÉ

Kódy KN (kombinovaná nomenklatúra 2010)	Opis
0203	Mäso zo sviň, čerstvé, chladené alebo mrazené
0204	Mäso z oviec alebo kôz, čerstvé, chladené alebo mrazené
ex 0207	Mäso z hydiny položky 0105, čerstvé, chladené alebo mrazené

PRÍLOHA XII

OBJEMOVÁ KONCENTRÁCIA ALKOHOLU

Skutočný obsah alkoholu v objemových percentách v nápojoch obsahujúcich viac ako 1,2 objemového percenta alkoholu sa uvádza číselným údajom, ktorý nemá viac ako jedno desatinné miesto. Za ním nasleduje symbol „% obj.“ a pred ním môže byť uvedené slovo „alkohol“ alebo skratka „alk.“.

Obsah alkoholu sa určuje pri 20 °C.

Kladné a záporné odchýlky povolené pri uvádzaní obsahu alkoholu v objemových percentách a vyjadrené v absolútnych hodnotách sú uvedené v nasledujúcej tabuľke. Uplatňujú sa bez toho, aby boli dotknuté odchýlky odvodené z metódy analýzy používanej na určenie obsahu alkoholu.

Opis nápoja	Kladná alebo záporná odchýlka
1. Pivá kódu KN 2203 00 s obsahom alkoholu najviac 5,5 % obj.; nešumivé nápoje kódu KN 2206 00 získané z hrozna	0,5 % obj.
2. Pivá s obsahom alkoholu viac ako 5,5 % obj.; šumivé nápoje kódu KN 2206 00 získané z hrozna, jablčné mušty, hruškové mušty, ovocné vína a podobné nápoje získané z ovocia okrem hrozna, či už perlivé, alebo neperlivé, alebo šumivé, alebo nešumivé; medovina	1 % obj.
3. Nápoje obsahujúce macerované ovocie alebo časti rastlín	1,5 % obj.
4. Všetky ostatné nápoje obsahujúce viac ako 1,2 objemového percenta alkoholu	0,3 % obj.

PRÍLOHA XIII

REFERENČNÉ PRÍJMY

ČASŤ A – DENNÉ REFERENČNÉ PRÍJMY VITAMÍNOV A MINERÁLNYCH LÁTOK (DOSPELÍ)

1. Vitamíny a minerálne látky, ktoré možno uvádzať, a ich referenčné výživové hodnoty (NRV)

Vitamín A (µg)	800	Chlorid (mg)	800
Vitamín D (µg)	5	Vápnik (mg)	800
Vitamín E (mg)	12	Fosfor (mg)	700
Vitamín K (µg)	75	Horčík (mg)	375
Vitamín C (mg)	80	Železo (mg)	14
Vitamín B1 (mg)	1,1	Zinok (mg)	10
Vitamín B2 (mg)	1,4	Meď (mg)	1
Niacín (mg)	16	Mangán (mg)	2
Vitamín B6 (mg)	1,4	Fluorid (mg)	3,5
Kyselina listová (µg)	200	Selén (µg)	55
Vitamín B12 (µg)	2,5	Chróm (µg)	40
Biotín (µg)	50	Molybdén (µg)	50
Kyselina pantotenová (mg)	6	Jód (µg)	150
Draslík (mg)	2 000		

2. Významné množstvo vitamínov a minerálnych látok

Pri rozhodovaní o tom, čo predstavuje významné množstvo, by sa spravidla mali vziať do úvahy tieto hodnoty:

- 15 % referenčných výživových hodnôt uvedených v bode 1 obsiahnutých v 100 g alebo 100 ml, ak ide o iné výrobky ako nápoje,
- 7,5 % referenčných výživových hodnôt uvedených v bode 1 obsiahnutých v 100 ml, ak ide o nápoje, alebo
- 15 % referenčných výživových hodnôt uvedených v bode 1 na porciu, ak balenie obsahuje len jednu porciu.

ČASŤ B – REFERENČNÉ PRÍJMY ENERGIE A VYBRANÝCH ŽIVÍN OKREM VITAMÍNOV A MINERÁLNYCH LÁTOK (DOSPELÍ)

Energia alebo živina	Referenčný príjem
Energetická hodnota	8 400 kJ/2 000 kcal
Celkový obsah tuku	70 g
Nasýtené mastné kyseliny	20 g
Sacharidy	260 g
Cukry	90 g
Bielkoviny	50 g
Soľ	6 g

PRÍLOHA XIV

KONVERZNÉ KOEFICIENTY

KONVERZNÉ KOEFICIENTY NA VÝPOČET ENERGETICKEJ HODNOTY

Uvádzaná energetická hodnota sa vypočítava pomocou týchto konverzných koeficientov:

— sacharidy [s výnimkou alkoholických cukrov (polyolov)]	17 kJ/g – 4 kcal/g
— alkoholické cukry (polyoly)	10 kJ/g – 2,4 kcal/g
— bielkoviny	17 kJ/g – 4 kcal/g
— tuky	37 kJ/g – 9 kcal/g
— salatrimy	25 kJ/g – 6 kcal/g
— alkohol (etanol)	29 kJ/g – 7 kcal/g
— organické kyseliny	13 kJ/g – 3 kcal/g
— vláknina	8 kJ/g – 2 kcal/g
— erytritol	0 kJ/g – 0 kcal/g

PRÍLOHA XV

VYJADRENIE A PREZENTÁCIA OZNAČENIA VÝŽIVOVEJ HODNOTY

Na vyjadrenie energetickej hodnoty sa v označení výživovej hodnoty používajú merné jednotky [kilojouly (kJ) a kilokalórie (kcal)] a na vyjadrenie hmotnosti [gramy (g), miligramy (mg) alebo mikrogramy (µg)] a poradie uvedenia informácií je v prípade potreby takéto:

Energetická hodnota	kJ/kcal
tuky	g
z toho:	
— nasýtené mastné kyseliny	g
— mononenasýtené mastné kyseliny	g
— polynenasýtené mastné kyseliny	g
sacharidy	g
z toho:	
— cukry	g
— alkoholické cukry (polyoly)	g
— škrob	g
vláknina	g
bielkoviny	g
soľ	g
vitamíny a minerálne látky	jednotky uvedené prílohe XIII časti A bode 1

SMERNICE

SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY 2011/83/EÚ

z 25. októbra 2011

o právach spotrebiteľov, ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 93/13/EHS a smernica Európskeho parlamentu a Rady 1999/44/ES a ktorou sa zrušuje smernica Rady 85/577/EHS a smernica Európskeho parlamentu a Rady 97/7/ES

(Text s významom pre EHP)

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 114,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru ⁽¹⁾,

so zreteľom na stanovisko Výboru regiónov ⁽²⁾,

konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom ⁽³⁾,

keďže:

(1) V smernici Rady 85/577/EHS z 20. decembra 1985 na ochranu spotrebiteľa pri zmluvách uzatváraných mimo prevádzkových priestorov ⁽⁴⁾ a v smernici Európskeho parlamentu a Rady 97/7/ES z 20. mája 1997 o ochrane spotrebiteľa vzhľadom na zmluvy na diaľku ⁽⁵⁾ sa stanovuje niekoľko zmluvných práv spotrebiteľa.

(2) Uvedené smernice sa na základe skúseností preskúmali s cieľom zjednodušiť a aktualizovať platné pravidlá, odstrániť rozdiely a vyplniť neželané medzery v pravidlách. Toto preskúmanie ukázalo, že je vhodné nahradiť uvedené dve smernice jednou smernicou. V tejto smernici by sa preto mali stanoviť štandardné

pravidlá týkajúce sa spoločných aspektov zmlúv na diaľku a zmlúv uzatváraných mimo prevádzkových priestorov, pričom by sa mal odstrániť prístup spočívajúci v minimálnej harmonizácii stanovený v predchádzajúcich smerniciach a súčasne by sa malo umožniť členským štátom, aby v súvislosti s určitými aspektmi ponechali v platnosti alebo prijali vnútroštátne pravidlá.

(3) V článku 169 ods. 1 a v článku 169 ods. 2 písm. a) Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ZFEÚ) sa ustanovuje, že Únia prispieva k dosiahnutiu vysokej úrovne ochrany spotrebiteľa prostredníctvom opatrení prijímaných podľa článku 114 zmluvy.

(4) V súlade s článkom 26 ods. 2 ZFEÚ má vnútorný trh zahŕňať oblasť bez vnútorných hraníc, v ktorej je zaručený voľný pohyb tovaru, služieb a sloboda usadiť sa. Harmonizácia určitých aspektov spotrebiteľských zmlúv uzatvorených na diaľku a mimo prevádzkových priestorov je potrebná na podporu skutočného spotrebiteľského vnútorného trhu vytvorením správnej rovnováhy medzi vysokou úrovňou ochrany spotrebiteľa a konkurencieschopnosťou podnikov pri zabezpečení dodržiavania zásady subsidiarity.

(5) Cezhraničný potenciál predaja na diaľku, ktorý by mal byť jedným z hlavných hmatateľných výsledkov vnútorného trhu, sa nevyužíva v plnej miere. V porovnaní so značným nárastom domáceho predaja na diaľku za posledných niekoľko rokov bol rast cezhraničného predaja na diaľku obmedzený. Rozdiel je výrazný, najmä pokiaľ ide o internetový predaj, ktorý má vysoký potenciál ďalšieho rastu. Cezhraničný potenciál zmlúv uzatvorených mimo prevádzkových priestorov (priamy predaj) je obmedzený niekoľkými faktormi vrátane rôznych vnútroštátnych pravidiel v oblasti ochrany spotrebiteľa uložených výrobnému odvetviu. V porovnaní s nárastom domáceho priameho predaja za posledných niekoľko rokov, najmä v sektore služieb, ako napríklad verejných služieb, počet spotrebiteľov využívajúcich tento kanál cezhraničného nákupu zostal nízky. V nadväznosti na rast podnikateľských príležitostí v mnohých členských štátoch malé a stredné podniky (vrátane jednotlivých obchodníkov) alebo zástupcovia spoločností zaoberajúcich sa priamym predajom by sa mali vo väčšej miere

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 317, 23.12.2009, s. 54.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ C 200, 25.8.2009, s. 76.

⁽³⁾ Pozícia Európskeho parlamentu z 23. júna 2011 (zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku) a rozhodnutie Rady z 10. októbra 2011.

⁽⁴⁾ Ú. v. ES L 372, 31.12.1985, s. 31.

⁽⁵⁾ Ú. v. ES L 144, 4.6.1997, s. 19.

- usilovať hľadať podnikateľské príležitosti v iných členských štátoch, najmä v pohraničných regiónoch. Úplná harmonizácia informácií pre spotrebiteľov a práva na odstúpenie od zmluvy uzatvorenej na diaľku alebo mimo prevádzkových priestorov preto prispeje k vysokej úrovni ochrany spotrebiteľa a lepšiemu fungovaniu spotrebiteľského vnútorného trhu.
- (6) Určité rozdiely vytvárajú na vnútornom trhu značné prekážky, ktoré majú vplyv na obchodníkov a spotrebiteľov. Tieto rozdiely zvyšujú náklady na súlad s pravidlami pre obchodníkov, ktorí chcú predávať tovar alebo poskytovať služby v zahraničí. Neúmerná fragmentácia takisto podkopáva dôveru spotrebiteľov vo vnútorný trh.
- (7) Úplná harmonizácia niektorých kľúčových regulačných aspektov by mala podstatne zvýšiť právnu istotu pre spotrebiteľov i obchodníkov. Spotrebiteľia aj obchodníci by mali mať možnosť spoliehať sa na jednotný regulačný rámec založený na jasne vymedzených právnych pojmoch upravujúcich určité aspekty zmlúv uzatváraných medzi podnikateľmi a spotrebiteľmi v celej únii. Výsledkom takejto harmonizácie by malo byť odstránenie prekážok vyplývajúcich z fragmentácie pravidiel a dokončenie vnútorného trhu v tejto oblasti. Tieto prekážky možno odstrániť iba ustanovením jednotných pravidiel na úrovni únie. Spotrebiteľia by navyše mali mať možnosť čerpať výhody z vysokej spoločnej úrovne ochrany v celej únii.
- (8) Regulačné aspekty, ktoré treba harmonizovať, by sa mali týkať len zmlúv uzavretých medzi obchodníkmi a spotrebiteľmi. Táto smernica by preto nemala mať vplyv na vnútroštátne právo v oblasti zmlúv súvisiacich so zamestnaním, zmlúv týkajúcich sa dedičských práv, zmlúv súvisiacich s rodinným právom a zmlúv súvisiacich so zakladaním a organizáciou spoločností alebo partnerskými dohodami.
- (9) V tejto smernici sa ustanovujú pravidlá týkajúce sa informácií, ktoré sa musia poskytnúť v prípade zmlúv uzavretých na diaľku, zmlúv uzavretých mimo prevádzkových priestorov a iných zmlúv, ako sú zmluvy uzavreté na diaľku a mimo prevádzkových priestorov. Táto smernica upravuje aj právo na odstúpenie od zmlúv uzavretých na diaľku a mimo prevádzkových priestorov a harmonizuje určité ustanovenia týkajúce sa plnenia a niektorých ďalších aspektov zmlúv medzi podnikateľmi a spotrebiteľmi.
- (10) Touto smernicou by nemalo byť dotknuté nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008 zo 17. júna 2008 o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky (Rím I) ⁽¹⁾.
- (11) Touto smernicou by nemali byť dotknuté ustanovenia práva únie týkajúce sa osobitných sektorov, ako sú ľudské lieky, zdravotnícke pomôcky, súkromie a elektronické komunikácie, práva pacientov pri cezhraničnej zdravotnej starostlivosti, označovanie potravín a vnútorný trh s elektrinou a zemným plynom.
- (12) Požiadavky týkajúce sa poskytovania informácií ustanovené v tejto smernici by mali dopĺňať požiadavky v oblasti poskytovania informácií uvedené v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2006/123/ES z 12. decembra 2006 o službách na vnútornom trhu ⁽²⁾ a v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2000/31/ES z 8. júna 2000 o určitých právnych aspektoch služieb informačnej spoločnosti na vnútornom trhu, najmä o elektronickom obchode (smernica o elektronickom obchode) ⁽³⁾. Možnosť, aby členské štáty ustanovili pre poskytovateľov služieb, ktorí sú usadení na ich území, dopĺňujúce požiadavky na informácie, by mala zostať zachovaná.
- (13) Členským štátom by v súlade s právom únie mala zostať právomoc uplatňovať ustanovenia tejto smernice na oblasti, ktoré nepatria do jej rozsahu pôsobnosti. Členské štáty preto môžu ponechať v platnosti alebo zaviesť vnútroštátne právne predpisy zodpovedajúce ustanoveniam tejto smernice alebo niektorým jej ustanoveniam týkajúcim sa zmlúv, ktoré nepatria do jej rozsahu pôsobnosti. Členské štáty sa napríklad môžu rozhodnúť rozšíriť uplatňovanie pravidiel tejto smernice na právnické osoby alebo na fyzické osoby, ktoré nie sú spotrebiteľmi v zmysle tejto smernice, ako sú napríklad mimovládne organizácie a začínajúce alebo malé a stredné podniky. Členské štáty môžu takisto uplatňovať ustanovenia tejto smernice na zmluvy, ktoré nie sú zmluvami uzavretými na diaľku v zmysle tejto smernice, napríklad preto, že nie sú uzavreté v rámci systému predaja alebo poskytovania služieb organizovaného na diaľku. Členské štáty môžu navyše ponechať v platnosti alebo zaviesť aj vnútroštátne ustanovenia o otázkach, ktoré sa v tejto smernici osobitne neupravujú, ako sú napríklad dodatočné pravidlá pre kúpne zmluvy, okrem iného v súvislosti s dodaním tovaru alebo požiadavkami na poskytnutie informácií počas trvania zmluvy.
- (14) Táto smernica by nemala mať vplyv na vnútroštátne právo v oblasti zmluvného práva, pokiaľ ide o aspekty zmluvného práva, ktoré nie sú upravené touto smernicou. Touto smernicou by preto nemalo byť dotknuté vnútroštátne právo upravujúce napríklad uzavretie alebo platnosť zmluvy (napríklad v prípade absencie súhlasu). Táto smernica by podobne nemala mať vplyv na vnútroštátne právo, pokiaľ ide o všeobecné zmluvné prostriedky nápravy, pravidlá týkajúce sa verejného hospodárskeho poriadku, ako napríklad pravidlá o nadhodnotených alebo neprimerane vysokých cenách, a pravidlá o neetických právnych úkonoch.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 177, 4.7.2008, s. 6.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ L 376, 27.12.2006, s. 36.

⁽³⁾ Ú. v. ES L 178, 17.7.2000, s. 1.

- (15) Táto smernica by nemala harmonizovať jazykové požiadavky, ktoré platia pre spotrebiteľské zmluvy. Členské štáty preto môžu vo svojom vnútroštátnom práve ponechať v platnosti alebo zaviesť jazykové požiadavky, pokiaľ ide o zmluvné informácie a zmluvné podmienky.
- (16) Táto smernica by nemala mať vplyv na vnútroštátne zákony o právnom zastupovaní, ako sú predpisy týkajúce sa osoby, ktorá koná v mene alebo na účet obchodníka (ako je zástupca alebo správca). V tejto oblasti by mali zostať právomoci členským štátom. Táto smernica by sa mala vzťahovať na všetkých obchodníkov, či už verejných, alebo súkromných.
- (17) Vymedzenie pojmu spotrebiteľ by sa malo vzťahovať na fyzické osoby konajúce na účely, ktoré sa netýkajú ich obchodnej ani podnikateľskej činnosti, remesla ani povolania. V prípade dvojúčelovej zmluvy, ak sa zmluva uzatvorí na účely čiastočne v rámci a čiastočne mimo obchodnej činnosti príslušnej osoby a obchodný účel je obmedzený tak, aby neprevažoval v celkovom kontexte zmluvy, takáto osoba by sa tiež mala považovať za spotrebiteľa.
- (18) Táto smernica nemá vplyv na slobodu členských štátov vymedziť v súlade s právom Únie, čo považujú za služby všeobecného hospodárskeho záujmu, ako by tieto služby mali byť v súlade s pravidlami štátnej pomoci organizované a financované a aké konkrétne povinnosti by sa na ne mali vzťahovať.
- (19) Digitálny obsah sú dáta, ktoré sa vyproduktujú a dodajú v digitálnej forme, ako napríklad počítačové programy, aplikácie, hry, hudba, videá alebo texty, bez ohľadu na to, či sú získavané prostredníctvom sťahovania, alebo metódou streamingu z hmotného nosiča alebo iným spôsobom. Zmluvy na dodávanie digitálneho obsahu by mali patriť do rozsahu pôsobnosti tejto smernice. Ak sa digitálny obsah dodáva na hmotnom nosiči, ako je CD alebo DVD, mal by sa považovať za tovar v zmysle tejto smernice. Rovnako ako v prípade zmlúv na dodávky vody, plynu alebo elektriny, ktoré nie sú na predaj v obmedzenom objeme alebo stanovenom množstve, alebo ústredného kúrenia, ani zmluvy, ktoré sa týkajú digitálneho obsahu nedodávaného na hmotnom nosiči, by sa nemali na účely tejto smernice klasifikovať ako kúpne zmluvy ani ako zmluvy o službách. V prípade takýchto zmlúv by spotrebiteľ mal mať právo od zmluvy odstúpiť, ak nedal počas lehoty na odstúpenie súhlas na začatie plnenia zmluvy a neuznal, že následne stratí právo odstúpiť od danej zmluvy. Okrem požadovaných všeobecných informácií by obchodník mal spotrebiteľovi poskytnúť informácie o funkčnosti a relevantnej interoperabilite digitálneho obsahu. Pojem funkčnosť by sa mal vzťahovať na spôsoby, akými možno digitálny obsah použiť, napríklad na sledovanie správania spotrebiteľa; rovnako by sa mal vzťahovať aj na absenciu alebo existenciu akýchkoľvek technických obmedzení, napríklad ochranu prostredníctvom správy digitálnych práv či regionálne kódovanie. Pojem relevantná interoperabilita opisuje informácie týkajúce sa štandardného hardvérového a softvérového prostredia, s ktorým je digitálny obsah kompatibilný, napríklad operačný systém a jeho potrebnú verziu a určité hardvérové prvky. Komisia by mala preskúmať, či je v súvislosti s digitálnym obsahom potrebná ďalšia harmonizácia ustanovení, a v prípade potreby predložiť legislatívny návrh, v ktorom by sa táto otázka riešila.
- (20) Vymedzenie pojmu „zmluva uzavretá na diaľku“ by sa malo vzťahovať na všetky prípady, keď je zmluva medzi obchodníkom a spotrebiteľom uzatvorená v rámci systému predaja alebo poskytovania služieb organizovaného na diaľku výhradne s využitím jedného alebo viacerých prostriedkov komunikácie na diaľku (napríklad objednávka poštou, internet, telefón alebo fax), a to až do ich uzavretia vrátane tohto okamihu. Toto vymedzenie by sa tiež malo vzťahovať na situácie, keď spotrebiteľ navštívi prevádzkové priestory iba na účely získania informácií o tovare alebo službe a následné rokovanie a uzatvorenie zmluvy sa uskutoční na diaľku. Naopak, zmluva, ktorá sa prerokuje v prevádzkových priestoroch obchodníka a nakoniec sa uzavrie prostredníctvom prostriedkov komunikácie na diaľku, by sa za zmluvu uzavretú na diaľku považovať nemala. Rovnako by sa za zmluvu uzavretú na diaľku nemala považovať ani zmluva, o ktorej sa začne rokovať prostredníctvom komunikácie na diaľku, no nakoniec sa uzavrie v prevádzkových priestoroch obchodníka. Podobne by pojem „zmluva uzavretá na diaľku“ nemal zahŕňať objednávky, ktoré spotrebiteľ uskutoční prostredníctvom prostriedkov komunikácie na diaľku s cieľom požiadať odborníka o poskytnutie služby, ako napríklad v prípade spotrebiteľa, ktorý sa telefonicky objedná u kaderníka. Pojem „systém predaja alebo poskytovania služieb organizovaný na diaľku“ by mal zahŕňať systémy, ktoré ponúka iná tretia strana ako obchodník, ale obchodník ich využíva, ako napríklad platforma online. Nemal by sa však vzťahovať na prípady, keď internetová stránka iba poskytuje informácie o obchodníkovi, jeho tovare a/alebo službách a o jeho kontaktných údajoch.
- (21) Zmluva uzavretá mimo prevádzkových priestorov by sa mala vymedziť ako zmluva uzavretá za súčasnej fyzickej prítomnosti obchodníka a spotrebiteľa na mieste, ktoré nepatrí medzi prevádzkové priestory obchodníka, ako napríklad v dome spotrebiteľa alebo na jeho pracovisku. Spotrebiteľia sa mimo prevádzkových priestorov môžu potenciálne cítiť pod psychologickým tlakom alebo voči nim môže byť využitý moment prekvapenia bez ohľadu na to, či si spotrebiteľ návštevu obchodníka vyžiadala, alebo nie. Vymedzenie pojmu zmluva uzavretá mimo prevádzkových priestorov by malo zahŕňať aj situácie, keď je spotrebiteľ osobne a individuálne oslovený mimo prevádzkových priestorov, ale zmluva sa hneď potom uzavrie v prevádzkových priestoroch obchodníka alebo prostredníctvom prostriedkov komunikácie na diaľku. Vymedzenie pojmu zmluva uzavretá mimo prevádzkových priestorov by sa nemalo vzťahovať na situácie, keď obchodník navštívi spotrebiteľa v jeho dome výlučne s cieľom uskutočniť merania alebo

- poskytnúť odhad bez akéhokoľvek záväzku spotrebiteľa a keď sa zmluva uzavrie až neskôr v prevádzkových priestoroch obchodníka alebo prostredníctvom prostriedkov komunikácie na diaľku na základe odhadu obchodníka. V takýchto prípadoch by sa zmluva nemala považovať za takú, ktorá sa uzavrela hneď po tom, čo obchodník oslovil spotrebiteľa, ak spotrebiteľ mal pred uzavretím zmluvy čas uvažovať o odhade obchodníka. Nákupy uskutočnené počas zájazdu usporiadaného obchodníkom, pri ktorom sa propagujú a ponúkajú na predaj nadobudnuté výrobky, by sa mali považovať za zmluvy uzavreté mimo prevádzkových priestorov.
- (22) Prevádzkové priestory by mali zahŕňať priestory v akejkoľvek forme (napríklad obchody, stánky alebo nákladné automobily), ktoré slúžia ako stále alebo zvyčajné miesto podnikania obchodníka. Stánky na trhoch a veľtrhoch by sa mali považovať za prevádzkové priestory, ak spĺňajú uvedenú podmienku. Maloobchodné priestory, v ktorých obchodník sezónne vykonáva svoju činnosť, napríklad počas turistického sezóny v lyžiarskom alebo prímorskom stredisku, by sa za prevádzkové priestory mali považovať, keďže v nich obchodník zvyčajne vykonáva svoju činnosť. Miesta prístupné verejnosti, ako sú ulice, nákupné strediská, pláže, športové zariadenia a verejná doprava, ktoré obchodník využíva na svoje obchodné činnosti výnimočne, ako aj súkromné obydlia alebo pracoviská by sa nemali považovať za prevádzkové priestory. Prevádzkové priestory osoby, ktorá koná v mene alebo na účet obchodníka, ako je definované v tejto smernici, by sa v zmysle tejto smernice za prevádzkové priestory považovať mali.
- (23) Trvalé nosiče by mali spotrebiteľovi umožniť uchovávať informácie tak dlho, ako to preňho bude potrebné z hľadiska ochrany jeho záujmov plynúcich z jeho vzťahu s obchodníkom. Takéto nosiče by mali zahŕňať najmä papier, USB kľúče, CD-ROM-y, DVD, pamäťové karty alebo pevné disky počítačov, ako aj e-mail.
- (24) Verejná dražba je dražba, na ktorej sa obchodníci a spotrebiteľia osobne zúčastňujú alebo majú túto možnosť. Obchodník ponúka spotrebiteľovi tovar alebo služby prostredníctvom postupu podávania ponúk, ktorý je v niektorých členských štátoch zákonom povolené použiť na ponuku tovaru alebo služieb v rámci verejného predaja. Vydražiteľ je zaviazaný tento tovar alebo služby kúpiť. Používanie platforiem online, ktoré majú spotrebiteľia a obchodníci k dispozícii, na účely dražby by sa v zmysle tejto smernice nemalo považovať za verejnú dražbu.
- (25) Táto smernica by sa podobne ako v prípade zmlúv na dodávky vody, plynu alebo elektriny mala vzťahovať aj na zmluvy, ktoré súvisia s ústredným kúrením. Ústredné kúrenie znamená dodávky tepla napríklad vo forme pary alebo horúcej vody z ústredného zdroja výroby prostredníctvom prepravného a distribučného systému do viacerých budov na účely kúrenia.
- (26) Zmluvy súvisiace s prevodom nehnuteľného majetku alebo práv k nehnuteľnému majetku alebo s vytvorením alebo nadobudnutím tohto nehnuteľného majetku alebo týchto práv, zmluvy o výstavbe nových budov alebo o podstatnej prestavbe existujúcich budov, ako aj zmluvy o prenájme priestorov na obytné účely už podliehajú viacerým osobitným požiadavkám v rámci vnútroštátnych právnych predpisov. Takéto zmluvy zahŕňajú napríklad predaj doteraz nepostavených nehnuteľností a splátkový predaj. Ustanovenia tejto smernice nie sú vhodné pre tieto zmluvy, ktoré by preto mali byť vyňaté z rozsahu jej pôsobnosti. Podstatná prestavba je prestavba, ktorá je porovnateľná s výstavbou novej budovy, napríklad v prípade, keď sa zo starej budovy zachová len fasáda. Zmluvy o službách, najmä tie, ktoré sa vzťahujú na výstavbu prístavkov k budovám (napríklad garáž alebo veranda) a na opravu a renováciu budov, ktoré nie sú podstatnou prestavbou, by mali patriť do rozsahu pôsobnosti tejto smernice rovnako ako zmluvy o službách realitného agenta a zmluvy o prenájme priestorov na iné účely ako na bývanie.
- (27) Dopravné služby zahŕňajú osobnú dopravu a prepravu tovaru. Osobná doprava by mala byť z rozsahu pôsobnosti tejto smernice vyňatá, keďže sa na ňu už vzťahujú iné právne predpisy Únie alebo – v prípade verejnej dopravy a taxislužieb – regulácia na vnútroštátnej úrovni. Ustanovenia tejto smernice na ochranu spotrebiteľov pred neprimeranými poplatkami za použitie platobných prostriedkov alebo pred skrytými nákladmi by sa však mali vzťahovať aj na zmluvy o osobnej doprave. Pokiaľ ide o prepravu tovaru a prenájom áut, ktoré medzi služby patria, mala by sa na spotrebiteľov vzťahovať ochrana vyplývajúca z tejto smernice s výnimkou práva na odstúpenie od zmluvy.
- (28) S cieľom predísť administratívne zaťaženie obchodníkov sa členské štáty môžu rozhodnúť neuplatňovať túto smernicu v prípade, ak sa mimo prevádzkových priestorov predáva tovar alebo sa poskytujú služby nízkej hodnoty. Cenový prah by sa mal stanoviť na dostatočne nízkej úrovni, aby sa vylúčili len nákupy malého významu. Členské štáty by mali mať možnosť určiť túto hodnotu vo vnútroštátnych právnych predpisoch za predpokladu, že nepresiahne výšku 50 EUR. Ak spotrebiteľ uzavrie súčasne dve alebo viacero zmlúv týkajúcich sa súvisiacich predmetov, na účely uplatňovania tejto prahovej hodnoty by sa mali brať do úvahy ich celkové náklady.

- (29) Sociálne služby majú zo svojej podstaty osobitné vlastnosti, ktoré sa zohľadňujú v osobitných právnych predpisoch pre tento sektor, čiastočne na úrovni Únie a čiastočne na vnútroštátnej úrovni. Sociálne služby zahŕňajú na jednej strane služby pre mimoriadne znevýhodnené osoby alebo osoby s nízkym príjmom, ako aj služby pre osoby a rodiny, ktoré potrebujú pomoc pri vykonávaní bežných každodenných úloh, a na druhej strane služby pre všetkých ľudí, ktorí potrebujú osobitnú pomoc, podporu, ochranu alebo povzbudenie v konkrétnej životnej fáze. Patria medzi ne okrem iného služby pre deti a mládež, služby v oblasti pomoci rodinám, osamelým rodičom a starším osobám a služby pre migrantov. Zahŕňajú služby krátkodobej aj dlhodobej starostlivosti, aké zabezpečujú napríklad služby poskytovateľov domácej starostlivosti alebo zariadenia asistovaného bývania a ubytovne alebo domovy („domovy s ošetrovateľskými službami“). Sociálne služby nie sú len tie služby, ktoré poskytuje štát na celoštátnej, regionálnej alebo miestnej úrovni prostredníctvom poskytovateľov, ktorých poveril, alebo prostredníctvom charitím uznaných, ale aj tie služby, ktoré poskytujú súkromní prevádzkovatelia. Ustanovenia tejto smernice nie sú vhodné pre sociálne služby, ktoré by preto mali byť z rozsahu jej pôsobnosti vyňaté.
- (30) Zdravotná starostlivosť si z dôvodu svojej technickej komplexnosti, významu pre služby všeobecného záujmu a rozsiahleho financovania z verejných zdrojov vyžaduje osobitné právne predpisy. Zdravotná starostlivosť sa v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2011/24/EÚ z 9. marca 2011 o uplatňovaní práv pacientov pri cezhraničnej zdravotnej starostlivosti⁽¹⁾ vymedzuje ako „služby zdravotnej starostlivosti, ktoré pacientom poskytujú zdravotnícki pracovníci s cieľom posúdiť, zachovať alebo obnoviť ich zdravotný stav vrátane predpisovania, výdaja a poskytovania liekov a zdravotníckych pomôcok“. Zdravotnícky pracovník je v uvedenej smernici definovaný ako lekár, sestra zodpovedná za všeobecnú starostlivosť, zubný lekár, pôrodná asistentka alebo farmaceut v zmysle smernice Európskeho parlamentu a Rady 2005/36/ES zo 7. septembra 2005 o uznávaní odborných kvalifikácií⁽²⁾ alebo iný odborník vykonávajúci činnosti v odvetví zdravotníctva, ktoré sú obmedzené na regulované povolanie, ako sa vymedzuje v článku 3 ods. 1 písm. a) smernice 2005/36/ES, alebo osoba, ktorá sa považuje za zdravotníckeho pracovníka podľa právnych predpisov členského štátu, v ktorom sa poskytuje ošetrovanie. Ustanovenia tejto smernice nie sú vhodné pre zdravotnú starostlivosť, ktorá by preto mala byť z rozsahu jej pôsobnosti vyňatá.
- (31) Hazardné hry by mali byť z rozsahu pôsobnosti tejto smernice vyňaté. Činnosti týkajúce sa hazardných hier sú činnosti, ktoré zahŕňajú uzavieranie peňažných stávkov pri hazardných hrách vrátane lotérií, hazardných hier v kasinách a stávkových transakcií. Členské štáty by mali mať v súvislosti s týmito činnosťami možnosť prijímať iné, a to aj prísnejšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.
- (32) Existujúce právne predpisy Únie týkajúce sa okrem iného spotrebiteľských finančných služieb, balíka cestovných služieb a časovo vymedzeného užívania ubytovacích zariadení obsahujú viaceré pravidlá o ochrane spotrebiteľa. Preto by sa táto smernica nemala vzťahovať na zmluvy v uvedených oblastiach. Pokiaľ ide o finančné služby, členské štáty by mali byť nabádané k na to, aby sa pri tvorbe právnych predpisov v oblastiach, ktoré nie sú regulované na úrovni Únie, inšpirovali existujúcimi právnymi predpismi Únie v danej oblasti, a to takým spôsobom, aby boli zabezpečené rovnaké podmienky pre všetkých spotrebiteľov a všetky zmluvy týkajúce sa finančných služieb.
- (33) Obchodník by mal byť povinný vopred informovať spotrebiteľa o akýchkoľvek podmienkach, na základe ktorých platí spotrebiteľ obchodníkovi zálohu, vrátane podmienky, keď je zablokovaná určitá suma na kreditnej alebo debetnej karte spotrebiteľa.
- (34) Obchodník by mal dať spotrebiteľovi jasné a zrozumiteľné informácie predtým, než bude spotrebiteľ viazaný zmluvou uzavretou na diaľku alebo mimo prevádzkových priestorov, inou zmluvou, než je zmluva uzavretá na diaľku alebo mimo prevádzkových priestorov, alebo akoukoľvek príslušnou ponukou. Pri poskytovaní týchto informácií by mal obchodník zohľadniť špecifické potreby spotrebiteľov, ktorí sú obzvlášť zraniteľní vzhľadom na ich oslabený duševný, fyzický alebo psychický stav, vek alebo dôverčivosť, a to spôsobom, ktorý môže obchodník v rozumnej miere predpokladať. Zohľadnenie takýchto špecifických potrieb by však nemalo viesť k rôznej miere ochrany spotrebiteľa.
- (35) Informácie, ktoré má obchodník spotrebiteľovi poskytnúť, by mali byť povinné a nemalo by byť možné ich meniť. Zmluvné strany by však mali mať možnosť výslovne sa dohodnúť na zmene obsahu zmluvy, ktorú následne uzavrujú, ako napríklad na zmene podmienok dodávky.
- (36) V prípade zmlúv na diaľku by sa mali požiadavky na informácie upraviť s cieľom zohľadniť technické obmedzenia určitých médií, ako sú obmedzenia počtu znakov na obrazovkách určitých mobilných telefónov alebo časové obmedzenia televíznych reklamných šotov. V takýchto prípadoch by mal obchodník spĺňať minimálny súbor požiadaviek na informácie a mal by odkázať spotrebiteľa na iný zdroj informácií, napríklad poskytnutím čísla na bezplatnú telefónnu linku alebo hypertextového odkazu na internetovú stránku obchodníka, kde je príslušná informácia priamo k dispozícii a je ľahko dostupná. Pokiaľ ide o požiadavku informovať spotrebiteľa o nákladoch spojených s vrátením tovaru, ktorý vzhľadom na jeho povahu zvyčajne nemožno vrátiť poštou, bude sa považovať za splnenú napríklad vtedy, ak obchodník uvedie jedného prepravcu (napríklad toho, ktorého určil na dodávku tovaru) a jednu cenu týkajúcu sa nákladov na vrátenie tovaru. Ak obchodník nemôže

(1) Ú. v. EÚ L 88, 4.4.2011, s. 45.

(2) Ú. v. EÚ L 255, 30.9.2005, s. 22.

náklady spojené s vrátením tovaru z rozumných dôvodov vypočítať vopred, napríklad preto, že zariadenie vrátenia tovaru sám neponúka, mal by poskytnúť vyhlásenie o tom, že tieto náklady bude musieť spotrebiteľ uhradiť a môžu byť vysoké, pričom by mal poskytnúť aj rozumný odhad maximálnych nákladov, ktorý by mohol byť založený na nákladoch na dodávku spotrebiteľovi.

- (37) Keďže v prípade predaja na diaľku spotrebiteľ nemôže tovar pred uzatvorením zmluvy vidieť, mal by mať právo na odstúpenie od zmluvy. Z rovnakého dôvodu by spotrebiteľ mal mať možnosť otestovať a skontrolovať tovar, ktorý kúpil, v rozsahu potrebnom na zistenie povahy, charakteristík a fungovania tovaru. Pokiaľ ide o zmluvy uzavreté mimo prevádzkových priestorov, spotrebiteľ by mal mať právo odstúpiť od zmluvy z dôvodu potenciálneho prekvapujúceho prvku a/alebo psychologického tlaku. Odstúpením od zmluvy by sa mala ukončiť povinnosť zmluvných strán plniť zmluvu.
- (38) Internetové stránky obchodu by mali najneskôr na začiatku postupu vytvárania objednávky jasne a čitateľne uviesť, či platia nejaké obmedzenia týkajúce sa dodávky tovaru a aké platobné prostriedky sa prijímajú.
- (39) Je dôležité zabezpečiť, aby si spotrebiteľ mohol v zmluvách uzavretých na diaľku prostredníctvom internetových stránok v plnom rozsahu prečítať hlavné časti zmluvy a porozumieť im predtým, než podá objednávku. Na tento účel by sa malo v tejto smernici stanoviť, že tieto časti musia byť zobrazené v tesnej blízkosti potvrdenia, ktoré sa vyžaduje pred podaním objednávky. Je tiež dôležité zabezpečiť, aby spotrebiteľ v takýchto situáciách mal možnosť určiť okamih, od ktorého preberie záväzok zaplatiť obchodníkovi. Pozornosť spotrebiteľa by sa preto mala osobitne upriamiť prostredníctvom jednoznačnej formulácie na skutočnosť, že podanie objednávky zahŕňa záväzok zaplatiť obchodníkovi.
- (40) V súčasnosti existujú rozdiely v dĺžke lehôt na odstúpenie od zmluvy medzi jednotlivými členskými štátmi, ako aj medzi zmluvami uzatvorenými na diaľku a mimo prevádzkových priestorov, čo spôsobuje právnu neistotu a náklady na súlad s pravidlami. Na zmluvy uzatvorené na diaľku a na zmluvy uzatvorené mimo prevádzkových priestorov by sa mala vzťahovať rovnaká lehota na odstúpenie od zmluvy. V prípade zmlúv o službách by mala lehota na odstúpenie od zmluvy uplynúť 14 dní od jej uzavretia. V prípade kúpnych zmlúv by lehota na odstúpenie mala uplynúť 14 dní odo dňa, keď spotrebiteľ alebo tretia strana, ktorou nie je prepravca a ktorú určil spotrebiteľ, získa tovar do fyzickej držby. Okrem toho by spotrebiteľ mal mať možnosť uplatniť právo odstúpiť od zmluvy pred získaním tovaru do fyzickej držby. Ak si

spotrebiteľ objedná v rámci jednej objednávky viac druhov tovaru, ktoré sa však dodávajú samostatne, lehota na odstúpenie od zmluvy by mala uplynúť 14 dní odo dňa, keď spotrebiteľ získa do fyzickej držby posledný tovar. Ak sa tovar dodáva po viacerých dieloch alebo kusoch, lehota na odstúpenie by mala uplynúť 14 dní odo dňa, keď spotrebiteľ získa do fyzickej držby posledný diel alebo kus.

- (41) V záujme zabezpečenia právnej istoty je vhodné, aby sa nariadenie Rady (EHS, Euratom) č. 1182/71 z 3. júna 1971, ktorým sa stanovujú pravidlá pre lehoty, dátumy a termíny⁽¹⁾, uplatňovalo na výpočet lehôt uvedených v tejto smernici. Preto by sa mali všetky lehoty zahrnuté v tejto smernici chápať ako lehoty vyjadrené v kalendárnych dňoch. Ak sa má lehota vyjadrená v dňoch počítať od momentu, keď dôjde k určitej udalosti alebo sa uskutoční určité opatrenie, deň, počas ktorého k tejto udalosti dôjde alebo sa toto opatrenie uskutoční, by sa nemal považovať za súčasť danej lehoty.
- (42) Ustanoveniami týkajúcimi sa práva na odstúpenie od zmluvy by nemali byť dotknuté zákony ani iné právne predpisy členských štátov, ktorými sa upravuje vypovedanie alebo nevymáhateľnosť zmluvy alebo možnosť spotrebiteľa splniť si zmluvné záväzky pred lehotou stanovenou v zmluve.
- (43) Ak obchodník primerane neinformoval spotrebiteľa pred uzavretím zmluvy na diaľku alebo mimo prevádzkových priestorov, lehota na odstúpenie od zmluvy by sa mala predĺžiť. Na účely zabezpečenia právnej istoty, pokiaľ ide o dĺžku lehoty na odstúpenie od zmluvy, by však malo byť zavedené obmedzenie v podobe 12-mesačnej lehoty.
- (44) Rozdiely v spôsobe, akým sa právo na odstúpenie od zmluvy uplatňuje v členských štátoch, spôsobili náklady pre obchodníkov zaoberajúcich sa cezhraničným obchodom. Zavedením harmonizovaného vzorového formulára na odstúpenie od zmluvy, ktorý spotrebiteľ môže využiť, by sa mal uľahčiť proces odstúpenia od zmluvy a zabezpečiť právna istota. Z týchto dôvodov by členské štáty nemali do vzorového formulára platného pre celú Úniu dopĺňať žiadne ďalšie prezentačné požiadavky týkajúce sa napríklad veľkosti písma. Spotrebiteľ by však mal mať naďalej možnosť odstúpiť od zmluvy prostredníctvom vyhlásenia formulovaného vlastnými slovami za predpokladu, že jeho vyhlásenie o rozhodnutí odstúpiť od zmluvy určené obchodníkovi je jednoznačné. List, telefonický hovor alebo vrátenie tovaru spolu s jasným vyhlásením by mohli túto požiadavku splňať, ale dôkazné bremeno týkajúce sa skutočností, že sa od zmluvy odstúpilo v rámci lehoty ustanovenej v smernici, by mal znášať spotrebiteľ. Preto je v záujme spotrebiteľa využívať pri informovaní obchodníka o odstúpení od zmluvy trvalý nosič.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 124, 8.6.1971, s. 1.

- (45) Keďže skúsenosti ukazujú, že mnohí spotrebiteľia a obchodníci uprednostňujú komunikáciu prostredníctvom internetovej stránky obchodníka, obchodník by mal mať možnosť ponúknuť možnosť vyplnenia formulára na odstúpenie od zmluvy na internete. V tomto prípade by mal obchodník neodkladne napríklad e-mailom potvrdiť jeho prijatie.
- (46) V prípade, že spotrebiteľ odstúpi od zmluvy, mal by obchodník vrátiť spotrebiteľovi všetky prijaté platby vrátane platieb pokrývajúcich náklady obchodníka na doručenie tovaru spotrebiteľovi. Vrátenie platieb by sa nemalo uskutočniť prostredníctvom poukážky, pokiaľ spotrebiteľ nepoužil poukážky pri pôvodnej transakcii alebo nevyjadril výslovný súhlas s ich použitím. Ak si spotrebiteľ výslovne zvolí určitý spôsob doručenia (napríklad expresné doručenie do 24 hodín), hoci obchodník mu ponúkol bežný a všeobecne prijateľný spôsob doručenia, s ktorým by boli spojené nižšie náklady na doručenie, spotrebiteľ by mal znášať rozdiel v nákladoch medzi týmito dvoma spôsobmi doručenia.
- (47) Niektorí spotrebiteľia uplatňujú právo na odstúpenie od zmluvy po tom, čo používali tovar vo väčšej miere, než aká je potrebná na zistenie povahy, charakteristík a funkčnosti tovaru. V takom prípade by spotrebiteľ nemal stratiť právo na odstúpenie od zmluvy, ale mal by byť zodpovedný za akékoľvek zníženie hodnoty tovaru. Na účely zistenia povahy, charakteristík a funkčnosti tovaru by mal spotrebiteľ s tovarom manipulovať a skontrolovať ho len takým spôsobom, akým by mu to bolo umožnené v obchode. Napríklad spotrebiteľ by mal oblečenie len vyskúšať, ale nemal by ho nosiť. Spotrebiteľ by mal preto počas lehoty na odstúpenie od zmluvy s tovarom manipulovať a skontrolovať ho s náležitou starostlivosťou. Povinnosti spotrebiteľa v prípade odstúpenia od zmluvy by nemali spotrebiteľa odradiť od toho, aby uplatnil právo na odstúpenie od zmluvy.
- (48) Spotrebiteľ by mal mať povinnosť zaslať tovar späť najneskôr do 14 dní od informovania obchodníka o svojom rozhodnutí odstúpiť od zmluvy. V situáciách, keď si obchodník alebo spotrebiteľ nesplnia povinnosti spojené s uplatnením práva na odstúpenie od zmluvy, by sa mali uplatniť sankcie ustanovené vo vnútroštátnych právnych predpisoch v súlade s touto smernicou, ako aj ustanovenia zmluvného práva.
- (49) Pre zmluvy uzavreté na diaľku a zmluvy uzavreté mimo prevádzkových priestorov by mali existovať určité výnimky z práva na odstúpenie od zmluvy. Uplatňovanie práva na odstúpenie od zmluvy by mohlo byť nevhodné napríklad vzhľadom na povahu určitého tovaru alebo služieb. Tak je to napríklad pri víne dodanom dlho po uzavretí zmluvy špekulatívneho charakteru, kde jeho hodnota závisí od kolísania cien na trhu („vin en primeur“). Právo na odstúpenie od zmluvy by sa nemalo uplatňovať v prípade tovaru, ktorý je vyrobený podľa špecifikácií spotrebiteľa alebo ktorý je jasne vyrobený na mieru, ako sú napríklad záclony šité na mieru, ako ani v prípade tovaru, ktorý je svojou povahou po dodaní neoddeliteľne zmiešaný s inými položkami, napríklad v prípade dodávok paliva. Poskytnutie práva na odstúpenie od zmluvy spotrebiteľovi by tiež mohlo byť nevhodné v prípade niektorých služieb, pri ktorých uzavretie zmluvy vedie k rezervácii určitej kapacity, v prípade ktorej by pri uplatnení práva na odstúpenie od zmluvy mohol mať obchodník problémy s jej naplnením. To by sa mohlo stať napríklad v prípade rezervácií v hoteloch alebo pokiaľ ide o rekreačné chaty alebo kultúrne alebo športové podujatia.
- (50) Spotrebiteľ by na jednej strane mal mať možnosť využiť právo na odstúpenie od zmluvy aj v prípade, ak požiadal o poskytnutie služieb pred skončením lehoty na odstúpenie. Na druhej strane, ak si spotrebiteľ uplatní právo na odstúpenie od zmluvy, obchodník by mal mať istotu, že mu bude za poskytnutú službu zaplatená primeraná suma. Výpočet primeranej sumy by sa mal zakladať na cene stanovenej v zmluve, ak spotrebiteľ nepreukáže, že celková cena je sama osebe neprimeraná, a v takom prípade sa suma, ktorá sa má zaplatiť, vypočíta na základe trhovej hodnoty poskytnutej služby. Trhová hodnota by sa mala stanoviť porovnaním ceny ekvivalentnej služby poskytovanej inými obchodníkmi v čase uzavretia zmluvy. Preto by mal spotrebiteľ požiadať o poskytnutie služieb pred skončením lehoty na odstúpenie od zmluvy tak, že túto žiadosť výslovne vyjadrí a v prípade zmlúv uzavretých mimo prevádzkových priestorov ju predloží na trvalom nosiči. Podobne by mal obchodník informovať spotrebiteľa na trvalom nosiči o každej povinnosti zaplatiť pomernú časť nákladov za už poskytnutú službu. V prípade zmlúv, ktorých predmetom je tovar aj služby, by sa na aspekty týkajúce sa tovaru mali vzťahovať pravidlá o vrátení tovaru stanovené v tejto smernici a na aspekty týkajúce sa služieb by sa mal vzťahovať režim kompenzácie za služby.
- (51) K hlavným problémom, s ktorými sa spotrebiteľia stretávajú a ktoré sú jedným z hlavných zdrojov sporov s obchodníkmi, patrí dodanie tovaru vrátane prípadov, keď sa tovar počas prepravy stratí alebo poškodí a prípadov neskorého alebo čiastočného dodania tovaru. Preto je vhodné objasniť a harmonizovať vnútroštátne pravidlá, pokiaľ ide o moment, kedy sa má dodávka uskutočniť. Miesto a spôsob dodania a pravidlá týkajúce sa určenia podmienok prechodu vlastníckeho práva k tovaru, ako aj momentu, kedy k tomuto prechodu dôjde, by mali naďalej podliehať vnútroštátnemu právu, a preto by na ne táto smernica nemala mať vplyv. Pravidlá o dodaní ustanovené v tejto smernici by mali zahŕňať možnosť, aby spotrebiteľ umožnil tretej strane získať v jeho mene tovar do fyzickej držby alebo pod svoju kontrolu. Spotrebiteľ by mal byť považovaný za majúceho kontrolu nad tovarom v prípade, ak on alebo ním určená tretia strana má k tovaru prístup, ktorý mu umožňuje využívať ho ako vlastník, alebo ak má možnosť opätovne ho predať (napríklad keď dostane kľúče alebo prevezme doklady o vlastníctve).

- (52) Dodanie tovaru môže v súvislosti s kúpnyimi zmluvami prebiehať rôznymi spôsobmi buď bezodkladne, alebo k neskoršiemu dátumu. Ak sa strany nedohodli na konkrétnom termíne dodania, obchodník by mal dodať tovar čo najskôr, v každom prípade však najneskôr do 30 dní odo dňa uzatvorenia zmluvy. Pravidlá týkajúce sa neskorého dodania by mali zohľadňovať aj tovar, ktorý sa má vyrobiť alebo získať špeciálne pre určitého spotrebiteľa a ktorý obchodník nemôže opätovne použiť bez značnej straty. Preto by sa v tejto smernici malo stanoviť pravidlo, ktoré by obchodníkovi za určitých podmienok umožnilo primeranú dodatočnú lehotu. Ak obchodník tovar nedodá v termíne, na ktorom sa dohodol so spotrebiteľom, predtým ako môže spotrebiteľ vypovedať zmluvu, mal by obchodníka vyzvať, aby tovar dodal v primeranej dodatočnej lehote, a mal by mať nárok vypovedať zmluvu, ak obchodník ani v tejto dodatočnej lehote tovar nedodá. Toto pravidlo by sa však nemalo uplatňovať, ak obchodník odmietne tovar dodať jednoznačným vyhlásením. Ďalej by sa nemalo uplatňovať za určitých okolností, keď je dodacia lehota mimoriadne dôležitá, ako napríklad v prípade svadobných šiat, ktoré by sa mali dodať pred svadbou. Nemalo by sa uplatňovať ani za okolností, keď spotrebiteľ informuje obchodníka, že dodanie tovaru v stanovený deň má zásadný význam. Spotrebiteľ môže na tento účel použiť kontaktné údaje obchodníka poskytnuté v súlade s touto smernicou. Ak obchodník v týchto špecifických prípadoch nedodá tovar včas, spotrebiteľ by mal byť oprávnený vypovedať zmluvu ihneď po skončení dodacej lehoty, na ktorej sa pôvodne dohodli. Touto smernicou by nemali byť dotknuté vnútroštátne ustanovenia týkajúce sa spôsobu, akým by mal spotrebiteľ oznámiť obchodníkovi úmysel vypovedať zmluvu.
- (53) Okrem práva spotrebiteľa vypovedať zmluvu v prípade, keď si obchodník nesplní povinnosť dodať tovar podľa tejto smernice, môže spotrebiteľ v súlade s uplatniteľným vnútroštátnym právom využiť iné prostriedky nápravy, ako napríklad poskytnúť dodatočnú lehotu na dodanie, vynútiť plnenie zmluvy, zadržať platbu alebo žiadať o náhradu škody.
- (54) V súlade s článkom 52 ods. 3 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2007/64/ES z 13. novembra 2007 o platobných službách na vnútornom trhu⁽¹⁾ by členské štáty mali mať možnosť zakázať alebo obmedziť právo obchodníkov požadovať od spotrebiteľov poplatky so zreteľom na potrebu podnikateľskej hospodárskej súťaže a presadzovať využívanie účinných platobných nástrojov. Obchodníci by v každom prípade mali mať zakázané účtovať spotrebiteľom za použitie určitého platobného prostriedku poplatky, ktoré prevyšujú náklady znášané obchodníkom na použitie daného spôsobu.
- (55) Keď obchodník zasiela tovar spotrebiteľovi, v prípade straty alebo poškodenia tovaru by sa mohol stať zdrojom sporov moment prenesenia rizika. Táto smernica by preto mala ustanoviť ochranu spotrebiteľa pred každým rizikom straty alebo poškodenia tovaru, ku ktorému dôjde pred tým, ako tovar získa do fyzickej držby. Spotrebiteľ by mal byť chránený počas prepravy, ktorú organizuje alebo vykonáva obchodník, a to aj v prípade, ak si spotrebiteľ z viacerých možností, ktoré obchodník ponúka, vybral jeden konkrétny spôsob dodania. Toto ustanovenie by sa však nemalo vzťahovať na zmluvy, v prípade ktorých záleží na rozhodnutí spotrebiteľa, či si dodanie tovaru zabezpečí sám, alebo o dodanie požiadava prepravcu. Pokiaľ ide o moment prenesenia rizika, malo by sa predpokladať, že spotrebiteľ získal tovar do fyzickej držby vo chvíli, keď ho prijal.
- (56) Osoby alebo organizácie, ktoré majú podľa vnútroštátnych právnych predpisov legitímny záujem na ochrane zmluvných práv spotrebiteľov, by mali mať právo podať návrh na začatie konania či už pred súdom, alebo správnym orgánom, ktorý má právomoc rozhodovať o sťažnostiach, alebo na začatie príslušného právneho konania.
- (57) Je nevyhnutné, aby členské štáty stanovili sankcie za porušenie tejto smernice a zabezpečili ich presadzovanie. Tieto sankcie by mali byť účinné, primerané a odrádzajúce.
- (58) Spotrebiteľ by nemal byť zbavený ochrany, ktorú mu zabezpečuje táto smernica. Pokiaľ je právom rozhodným pre zmluvu právo tretej krajiny, malo by sa uplatňovať nariadenie (ES) č. 593/2008 s cieľom určiť, či má spotrebiteľ aj naďalej nárok na ochranu podľa tejto smernice.
- (59) Komisia by mala po konzultácii s členskými štátmi a zainteresovanými stranami hľadať najvhodnejší spôsob, ako zabezpečiť, aby boli všetci spotrebiteľia informovaní o svojich právach v mieste predaja.
- (60) Keďže smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2005/29/ES z 11. mája 2005 o nekalých obchodných praktikách podnikateľov voči spotrebiteľom na vnútornom trhu („smernica o nekalých obchodných praktikách“)⁽²⁾ sa zakazuje zotrvačný predaj, ktorý spočíva v nevyžiadanom dodaní tovaru alebo nevyžiadanom poskytnutí služieb spotrebiteľom, ale nestanovuje sa v nej žiadny zmluvný prostriedok nápravy, je potrebné v tejto smernici zaviesť taký zmluvný prostriedok nápravy, ktorým sa spotrebiteľ oslobodí od povinnosti poskytnúť akúkoľvek úhradu za takéto nevyžiadané dodanie tovaru alebo nevyžiadané poskytnutie služieb.

(1) Ú. v. EÚ L 319, 5.12.2007, s. 1.

(2) Ú. v. EÚ L 149, 11.6.2005, s. 22.

- (61) V smernici Európskeho parlamentu a Rady 2002/58/ES z 12. júla 2002 týkajúcej sa spracovávaní osobných údajov a ochrany súkromia v sektore elektronických komunikácií (smernica o súkromí a elektronických komunikáciách) ⁽¹⁾ sa už upravuje nevyžiadaná komunikácia a stanovuje vysoká úroveň ochrany spotrebiteľa. Zodpovedajúce ustanovenia o tej istej otázke uvedené v smernici 97/7/ES nie sú preto potrebné.
- (62) Je vhodné, aby Komisia preskúmala túto smernicu, ak sa zistia nejaké prekážky pre vnútorný trh. Komisia by pri jej preskúmaní mala venovať osobitnú pozornosť možnostiam ustanoveným pre členské štáty, aby ponechali v platnosti alebo zaviedli osobitné vnútroštátne ustanovenia, a to aj v určitých oblastiach smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách ⁽²⁾ a smernice Európskeho parlamentu a Rady 1999/44/ES z 25. mája 1999 o určitých aspektoch predaja spotrebného tovaru a záruk na spotrebný tovar ⁽³⁾. Toto preskúmanie by mohlo viesť k návrhu Komisie na zmenu a doplnenie tejto smernice, ktorý môže obsahovať zmeny a doplnenia iných právnych predpisov v oblasti ochrany spotrebiteľa odrážajúcich záväzok Komisie podľa stratégie spotrebiteľskej politiky preskúmať existujúce *acquis* Únie, aby sa dosiahla vysoká spoločná úroveň ochrany spotrebiteľa.
- (63) Smernice 93/13/EHS a 1999/44/ES by sa mali zmeniť a doplniť tak, aby sa v nich od členských štátov požadovalo informovať Komisiu o prijatí osobitných vnútroštátnych ustanovení v určitých oblastiach.
- (64) Smernice 85/577/EHS a 97/7/ES by sa mali zrušiť.
- (65) Keďže cieľ tejto smernice, a to prispieť k riadnemu fungovaniu vnútorného trhu dosiahnutím vysokej úrovne ochrany spotrebiteľa, nemožno uspokojivo dosiahnuť na úrovni členských štátov, ale možno ho lepšie dosiahnuť na úrovni Únie, môže Únia prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 Zmluvy o Európskej únii. V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku táto smernica neprekračuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie tohto cieľa.
- (66) Táto smernica dodržiava základné práva a zachováva zásady uznané najmä Chartou základných práv Európskej únie.
- (67) V súlade s bodom 34 Medziinštitucionálnej dohody o lepšej tvorbe práva ⁽⁴⁾ sa členské štáty vyzývajú, aby

vo vlastnom záujme a v záujme Únie vypracovali a zverejnili vlastné tabuľky, ktoré budú čo najlepšie vyjadrovať vzájomný vzťah medzi touto smernicou a opatreniami na jej transpozíciu,

PRIJALI TÚTO SMERNICU:

KAPITOLA I

PREDMET ÚPRAVY, VYMEDZENIE POJMOV A ROZSAH PÔSOBNOSTI

Článok 1

Predmet úpravy

Účelom tejto smernice je prispieť prostredníctvom dosiahnutia vysokej úrovne ochrany spotrebiteľa k riadnemu fungovaniu vnútorného trhu aproximáciou určitých aspektov zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov týkajúcich sa zmlúv uzavretých medzi spotrebiteľmi a obchodníkmi.

Článok 2

Vymedzenia pojmov

Na účely tejto smernice sa uplatňujú tieto vymedzenia pojmov:

1. „spotrebiteľ“ je akákoľvek fyzická osoba, ktorá v zmluvách, na ktoré sa vzťahuje táto smernica, koná na účely, ktoré sa netýkajú jej obchodnej ani podnikateľskej činnosti, remesla ani povolania;
2. „obchodník“ je akákoľvek fyzická osoba alebo akákoľvek právnická osoba bez ohľadu na to, či je v súkromnom, alebo verejnom vlastníctve, ktorá v súvislosti so zmluvami, na ktoré sa vzťahuje táto smernica, koná na účely, ktoré sa týkajú jej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti, remesla alebo povolania, a to aj prostredníctvom inej osoby konajúcej v jej mene alebo z jej poverenia;
3. „tovar“ je akýkoľvek hmotný huteľný predmet s výnimkou predmetov predávaných na základe výkonu exekúcie alebo na základe iných zákonných rozhodnutí; voda, plyn a elektrina sa považujú za „tovar“ v zmysle tejto smernice, keď sa predávajú v obmedzenom objeme alebo v určenom množstve;
4. „tovar zhotovený podľa špecifikácií zadaných spotrebiteľom“ je tovar, ktorý nie je prefabrikovaný a ktorý je vyrobený na základe individuálneho výberu alebo rozhodnutia spotrebiteľa;
5. „kúpna zmluva“ je akákoľvek zmluva, na základe ktorej obchodník prevedie alebo sa zaviazá previesť vlastníctvo tovaru na spotrebiteľa a spotrebiteľ uhradí alebo sa zaviazá uhradiť jeho cenu, a to vrátane akejkoľvek zmluvy, ktorej predmetom je tovar aj služby;

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 201, 31.7.2002, s. 37.

⁽²⁾ Ú. v. ES L 95, 21.4.1993, s. 29.

⁽³⁾ Ú. v. ES L 171, 7.7.1999, s. 12.

⁽⁴⁾ Ú. v. EÚ C 321, 31.12.2003, s. 1.

6. „zmluva o službách“ je akákoľvek zmluva, ktorá nie je kúpnu zmluvou a na základe ktorej obchodník poskytnie alebo sa zaviazne poskytnúť spotrebiteľovi službu a spotrebiteľ uhradí alebo sa zaviazne uhradiť jej cenu;
7. „zmluva uzavretá na diaľku“ je akákoľvek zmluva uzavretá medzi obchodníkom a spotrebiteľom v rámci systému predaja alebo poskytovania služieb organizovaného na diaľku bez súčasnej fyzickej prítomnosti obchodníka a spotrebiteľa výhradne s využitím jedného alebo viacerých prostriedkov komunikácie na diaľku, a to až do uzavretia zmluvy vrátane tohto okamihu;
8. „zmluva uzatvorená mimo prevádzkových priestorov“ je akákoľvek zmluva medzi obchodníkom a spotrebiteľom:
- uzatvorená za súčasnej fyzickej prítomnosti obchodníka a spotrebiteľa na mieste, ktoré nie je prevádzkovým priestorom obchodníka;
 - v prípade ktorej predložil ponuku spotrebiteľ za rovnakých okolností, aké sa uvádzajú v písmene a);
 - uzatvorená v prevádzkových priestoroch obchodníka alebo prostredníctvom prostriedkov komunikácie na diaľku hneď po tom, ako bol spotrebiteľ osobne a individuálne oslovený na mieste, ktoré nie je prevádzkovým priestorom obchodníka, za súčasnej fyzickej prítomnosti obchodníka a spotrebiteľa, alebo
 - uzatvorená počas zájazdu usporiadaného obchodníkom s cieľom alebo účinkom propagácie a predaja tovaru alebo služieb spotrebiteľovi;
9. „prevádzkové priestory“ sú:
- akékoľvek nehnuteľné maloobchodné priestory, kde obchodník vykonáva trvalo svoju činnosť, alebo
 - akékoľvek hnuteľné maloobchodné priestory, kde obchodník zvyčajne vykonáva svoju činnosť;
10. „trvalý nosič“ je akýkoľvek prostriedok, ktorý umožňuje spotrebiteľovi alebo obchodníkovi uchovávať informácie určené jemu osobne spôsobom dostupným na budúce použitie na obdobie primerané účelu týchto informácií a ktorý umožňuje nezmenenú reprodukciu uložených informácií;
11. „digitálny obsah“ sú dáta, ktoré sa vyprodukujú a dodávajú v digitálnej forme;
12. „finančná služba“ je akákoľvek služba bankového, úverového, poisťového, osobného dôchodkového, investičného alebo platobného charakteru;
13. „verejná dražba“ je spôsob predaja, pri ktorom obchodník ponúka tovar alebo služby spotrebiteľom, ktorí sa na dražbe osobne zúčastnia alebo majú možnosť sa na nej osobne zúčastniť, prostredníctvom transparentného konkurenčného ponukového konania uskutočneného dražobníkom, pričom vydražiteľ je zaviazaný tovar alebo služby kúpiť;
14. „obchodná záruka“ je akýkoľvek záväzok obchodníka alebo výrobcu (ďalej len „poskytovateľ záruky“) nad rámec jeho zákonnej povinnosti poskytnúť záruku, vrátiť spotrebiteľovi zaplatenú cenu alebo vymeniť alebo opraviť tovar alebo zariadiť jeho servis, ak nezodpovedá údajom alebo akýmkoľvek iným požiadavkám, ktoré nie sú súčasťou zákonnej záruky, uvedenej v záručnom liste alebo v príslušnej reklame dostupnej v čase uzatvorenia zmluvy alebo pred jej uzatvorením;
15. „doplnková zmluva“ je zmluva, ktorou spotrebiteľ nadobúda tovar alebo služby, ktoré sú spojené so zmluvou uzatvorenou na diaľku alebo zmluvou uzatvorenou mimo prevádzkových priestorov, pričom daný tovar je dodaný alebo služby sú poskytnuté obchodníkom alebo treťou stranou na základe dohody medzi touto treťou stranou a obchodníkom.

Článok 3

Rozsah pôsobnosti

- Táto smernica sa vzťahuje na každú zmluvu uzatvorenú medzi obchodníkom a spotrebiteľom za podmienok a v rozsahu stanovenom v jej ustanoveniach. Vzťahuje sa tiež na zmluvy na dodávky vody, plynu, elektriny alebo ústredného kúrenia vrátane tých, ktoré sú zabezpečované verejnými poskytovateľmi, a to v rozsahu, v akom sa tieto komodity poskytujú na zmluvnom základe.
- Ak je akékoľvek ustanovenie tejto smernice v rozpore s niektorým ustanovením iného aktu Únie, ktorým sa riadia osobitné sektory, prednosť má ustanovenie tohto iného aktu Únie, ktoré sa uplatní na tieto osobitné sektory.
- Táto smernica sa nevzťahuje na zmluvy:
 - o sociálnych službách vrátane sociálneho bývania, starostlivosti o deti a podpory rodín a osôb, ktoré sa trvalo alebo dočasne nachádzajú v hmotnej núdzi, a to vrátane dlhodobej starostlivosti;
 - o zdravotnej starostlivosti, ako je definovaná v článku 3 písm. a) smernice 2011/24/EÚ, bez ohľadu na to, či je, alebo nie je poskytovaná v zdravotníckych zariadeniach;
 - o hazardných hrách, ktoré zahŕňajú uzatváranie peňažných stávk pri hrách založených na náhode, vrátane lotérií, hier v kasínach a stávkových transakcií;

- d) o finančných službách;
- e) o vytvorení, nadobudnutí alebo prevode nehnuteľného majetku alebo práv k nehnuteľnému majetku;
- f) o výstavbe nových budov, podstatnej prestavbe existujúcich budov a prenájme priestorov na obytné účely;
- g) patriace do rozsahu pôsobnosti smernice Rady 90/314/EHS z 13. júna 1990 o balíku cestovných, dovolenkových a výletných služieb ⁽¹⁾;
- h) patriace do rozsahu pôsobnosti smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/122/ES zo 14. januára 2009 o ochrane spotrebiteľov, pokiaľ ide o určité aspekty zmlúv o časovo vymedzenom užívaní ubytovacích zariadení, o dlhodobom dovolenkovom produkte, o ďalšom predaji a o výmene ⁽²⁾;
- i) uzatvárané podľa práva členských štátov za spoluúčasti predstavitelia verejnej moci, ktorý musí byť zo zákona nezávislý a nestranný a musí prostredníctvom vyčerpávajúceho právneho výkladu zabezpečiť, aby spotrebiteľ uzatvoril zmluvu až po dôkladnom uvážení z právneho hľadiska a po pochopení jej právneho rozsahu;
- j) o dodaní potravín, nápojov a iného tovaru určeného na bežnú spotrebu v domácnosti, ktoré obchodník na častých a pravidelných obchádzkach fyzicky dodáva spotrebiteľovi domov, na miesto bydliska alebo na pracovisko;
- k) o službách osobnej dopravy s výnimkou článku 8 ods. 2 a článkov 19 a 22;
- l) uzavreté prostredníctvom predajných automatov alebo automatizovaných prevádzkových priestorov;
- m) uzavreté s telekomunikačnými operátormi prostredníctvom verejných telefónnych automatov na účel ich využívania alebo na účel využívania len jedného pripojenia spotrebiteľa pomocou telefónu, internetu alebo faxu.

4. Členské štáty sa môžu rozhodnúť, že v prípade zmlúv uzavretých mimo prevádzkových priestorov nebudú túto smernicu uplatňovať alebo že neponechajú v platnosti ani nezavedú zodpovedajúce vnútroštátne ustanovenia, ak platba, ktorú má spotrebiteľ uskutočniť, nepresahuje 50 EUR. Členské štáty môžu vo svojich vnútroštátnych právnych predpisoch vymedziť nižšiu hodnotu.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 158, 23.6.1990, s. 59.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ L 33, 3.2.2009, s. 10.

5. Táto smernica nemá vplyv na vnútroštátne všeobecné zmluvné právo, ako sú predpisy o platnosti, zostavení alebo účinku zmluvy, pokiaľ sa aspekty všeobecného zmluvného práva v tejto smernici neupravujú.

6. Táto smernica nebráni obchodníkom, aby spotrebiteľom ponúkali zmluvné podmienky, ktoré presahujú rámec ochrany ustanovenej v tejto smernici.

Článok 4

Úroveň harmonizácie

Členské štáty vo svojich vnútroštátnych právnych predpisoch neponechajú v platnosti ani nezavedú ustanovenia, ktoré sa odchyľujú od ustanovení tejto smernice, vrátane viac alebo menej prísnych ustanovení, ktoré zabezpečujú odlišnú úroveň ochrany spotrebiteľa, pokiaľ sa v tejto smernici neustanovuje inak.

KAPITOLA II

INFORMÁCIE PRE SPOTREBITEĽOV V PRÍPADE INÝCH ZMLÚV, NEŽ SÚ ZMLUVY UZAVRETÉ NA DIAĽKU ALEBO ZMLUVY UZAVRETÉ MIMO PREVÁDZKOVÝCH PRIESTOROV

Článok 5

Požiadavky na informácie v prípade iných zmlúv, než sú zmluvy uzavreté na diaľku alebo zmluvy uzavreté mimo prevádzkových priestorov

1. Predtým, ako sa zmluva, iná než je zmluva uzavretá na diaľku alebo zmluva uzavretá mimo prevádzkových priestorov, či akákoľvek zodpovedajúca ponuka stane pre spotrebiteľa záväznou, poskytne obchodník spotrebiteľovi jasným a zrozumiteľným spôsobom tieto informácie, ak nie sú už zjavné z kontextu:

- a) hlavné vlastnosti tovaru alebo služieb v rozsahu primeranom nosiču a tovaru alebo službám;
- b) totožnosť obchodníka, napríklad jeho obchodný názov, poštovú adresu, na ktorej má sídlo, a telefónne číslo;
- c) celkovú cenu tovaru alebo služieb vrátane daní, alebo ak vzhľadom na charakter tovaru alebo služieb nemožno cenu primerane stanoviť vopred, spôsob, akým sa vypočíta, a prípadne všetky ďalšie náklady na dopravu, dodanie alebo poštovné, alebo ak tieto poplatky nemožno primerane vypočítať vopred, skutočnosť, že do ceny môžu byť zarátané takéto ďalšie poplatky;
- d) prípadne podmienky týkajúce sa platby, dodania a plnenia, lehotu, do ktorej sa obchodník zaväzuje dodať tovar alebo poskytnúť službu, a obchodníckove podmienky vybavovania reklamácií;

- e) okrem pripomenutia existencie zákonnej záruky súladu tovaru prípadne aj informáciu o existencii a podmienkach popredajného servisu a obchodných záruk;
- f) prípadne informáciu o dĺžke trvania zmluvy, alebo ak je zmluva uzatvorená na dobu neurčitú alebo sa automaticky obnovuje, podmienky vypovedania zmluvy;
- g) prípadne informáciu o funkčnosti digitálneho obsahu vrátane uplatniteľných technických ochranných opatrení;
- h) prípadne informáciu o akejkoľvek relevantnej interoperabilite digitálneho obsahu s hardvérom a softvérom, o ktorých obchodník vie alebo v prípade ktorých možno logicky predpokladať, že o nich vie.
2. Odsek 1 sa vzťahuje aj na zmluvy na dodávku vody, plynu alebo elektriny, ak nie sú na predaj v obmedzenom objeme alebo stanovenom množstve, ústredného kúrenia alebo digitálneho obsahu nedodávaného na hmotnom nosiči.
3. Od členských štátov sa nevyžaduje, aby uplatňovali odsek 1 na zmluvy, ktoré zahŕňajú každodenné transakcie a vykonávajú sa hneď po okamihu ich uzavretia.
4. Členské štáty môžu v prípade zmlúv, na ktoré sa vzťahuje tento článok, prijať alebo ponechať v platnosti dodatočné predzmluvné požiadavky na informácie.
- d) poštovú adresu miesta podnikania obchodníka (prípadne miesta podnikania obchodníka, v mene ktorého koná), ak sa líši od adresy uvedenej v súlade s písmenom c), na ktorú môže spotrebiteľ zaslať prípadnú reklamáciu;
- e) celkovú cenu tovaru alebo služieb vrátane daní, alebo ak vzhľadom na charakter tovaru alebo služieb nemožno cenu primerane stanoviť vopred, spôsob, akým sa vypočíta, a prípadne všetky ďalšie náklady na dopravu, dodanie alebo poštovné a akékoľvek iné náklady, alebo ak tieto poplatky nemožno primerane vypočítať vopred, skutočnosť, že takéto ďalšie poplatky môžu byť do ceny zarátané. V prípade zmluvy na dobu neurčitú alebo zmluvy obsahujúcej predplatné celková cena zahŕňa celkové náklady za zúčtovacie obdobie. Ak sú takéto zmluvy účtované pevnou sadzbou, celková cena znamená zároveň celkové mesačné náklady. Ak celkové náklady nemožno vypočítať vopred, uvedie sa spôsob, akým sa cena vypočíta;
- f) náklady na používanie prostriedku komunikácie na diaľku na účel uzavretia zmluvy, ak sa tieto náklady počítajú na základe inej ako základnej sadzby;
- g) podmienky týkajúce sa platby, dodania a plnenia, lehotu, do ktorej sa obchodník zaväzuje dodať tovar alebo poskytnúť služby, a prípadne obchodníckove podmienky vybavovania reklamácií;
- h) v prípade, že existuje právo na odstúpenie od zmluvy, podmienky, lehotu a postupy na uplatnenie tohto práva v súlade s článkom 11 ods. 1, ako aj vzorový formulár na odstúpenie od zmluvy uvedený v časti B prílohy I;

KAPITOLA III

INFORMÁCIE PRE SPOTREBITEĽOV A PRÁVO NA Odstúpenie od zmluvy v prípade zmlúv uzatvorených na diaľku alebo mimo prevádzkových priestorov

Článok 6

Požiadavky na informácie v prípade zmlúv uzavretých na diaľku alebo mimo prevádzkových priestorov

1. Predtým, ako sa zmluva uzavretá na diaľku alebo mimo prevádzkových priestorov či akákoľvek zodpovedajúca ponuka stane pre spotrebiteľa záväznou, obchodník mu jasným a zrozumiteľným spôsobom poskytne tieto informácie:

- a) hlavné vlastnosti tovaru alebo služieb v rozsahu primeranom nosiču a tovaru alebo službám;
- b) totožnosť obchodníka, napríklad jeho obchodný názov;
- c) poštovú adresu, na ktorej má obchodník sídlo, a jeho telefónne číslo, číslo faxu a e-mailovú adresu, ak je k dispozícii, aby spotrebiteľ mohol rýchlo kontaktovať obchodníka a účinne s ním komunikovať, a prípadne poštovú adresu a totožnosť obchodníka, v mene ktorého koná;
- i) prípadne informáciu o tom, že spotrebiteľ bude musieť znášať náklady na vrátenie tovaru v prípade odstúpenia od zmluvy, a pokiaľ ide o zmluvy na diaľku, ak tovar vzhľadom na jeho povahu zvyčajne nemožno vrátiť poštou, náklady na vrátenie tovaru;
- j) informáciu, že v prípade, ak si spotrebiteľ uplatní právo na odstúpenie od zmluvy po tom, ako predložil žiadosť v súlade s článkom 7 ods. 3 alebo článkom 8 ods. 8, spotrebiteľ je povinný obchodníkovi uhradiť primerané náklady v súlade s článkom 14 ods. 3;
- k) v prípade, že sa právo na odstúpenie od zmluvy neposkytuje v súlade s článkom 16, informáciu, že spotrebiteľ nebude môcť využiť právo na odstúpenie od zmluvy, alebo ak je to vhodné, informáciu o okolnostiach, za akých spotrebiteľ právo na odstúpenie od zmluvy stráca;

- l) pripomenutie existencie zákonnej záruky súladu tovaru so zmluvou;
- m) prípadne informáciu o existencii a podmienkach popredajnej pomoci spotrebiteľovi a popredajného servisu a obchodných záruk;
- n) prípadne informáciu o existencii príslušných kódexov správania, ako sú vymedzené v článku 2 písm. f) smernice 2005/29/ES, a o spôsobe, akým je možné získať ich znenie;
- o) prípadne informáciu o dĺžke trvania zmluvy, alebo ak je zmluva uzatvorená na dobu neurčitú alebo sa automaticky obnovuje, o podmienkach vypovedania zmluvy;
- p) prípadne informáciu o minimálnej dĺžke trvania záväzkov spotrebiteľa vyplývajúcich zo zmluvy;
- q) prípadne informáciu o existencii záloh alebo iných finančných záruk, ktoré musí spotrebiteľ na žiadosť obchodníka zaplatiť alebo poskytnúť, a o podmienkach, ktoré sa na ne vzťahujú;
- r) prípadne informáciu o funkčnosti vrátane uplatniteľných technických ochranných opatrení pre digitálny obsah;
- s) prípadne informáciu o relevantnej interoperabilite digitálneho obsahu s hardvérom a softvérom, o ktorej obchodník vie alebo o ktorej možno logicky pokladať, že o nej vie;
- t) prípadne informáciu o možnosti pristúpiť k postupu riešenia sporov a k náprave mimosúdnu cestou, ktorému podlieha obchodník, a o podmienkach možnosti využitia tohto postupu.
2. Odsek 1 sa vzťahuje aj na zmluvy na dodávku vody, plynu alebo elektriny, v rámci ktorých predaj nie je obmedzený objemom ani stanoveným množstvom, zmluvy na poskytovanie ústredného kúrenia alebo na poskytovanie digitálneho obsahu nedodávaného na hmotnom nosiči.
3. V prípade verejnej dražby sa namiesto informácií uvedených v odseku 1 písm. b), c) a d) môžu oznámiť rovnocenné údaje týkajúce sa licitátora.
4. Informácie uvedené v odseku 1 písm. h), i) a j) možno poskytnúť prostredníctvom vzorových pokynov na odstúpenie od zmluvy, ktoré sa uvádzajú v časti A prílohy I. Ak obchodník správne vyplní a dodá tieto pokyny spotrebiteľovi, požiadavky na informácie uvedené v odseku 1 písm. h), i) a j) sú splnené.

5. Informácie, ktoré sa uvádzajú v odseku 1, sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy uzatvorenej na diaľku alebo mimo prevádzkových priestorov a nemožno ich meniť, pokiaľ sa zmluvné strany výslovne nedohodnú inak.

6. V prípade, ak obchodník nespĺní požiadavky na poskytnutie informácií o dodatočných poplatkoch alebo iných nákladoch, ktoré sú uvedené v odseku 1 písm. e), alebo o nákladoch na vrátenie tovaru, ktoré sú uvedené v odseku 1 písm. i), spotrebiteľ takéto dodatočné poplatky alebo náklady nenesie.

7. Členské štáty môžu vo vnútroštátnom práve ponechať v platnosti alebo zaviesť jazykové požiadavky týkajúce sa zmluvných informácií, aby zabezpečili, že tieto informácie spotrebiteľ ľahko pochopí.

8. Požiadavkami na informácie ustanovenými v tejto smernici sa dopĺňajú požiadavky na informácie obsiahnuté v smernici 2006/123/ES a v smernici 2000/31/ES, pričom tieto požiadavky nebránia členským štátom, aby v súlade s uvedenými smernicami uložili dodatočné požiadavky na informácie.

Bez toho, aby bol dotknutý prvý pododsek, ak je ustanovenie smernice 2006/123/ES alebo smernice 2000/31/ES o obsahu a spôsobe, akým sa má informácia poskytnúť, v rozpore s niektorým ustanovením tejto smernice, má prednosť ustanovenie tejto smernice.

9. Bremeno dokazovania plnenia požiadaviek na informácie stanovených v tejto kapitole nesie obchodník.

Článok 7

Formálne požiadavky na zmluvy uzatvorené mimo prevádzkových priestorov

1. Pokiaľ ide o zmluvy uzatvorené mimo prevádzkových priestorov, obchodník poskytne spotrebiteľovi informácie stanovené v článku 6 ods. 1 v papierovej podobe, alebo ak spotrebiteľ súhlasí, na inom trvalom nosiči. Tieto informácie musia byť čitateľné a musia byť napísané v jasnom a zrozumiteľnom jazyku.

2. Obchodník poskytne spotrebiteľovi kópiu podpísanej zmluvy alebo potvrdenie o uzavretí zmluvy v papierovej podobe alebo so súhlasom spotrebiteľa na inom trvalom nosiči, pričom prípadne poskytne potvrdenie o vopred danom výslovnom súhlase spotrebiteľa a uznaní v súlade s článkom 16 písm. m).

3. Ak spotrebiteľ chce, aby sa poskytovanie služieb alebo dodávky vody, plynu alebo elektriny, ktorých predaj nie je obmedzený objemom ani stanoveným množstvom, alebo ústredného kúrenia začalo počas lehoty na odstúpenie od zmluvy ustanovenej v článku 9 ods. 2, obchodník spotrebiteľa požiada, aby o to výslovne požiadal na trvalom nosiči.

4. Pokiaľ ide o zmluvy uzavreté mimo prevádzkových priestorov, v rámci ktorých spotrebiteľ výslovne požiadal obchodníka o služby, ktorých cieľom je vykonanie opráv alebo údržby, a obchodník a spotrebiteľ plnia svoje zmluvné záväzky okamžite, a ak platba, ktorú má uskutočniť spotrebiteľ, nepresahuje 200 EUR:

- a) obchodník poskytne spotrebiteľovi informácie uvedené v článku 6 ods. 1 písm. b) a c) a informácie o cene a spôsobe výpočtu ceny spolu s odhadom celkovej ceny, a to v papierovej podobe, alebo, ak spotrebiteľ súhlasí, na inom trvalom nosiči. Obchodník poskytne spotrebiteľovi informácie uvedené v článku 6 ods. 1 písm. a), h) a k), môže sa však rozhodnúť, že ich neposkytne v papierovej podobe alebo na inom trvalom nosiči, ak s tým spotrebiteľ výslovne súhlasí;
- b) potvrdenie o uzavretí zmluvy poskytnuté v súlade s odsekom 2 tohto článku obsahuje informácie uvedené v článku 6 ods. 1.

Členské štáty sa môžu rozhodnúť neuplatňovať tento odsek.

5. Členské štáty nepodmienia splnenie informačných povinností, ktoré sú stanovené v tejto smernici, žiadnymi ďalšími formálnymi požiadavkami na predzmluvné informácie.

Článok 8

Formálne požiadavky na zmluvy uzatvorené na diaľku

1. V prípade zmlúv uzatvorených na diaľku obchodník poskytne informácie stanovené v článku 6 ods. 1 alebo ich sprístupní spotrebiteľovi spôsobom, ktorý je primeraný použitiu prostriedku komunikácie na diaľku, v jasnom a zrozumiteľnom jazyku. Pokiaľ sú uvedené informácie poskytnuté na trvalom nosiči, musia byť čitateľné.

2. Ak zmluva, ktorá sa má uzavrieť na diaľku pomocou elektronických prostriedkov, ukladá spotrebiteľovi povinnosť zaplatiť, obchodník musí spotrebiteľa upozorniť na informácie uvedené v článku 6 ods. 1 písm. a), e), o) a p), a to jednoznačne, dôrazne a bezprostredne pred tým, ako spotrebiteľ podá objednávku.

Obchodník zabezpečí, aby spotrebiteľ pri podávaní objednávky výslovne uznal, že súčasťou objednávky je povinnosť zaplatiť. Ak podanie objednávky zahŕňa stlačenie tlačidla alebo podobnú funkciu, tlačidlo alebo podobná funkcia budú označené ľahko čitateľným spôsobom a len slovami „objedávka s povinnosťou platby“ alebo zodpovedajúcou jednoznačnou formuláciou vyjadrujúcou skutočnosť, že podanie objednávky zahŕňa povinnosť zaplatiť obchodníkovi. Ak obchodník nedodrží tento pododsek, spotrebiteľ nie je zmluvou alebo objednávkou viazaný.

3. Obchodné internetové stránky musia najneskôr na začiatku postupu vytvárania objednávky jasne a čitateľne uviesť, či platia nejaké obmedzenia týkajúce sa dodávky tovaru a aké platobné prostriedky sa prijímajú.

4. Ak je zmluva uzatvorená pomocou prostriedku komunikácie na diaľku, ktorý poskytuje obmedzený čas alebo priestor na zobrazenie informácií, obchodník poskytne na tomto osobitnom prostriedku pred uzatvorením takejto zmluvy aspoň predzmluvné informácie o hlavných vlastnostiach tovaru alebo služby, identite obchodníka, celkovej cene, práve na odstúpenie od zmluvy, dĺžke trvania zmluvy a v prípade zmluvy na dobu neurčitú o podmienkach vypovedania zmluvy, uvedené v článku 6 ods. 1 písm. a), b), e), h) a o). Ostatné informácie uvedené v článku 6 ods. 1 poskytne obchodník spotrebiteľovi primeraným spôsobom v súlade s odsekom 1 tohto článku.

5. Bez toho, aby bol dotknutý odsek 4, ak obchodník telefonicky kontaktuje spotrebiteľa s cieľom uzavrieť zmluvu na diaľku, na začiatku konverzácie spotrebiteľovi oznámi svoju totožnosť a v príslušných prípadoch totožnosť osoby, v mene ktorej hovor uskutočňuje, ako aj obchodný účel hovoru.

6. Pri uzatváraní zmluvy na diaľku prostredníctvom telefónu môže členský štát stanoviť obchodníkovi povinnosť, aby potvrdil spotrebiteľovi ponuku, pričom spotrebiteľ je viazaný až po tom, čo podpíše ponuku alebo odošle svoj písomný súhlas. Členské štáty môžu taktiež stanoviť, aby tieto potvrdenia boli vydávané na trvalom nosiči.

7. Obchodník poskytne spotrebiteľovi potvrdenie o uzavretí zmluvy na trvalom nosiči, v primeranom čase po uzavretí zmluvy na diaľku, a to najneskôr do momentu dodania tovaru alebo pred začiatkom poskytovania služby. Toto potvrdenie zahŕňa:

a) všetky informácie uvedené v článku 6 ods. 1, pokiaľ obchodník neposkytol uvedené informácie spotrebiteľovi na trvalom nosiči už pred uzavretím zmluvy na diaľku, a

b) prípadne potvrdenie o prechádzajúcom výslovnom súhlase spotrebiteľa a uznaní v súlade s článkom 16 písm. m).

8. Ak spotrebiteľ chce, aby sa poskytovanie služieb alebo dodávok vody, plynu alebo elektriny, ktoré nie sú obmedzené objemom ani stanoveným množstvom, alebo ústredného kúrenia začalo počas lehoty na odstúpenie od zmluvy ustanovenej v článku 9 ods. 2, obchodník spotrebiteľa požiada, aby o to výslovne požiadal.

9. Týmto článkom nie sú dotknuté ustanovenia o uzatváraní elektronických zmlúv a zadávaní elektronických objednávok, ako sa ustanovuje v článkoch 9 a 11 smernice 2000/31/ES.

10. Členské štáty nepodmienia splnenie informačných povinností, ktoré sú stanovené v tejto smernici, žiadnymi ďalšími formálnymi požiadavkami na predzmluvné informácie.

Článok 9

Právo na odstúpenie od zmluvy

1. Pokiaľ sa neuplatnia výnimky stanovené v článku 16, spotrebiteľ má 14-dňovú lehotu na odstúpenie od zmluvy uzatvorenej na diaľku alebo mimo prevádzkových priestorov bez toho, aby uviedol dôvod, ako aj bez toho, aby znášal iné náklady ako tie, ktoré sú ustanovené v článku 13 ods. 2 a článku 14.

2. Bez toho, aby bol dotknutý článok 10, lehota na odstúpenie od zmluvy uvedená v odseku 1 tohto článku uplynie po 14 dňoch:

- a) odo dňa uzavretia zmluvy v prípade zmlúv o službách;
- b) v prípade kúpnych zmlúv odo dňa, keď spotrebiteľ alebo ním určená tretia strana s výnimkou prepravcu nadobudne fyzickú držbu všetkých častí objednaného tovaru alebo:
 - i) v prípade viacerých tovarov objednaných spotrebiteľom v jednej objednávke a dodaných oddelene od dňa, keď spotrebiteľ alebo ním určená tretia strana s výnimkou prepravcu nadobudne fyzickú držbu posledného tovaru;
 - ii) v prípade dodávky tovaru pozostávajúceho z viacerých dielov alebo kusov odo dňa, keď spotrebiteľ alebo ním určená tretia strana s výnimkou prepravcu nadobudne fyzickú držbu posledného dielu alebo posledného kusu;
 - iii) v prípade zmlúv na pravidelné dodávky tovaru počas vymedzeného obdobia od dňa, keď spotrebiteľ alebo ním určená tretia strana s výnimkou prepravcu nadobudne fyzickú držbu prvého tovaru;
- c) v prípade zmlúv na dodávku vody, plynu alebo elektriny, v rámci ktorých predaj nie je obmedzený objemom ani stanoveným množstvom, zmlúv na poskytovanie ústredného kúrenia alebo na poskytovanie digitálneho obsahu nedodávaného na hmotnom nosiči od dňa uzavretia zmluvy.

3. Členské štáty nebránia zmluvným stranám v plnení ich zmluvných záväzkov počas lehoty na odstúpenie od zmluvy. Členské štáty však v prípade zmlúv uzatvorených mimo prevádzkových priestorov môžu ponechať v platnosti existujúce

vnútroštátne právne predpisy, ktoré zakazujú obchodníkom vyberať platby od spotrebiteľa počas určitého obdobia po uzatvorení zmluvy.

Článok 10

Neposkytnutie informácie o práve na odstúpenie od zmluvy

1. Ak obchodník neposkytol spotrebiteľovi informáciu o práve na odstúpenie od zmluvy uvedenú v článku 6 ods. 1 písm. h), lehota na odstúpenie od zmluvy uplynie po 12 mesiacoch od skončenia pôvodnej lehoty na odstúpenie od zmluvy určenej v súlade s článkom 9 ods. 2.

2. Ak obchodník poskytne spotrebiteľovi informácie ustanovené v odseku 1 tohto článku do 12 mesiacov odo dňa uvedeného v článku 9 ods. 2, lehota na odstúpenie od zmluvy uplynie po 14 dňoch odo dňa, keď spotrebiteľ dostane uvedené informácie.

Článok 11

Uplatnenie práva na odstúpenie od zmluvy

1. Pred uplynutím lehoty na odstúpenie od zmluvy spotrebiteľ informuje obchodníka o svojom rozhodnutí odstúpiť od zmluvy. Na tento účel môže spotrebiteľ:

- a) použiť vzorový formulár na odstúpenie od zmluvy uvedený v časti B prílohy I alebo
- b) urobiť akékoľvek jednoznačné vyhlásenie vyjadrujúce jeho rozhodnutie odstúpiť od zmluvy.

Členské štáty nestanovia žiadne formálne požiadavky týkajúce sa vzorového formulára na odstúpenie od zmluvy okrem tých, ktoré sú ustanovené v časti B prílohy I.

2. Spotrebiteľ uplatnil právo na odstúpenie od zmluvy v lehote na odstúpenie od zmluvy uvedenej v článku 9 ods. 2 a článku 10, ak odoslal oznámenie o uplatnení práva na odstúpenie od zmluvy pred tým, ako táto lehota uplynula.

3. Obchodník môže popri možnostiach uvedených v odseku 1 umožniť spotrebiteľovi vyplniť a zaslať buď vzorový formulár na odstúpenie od zmluvy ustanovený v časti B prílohy I alebo akékoľvek jednoznačne formulované vyhlásenie elektronicky na svojej internetovej stránke. V tomto prípade obchodník bezodkladne zašle spotrebiteľovi potvrdenie o prijatí takéhoto odstúpenia od zmluvy na trvalom nosiči.

4. Dôkazné bremeno týkajúce sa uplatnenia práva na odstúpenie od zmluvy v súlade s týmto článkom znáša spotrebiteľ.

Článok 12

Účinky odstúpenia od zmluvy

Uplatnenie práva na odstúpenie od zmluvy znamená ukončenie záväzkov strán, pokiaľ ide:

- a) o plnenie zmluvy uzatvorenej na diaľku alebo mimo prevádzkových priestorov alebo
- b) o uzatvorenie zmluvy na diaľku alebo zmluvy mimo prevádzkových priestorov v prípade, keď už spotrebiteľ predložil ponuku.

Článok 13

Záväzky obchodníka v prípade odstúpenia od zmluvy

1. Obchodník vráti spotrebiteľovi všetky uhradené platby, prípadne vrátane nákladov na doručenie, bez zbytočného odkladu a v každom prípade najneskôr do 14 dní odo dňa, keď bol informovaný o rozhodnutí spotrebiteľa odstúpiť od zmluvy v súlade s článkom 11.

Obchodník vráti platby a náklady uvedené v prvom pododseku rovnakými platobnými prostriedkami, aké použil spotrebiteľ pri pôvodnej transakcii, pokiaľ sa so spotrebiteľom výslovne nedohodli na inom spôsobe, a za predpokladu, že spotrebiteľ nebude v súvislosti s týmto vrátením znášať žiadne poplatky.

2. Bez toho, aby bol dotknutý odsek 1, obchodník nie je povinný uhradiť dodatočné náklady, ak si spotrebiteľ výslovne zvolil spôsob dodania iný, ako je najlacnejší typ štandardného dodania ponúkaného obchodníkom.

3. Pokiaľ obchodník v prípade kúpnych zmlúv nenavrhol, že si tovar vyzdvihne sám, môže počkať s vrátením platby dovtedy, kým nedostane tovar späť alebo kým spotrebiteľ nepreukáže, že tovar odoslal späť, podľa toho, čo nastane skôr.

Článok 14

Záväzky spotrebiteľa v prípade odstúpenia od zmluvy

1. Pokiaľ obchodník nenavrhol, že si tovar vyzdvihne sám, spotrebiteľ zašle tovar späť alebo ho odovzdá obchodníkovi alebo osobe, ktorú obchodník poveril prevzatím tovaru, bez zbytočného odkladu a v každom prípade najneskôr do 14 dní odo dňa, keď oznámil obchodníkovi svoje rozhodnutie odstúpiť od zmluvy v súlade s článkom 11. Lehota je dodržaná, ak spotrebiteľ tovar odošle späť pred uplynutím 14-dňovej lehoty.

Spotrebiteľ znáša iba priame náklady na vrátenie tovaru s výnimkou prípadov, keď obchodník súhlasil, že ich bude znášať sám alebo keď si obchodník nesplnil povinnosť informovať spotrebiteľa, že tieto náklady znáša spotrebiteľ.

Ak bol tovar v prípade zmlúv uzavretých mimo prevádzkových priestorov dodaný spotrebiteľovi domov v čase uzavretia zmluvy, obchodník vyzdvihne tovar na svoje vlastné náklady, ak ho z dôvodu jeho charakteru nemožno štandardne vrátiť poštou.

2. Spotrebiteľ zodpovedá iba za akékoľvek zníženie hodnoty tovaru v dôsledku zaobchádzania s týmto tovarom iným spôsobom, než aký je potrebný na zistenie charakteru, vlastností a funkčnosti tovaru. Spotrebiteľ v žiadnom prípade nezodpovedá za zníženie hodnoty tovaru, ak obchodník neposkytol informáciu o práve na odstúpenie od zmluvy v súlade s článkom 6 ods. 1 písm. h).

3. Ak si spotrebiteľ uplatní právo na odstúpenie od zmluvy po tom, ako predložil žiadosť v súlade s článkom 7 ods. 3 alebo článkom 8 ods. 8, uhradí obchodníkovi sumu úmernú rozsahu poskytnutého plnenia do chvíle, keď obchodníka informoval o uplatnení práva na odstúpenie od zmluvy, v porovnaní s celkovým rozsahom služieb, ktoré sa majú poskytnúť podľa zmluvy. Primeraná suma, ktorú má spotrebiteľ uhradiť obchodníkovi sa vypočíta na základe celkovej ceny dohodnutej v zmluve. Ak je celková cena nadhodnotená, primeraná suma sa vypočíta na základe trhovej hodnoty poskytnutého plnenia.

4. Spotrebiteľ neznáša žiadne náklady za:

a) poskytnutie služieb alebo dodávku vody, plynu alebo elektriny, v rámci ktorej predaj nie je obmedzený objemom ani stanoveným množstvom, alebo poskytovanie ústredného kúrenia bez ohľadu na úplné alebo čiastočné poskytnutie týchto služieb, ak počas lehoty na odstúpenie od zmluvy:

i) obchodník neposkytol informácie v súlade s článkom 6 ods. 1 písm. h) alebo j) alebo

ii) spotrebiteľ v súlade s článkom 7 ods. 3 a článkom 8 ods. 8 výslovne nepožiadala, aby sa poskytovanie služieb začalo počas lehoty na odstúpenie od zmluvy, alebo

b) úplné alebo čiastočné dodanie digitálneho obsahu, ktorý nie je dodaný na hmotnom nosiči, ak:

i) spotrebiteľ neudelil pred uplynutím 14-dňovej lehoty uvedenej v článku 9 predchádzajúci výslovný súhlas so začatím poskytovania;

ii) spotrebiteľ nepotvrdil, že udelením súhlasu stráca právo na odstúpenie od zmluvy, alebo

iii) obchodník neposkytol potvrdenie v súlade s článkom 7 ods. 2 alebo článkom 8 ods. 7.

5. S výnimkou ustanovení článku 13 ods. 2 a tohto článku, spotrebiteľovi nevzniká z uplatňovania práva na odstúpenie od zmluvy žiadny záväzok.

Článok 15

Účinky uplatnenia práva na odstúpenie od zmluvy v prípade doplnkových zmlúv

1. Bez toho, aby bol dotknutý článok 15 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere ⁽¹⁾, ak si spotrebiteľ uplatní právo na odstúpenie od zmluvy uzatvorenej na diaľku alebo mimo prevádzkových priestorov v súlade s článkami 9 až 14 tejto smernice, akékoľvek doplnkové zmluvy sa automaticky ukončia bez akýchkoľvek nákladov pre spotrebiteľa okrem tých, ktoré sú stanovené v článku 13 ods. 2 a článku 14 tejto smernice.

2. Členské štáty stanovujú podrobné pravidlá o ukončení takýchto zmlúv.

Článok 16

Výnimky z práva na odstúpenie od zmluvy

Členské štáty neustanovia právo na odstúpenie od zmluvy uvedené v článkoch 9 až 15 v súvislosti so zmluvami uzavretými na diaľku alebo mimo prevádzkových priestorov, pokiaľ ide:

- a) o zmluvy o službách, u ktorých došlo k úplnému poskytnutiu služby, ak sa jej poskytovanie začalo s predchádzajúcim výslovným súhlasom spotrebiteľa, pričom spotrebiteľ uznal, že po úplnom vykonaní zmluvy obchodníkom stratí právo na odstúpenie od zmluvy;
- b) o dodanie tovaru alebo poskytnutie služieb, ktorých cena závisí od kolísania cien na trhu, ktoré obchodník nemôže ovplyvniť a ktoré sa môžu vyskytnúť v rámci lehoty na odstúpenie od zmluvy;
- c) o dodanie tovaru vyrobeného podľa špecifikácií spotrebiteľa alebo vyrobeného jasne na mieru;
- d) o dodanie tovaru, ktorý podlieha rýchlemu zníženiu kvality alebo skaze;
- e) o dodanie zapečateného tovaru, ktorý nie je vhodné vrátiť z dôvodu ochrany zdravia alebo z hygienických dôvodov a ktorý bol po dodaní rozpečatený;
- f) o dodanie tovaru, ktorý je z dôvodu svojej povahy po dodaní neoddeliteľne zmiešaný s inými vecami;

g) o dodanie alkoholických nápojov, ktorých cena sa dohodla v čase uzavretia kúpnej zmluvy, pričom ich dodanie možno uskutočniť až po 30 dňoch a ich vlastná hodnota závisí od kolísania cien na trhu, ktoré obchodník nemôže ovplyvniť;

h) o zmluvy, pri ktorých spotrebiteľ osobitne požiadal obchodníka, aby ho navštívil v záujme vykonania naliehavých opráv alebo údržby; ak pri príležitosti takejto návštevy obchodník poskytne ďalšie služby okrem tých, ktoré si spotrebiteľ osobitne vyžiadal, alebo tovar iný než náhradné diely potrebné na vykonanie údržby alebo na opravy, na tieto dodatočné služby alebo tovar sa vzťahuje právo na odstúpenie od zmluvy;

i) o dodanie zapečatených zvukových záznamov alebo zapečatených obrazových záznamov alebo zapečateného počítačového softvéru, ktoré boli po dodaní rozpečatené;

j) o dodanie novín, periodík a časopisov s výnimkou zmlúv o predplatnom na dodávku takýchto publikácií;

k) o zmluvy uzavreté na verejnej dražbe;

l) o poskytnutie ubytovacích služieb na iný ako obytný účel, prepravu tovaru, prenájom automobilov, stravovacie služby alebo služby súvisiace s činnosťami v rámci voľného času, ak sa v zmluve stanovuje konkrétny dátum alebo lehota na plnenie;

m) o dodanie digitálneho obsahu nedodávaného na hmotnom nosiči, ak sa jeho poskytovanie začalo s predchádzajúcim výslovným súhlasom spotrebiteľa, pričom spotrebiteľ uznal, že tým stráca právo na odstúpenie od zmluvy.

KAPITOLA IV

ĎALŠIE PRÁVA SPOTREBITEĽOV

Článok 17

Rozsah pôsobnosti

1. Články 18 a 20 sa uplatňujú na kúpne zmluvy. Tieto články sa neuplatňujú na zmluvy na dodávku vody, plynu alebo elektriny, v rámci ktorých predaj nie je obmedzený objemom ani stanoveným množstvom, zmluvy na poskytovanie ústredného kúrenia alebo na poskytovanie digitálneho obsahu nedodávaného na hmotnom nosiči.

2. Články 19, 21 a 22 sa uplatňujú na kúpne zmluvy, zmluvy o službách a na zmluvy na dodávku vody, plynu, elektriny, ústredného kúrenia alebo digitálneho obsahu.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 133, 22.5.2008, s. 66.

Článok 18

Dodanie

1. Pokiaľ sa strany nedohodli na lehote dodania inak, obchodník dodá tovar tak, že prevedie fyzickú držbu tovaru alebo kontrolu nad ním na spotrebiteľa, a to bez zbytočného odkladu, najneskôr však do 30 dní od uzatvorenia zmluvy.

2. Ak obchodník nesplní záväzok týkajúci sa dodania tovaru v lehote dohodnutej so spotrebiteľom alebo v lehote stanovenej v odseku 1, spotrebiteľ ho vyzve, aby tovar dodal v rámci dodatočnej lehoty primeranej okolnostiam. Ak obchodník nedodá tovar v tejto dodatočnej lehote, spotrebiteľ je oprávnený vypovedať zmluvu.

Prvý pododsek sa neuplatňuje na kúpne zmluvy, v prípade ktorých obchodník odmietne tovar dodať alebo v prípade ktorých je dodávka v rámci dohodnutej dodacej lehoty mimoriadne dôležitá vzhľadom na všetky okolnosti, ktoré sprevádzajú uzavretie zmluvy, alebo v prípade ktorých spotrebiteľ pred uzavretím zmluvy obchodníka informoval o tom, že dodanie do určitého dátumu alebo v určitý deň je mimoriadne dôležité. Ak v týchto prípadoch obchodník nedodá tovar v lehote dohodnutej so spotrebiteľom alebo v lehote stanovenej v odseku 1, spotrebiteľ má právo vypovedať zmluvu s okamžitou platnosťou.

3. Po vypovedaní zmluvy obchodník bez zbytočného odkladu uhradí všetky sumy zaplatené v rámci zmluvy.

4. Okrem vypovedania zmluvy v súlade s odsekom 2 môže spotrebiteľ využiť iné prostriedky nápravy ustanovené vo vnútroštátnom práve.

Článok 19

Poplatky za použitie platobných prostriedkov

Členské štáty zakážu obchodníkom účtovať spotrebiteľom v súvislosti s použitím určitého platobného prostriedku poplatky, ktoré prevyšujú náklady, ktoré znáša obchodník na používanie takéhoto prostriedku.

Článok 20

Prechod rizika

V prípade zmlúv, pri ktorých obchodník odosiela tovar spotrebiteľovi, riziko straty alebo poškodenia tovaru prechádza na spotrebiteľa vo chvíli, keď spotrebiteľ alebo ním určená tretia strana s výnimkou prepravcu prevezme tovar do fyzickej držby. Bez toho, aby boli dotknuté práva spotrebiteľa voči prepravcovi, však riziko prechádza na spotrebiteľa odovzdaním tovaru prepravcovi, ak prepravcu poveril prepravou spotrebiteľ a ak túto možnosť neponúkol spotrebiteľovi obchodník.

Článok 21

Telefonická komunikácia

Členské štáty zabezpečia, aby v prípade, ak obchodník prevádzkuje telefónnu linku na účel telefonického kontaktovania obchodníka v súvislosti s uzatvorenou zmluvou, spotrebiteľ pri kontaktovaní obchodníka nebol povinný platiť viac ako základnú sadzbu.

Prvým pododsekom nie je dotknuté právo poskytovateľov telekomunikačných služieb účtovať poplatky za tieto hovory.

Článok 22

Doplnkové platby

Predtým, ako sa akákoľvek zmluva alebo ponuka stane pre spotrebiteľa záväznou, obchodník musí získať jeho výslovný súhlas s akoukoľvek ďalšou platbou okrem odmeny dohodnutej za hlavný zmluvný záväzok obchodníka. Ak obchodník takýto súhlas od spotrebiteľa nezískal, ale ho vyvodil použitím predvolených možností, v prípade ktorých sa od spotrebiteľa žiada, aby ich odmietol s cieľom vyhnúť sa dodatočnej platbe, spotrebiteľ má nárok na vrátenie takejto platby.

KAPITOLA V

VŠEOBECNÉ USTANOVENIA

Článok 23

Presadzovanie

1. Členské štáty zabezpečia, aby existovali primerané a účinné prostriedky na zabezpečenie súladu s touto smernicou.

2. Prostriedky uvedené v odseku 1 obsahujú ustanovenia, ktoré umožnia jednému alebo viacerým z nasledujúcich orgánov určených podľa vnútroštátnych právnych predpisov podať návrh na začatie konania pred súdmi alebo príslušnými správnyimi orgánmi s cieľom zabezpečiť uplatňovanie vnútroštátnych ustanovení na transpozíciu tejto smernice:

- a) orgány verejnej moci alebo ich zástupcovia;
- b) spotrebiteľské organizácie, ktoré majú legitímny záujem na ochrane spotrebiteľov;
- c) profesijné organizácie, ktoré majú legitímny záujem na konaní.

Článok 24

Sankcie

1. Členské štáty ustanovia pravidlá týkajúce sa sankcií za porušenie vnútroštátnych ustanovení prijatých na základe tejto smernice a prijímú všetky potrebné opatrenia, aby zabezpečili ich implementáciu. Stanovené sankcie musia byť účinné, primerané a odrádzajúce.

2. Členské štáty oznámia tieto ustanovenia Komisii do 13. decembra 2013 a bezodkladne ju informujú o všetkých následných zmenách a doplneniach, ktoré na ne majú vplyv.

Článok 25

Závazný charakter smernice

Ak je pre zmluvu rozhodným právom právo členského štátu, spotrebiteľia sa nemôžu zrieknuť práv, ktoré im vyplývajú z vnútroštátnych opatrení prijatých na transpozíciu tejto smernice.

Akékoľvek zmluvné podmienky, ktorými sa spotrebiteľ priamo alebo nepriamo zrieka práv vyplývajúcich z tejto smernice alebo ktorými sa jeho práva vyplývajúce z tejto smernice priamo alebo nepriamo obmedzujú, nie sú pre spotrebiteľa záväzné.

Článok 26

Informácie

Členské štáty prijímú primerané opatrenia na informovanie spotrebiteľov a obchodníkov o vnútroštátnych ustanoveniach transponujúcich túto smernicu a prípadne podporia obchodníkov a tvorcov kódexov vymedzených v článku 2 písm. g) smernice 2005/29/ES, aby informovali spotrebiteľov o svojich kódexoch správania.

Článok 27

Zotrvačný predaj

Spotrebiteľ je oslobodený od povinnosti poskytnúť akúkoľvek úhradu v prípade nevyžiadaného dodania tovaru, vody, plynu, elektrickej energie, ústredného kúrenia alebo digitálneho obsahu či nevyžiadaného poskytnutia služieb, zakázaného v článku 5 ods. 5 a v bode 29 prílohy I k smernici 2005/29/ES. V takýchto prípadoch absencia odpovede zo strany spotrebiteľa pri takejto nevyžiadanej dodávke alebo nevyžiadanom poskytnutí služieb nepredstavuje súhlas.

Článok 28

Transpozícia

1. Členské štáty prijímú a uverejnia do 13. decembra 2013 zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou. Znenie týchto opatrení bezodkladne oznámia Komisii vo forme dokumentov. Komisia vezme do úvahy tieto dokumenty na účely správy uvedenej v článku 30.

Tieto opatrenia uplatňujú od 13. júna 2014.

Členské štáty uvedú priamo v prijatých opatreniach alebo pri ich úradnom uverejnení odkaz na túto smernicu. Podrobnosti o odkaze upravujú členské štáty.

2. Ustanovenia tejto smernice sa uplatňujú na zmluvy uzavreté po 13. júna 2014.

Článok 29

Požiadavky oznamovania

1. Ak členský štát využije niektorú z regulačných možností uvedených v článku 3 ods. 4, článku 6 ods. 7, článku 6 ods. 8, článku 7 ods. 4, článku 8 ods. 6 a článku 9 ods. 3, oznámi túto skutočnosť, ako aj všetky nasledujúce zmeny Komisii do 13. decembra 2013.

2. Komisia zabezpečí, aby informácie uvedené v odseku 1 boli ľahko prístupné spotrebiteľom a obchodníkom, okrem iného na osobitnej internetovej stránke.

3. Komisia postúpi informácie uvedené v odseku 1 ostatným členským štátom a Európskemu parlamentu. O uvedených informáciách Komisia konzultuje so zúčastnenými stranami.

Článok 30

Podávanie správ zo strany Komisie a preskúmanie

Do 13. decembra 2016 Komisia predloží Európskemu parlamentu a Rade správu o uplatňovaní tejto smernice. Táto správa bude obsahovať najmä hodnotenie ustanovení tejto smernice týkajúcich sa digitálneho obsahu vrátane práva na odstúpenie od zmluvy. V prípade potreby priloží k tejto správe legislatívne návrhy s cieľom prispôsobiť túto smernicu vývoju v oblasti práv spotrebiteľov.

KAPITOLA VI

ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

Článok 31

Zrušenie

Smernica 85/577/EHS a smernica 97/7/ES, zmenená a doplnená smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2002/65/ES z 23. septembra 2002 o poskytovaní finančných služieb spotrebiteľom na diaľku⁽¹⁾ a smernicami 2005/29/ES a 2007/64/ES, sa zrušujú s platnosťou od 13. júna 2014.

Odkazy na zrušené smernice sa považujú za odkazy na túto smernicu a znejú v súlade s tabuľkou zhody uvedenou v prílohe II.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 271, 9.10.2002, s. 16.

Článok 32

Zmena a doplnenie smernice 93/13/EHS

Do smernice 93/13/EHS sa vkladá tento článok:

„Článok 8a

1. Keď členský štát prijme ustanovenia v súlade s článkom 8, informuje Komisiu o tejto skutočnosti, ako aj o akejkoľvek neskoršej zmene, predovšetkým ak uvedené ustanovenia:

- rozširujú hodnotenie neprijateľnosti na jednotlivito dohodnuté zmluvné podmienky alebo na primeranosť ceny či odmeny, alebo
- obsahujú zoznamy zmluvných podmienok, ktoré sa považujú za neprijateľné.

2. Komisia zabezpečí, aby informácie uvedené v odseku 1 boli ľahko prístupné spotrebiteľom a obchodníkom, okrem iného na osobitnej internetovej stránke.

3. Komisia postúpi informácie uvedené v odseku 1 ostatným členským štátom a Európskemu parlamentu. O uvedených informáciách Komisia konzultuje so zúčastnenými stranami.“

Článok 33

Zmena a doplnenie smernice 1999/44/ES

Do smernice 1999/44/ES sa vkladá tento článok:

„Článok 8a

Požiadavky oznamovania

1. Ak v súlade s článkom 8 ods. 2 členský štát prijme prísnejšie ustanovenia na ochranu spotrebiteľa ako tie, ktoré

sú uvedené v článku 5 ods. 1 až 3 a článku 7 ods. 1, oznámi túto skutočnosť, ako aj všetky nasledujúce zmeny Komisii.

2. Komisia zabezpečí, aby informácie uvedené v odseku 1 boli ľahko prístupné spotrebiteľom a obchodníkom, okrem iného na osobitnej internetovej stránke.

3. Komisia postúpi informácie uvedené v odseku 1 ostatným členským štátom a Európskemu parlamentu. O uvedených informáciách Komisia konzultuje so zúčastnenými stranami.“

Článok 34

Nadobudnutie účinnosti

Táto smernica nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jej uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Článok 35

Adresáti

Táto smernica je určená členským štátom.

V Štrasburgu 25. októbra 2011

Za Európsky parlament

predseda

J. BUZEK

Za Radu

predseda

M. DOWGIELEWICZ

PRÍLOHA I

Informácie o uplatňovaní práva na odstúpenie od zmluvy

A. Vzorové pokyny na odstúpenie od zmluvy

Právo na odstúpenie od zmluvy

Máte právo odstúpiť od tejto zmluvy bez uvedenia dôvodu v lehote 14 dní.

Lehota na odstúpenie od zmluvy uplynie 14 dní odo dňa ^[1]

Pri uplatnení práva na odstúpenie od zmluvy nás ^[2] musíte informovať o svojom rozhodnutí odstúpiť od tejto zmluvy jednoznačným vyhlásením (napríklad listom zaslaným poštou, faxom alebo e-mailom). Na tento účel môžete použiť pripojený vzorový formulár na odstúpenie od zmluvy, ktorý však nie je záväzný. ^[3]

Lehota na odstúpenie od zmluvy je dodržaná, ak zašlete oznámenie o uplatnení práva na odstúpenie od zmluvy pred tým, ako lehota na odstúpenie od zmluvy uplynie.

Dôsledky odstúpenia od zmluvy

Keď odstúpite od tejto zmluvy, vrátame Vám všetky uhradené platby vrátane nákladov na doručenie (s výnimkou dodatočných nákladov súvisiacich s tým, že ste si vybrali iný druh doručenia, ako je najlacnejší druh štandardného doručenia, ktorý ponúkame) bez zbytočného odkladu a v každom prípade najneskôr do 14 dní odo dňa, keď nám bude doručené Vaše rozhodnutie o odstúpení od tejto zmluvy. Túto úhradu uskutočníme rovnakými platobnými prostriedkami, aké ste použili na pôvodnú transakciu, pokiaľ ste výslovne nesúhlasili s iným prostriedkom; v žiadnom prípade sa Vám za túto úhradu nebudú účtovať žiadne poplatky. ^[4]

^[5]

^[6]

Pokyny na vyplnenie:

^[1] Doplňte jeden z textov uvedených nižšie v úvodzovkách:

- a) v prípade zmluvy o poskytovaní služieb alebo zmluvy na dodávku vody, plynu alebo elektrickej energie, ak sa neposkytujú na predaj v obmedzenom množstve alebo stanovenom počte, zmluvy o poskytovaní ústredného kúrenia alebo o poskytovaní digitálneho obsahu nedodávaného na hmotnom nosiči: „uzavretia zmluvy.“;
- b) v prípade kúpnej zmluvy: „keď Vy alebo Vami určená tretia strana s výnimkou dopravcu nadobudnete fyzickú držbu tovaru.“;
- c) v prípade zmluvy súvisiacej s viacerými kusmi tovaru, ktoré si spotrebiteľ objednal v jednej objednávke a ktoré sú dodané osobitne: „keď Vy alebo Vami určená tretia strana s výnimkou dopravcu nadobudnete fyzickú držbu posledného kusu tovaru.“;
- d) v prípade zmluvy súvisiacej s dodávkou tovaru, ktorý pozostáva z viacerých dielov alebo kusov: „keď Vy alebo Vami určená tretia strana s výnimkou dopravcu nadobudnete fyzickú držbu posledného dielu alebo kusu tovaru.“;
- e) v prípade zmlúv na pravidelné dodávky tovaru počas vymedzeného obdobia: „keď Vy alebo Vami určená tretia strana s výnimkou dopravcu nadobudnete fyzickú držbu prvého tovaru.“

^[2] Doplňte meno/názov, adresu a prípadne Vaše telefónne číslo, faxové číslo a e-mailovú adresu.

^[3] Ak umožníte spotrebiteľovi vyplniť a zaslať oznámenie o odstúpení od zmluvy na svojej internetovej stránke, doplňte toto: „Môžete tiež vyplniť a zaslať vzorový formulár na odstúpenie od zmluvy alebo akékoľvek iné jednoznačné vyhlásenie o odstúpení od zmluvy elektronicky na našej internetovej stránke [vložte internetovú adresu]. Ak využijete túto možnosť, bezodkladne Vám potvrdíme prijatie takéhoto odstúpenia od zmluvy na trvalom nosiči (napríklad e-mailom).“

^[4] V prípade kúpnych zmlúv, pri ktorých neponúkate vyzdvihnutie tovaru v prípade odstúpenia od zmluvy, doplňte toto: „S úhradou môžeme čakať dovtedy, kým nedostaneme tovar späť alebo kým nám neposkytnete dôkaz, že ste tovar odoslali späť, podľa toho, čo nastane skôr.“

5. Ak sa spotrebiteľovi tovar súvisiaci so zmluvou dodal, doplňte toto:

a) Doplňte:

— „Tovar vyzdvihneme.“ alebo

— „Zašlite nám tovar späť alebo ho prineste na našu adresu alebo odovzdajte ... [doplňte meno a prípadne adresu osoby, ktorú ste oprávni na prevzatie tovaru] bez zbytočného odkladu a v každom prípade najneskôr do 14 dní odo dňa, keď nám oznámite odstúpenie od tejto zmluvy. Lehota je dodržaná, ak tovar odošlete späť pred uplynutím 14-dňovej lehoty.“;

b) doplňte:

— „Náklady na vrátenie tovaru znášame my.“;

— „Priame náklady na vrátenie tovaru znášate Vy.“;

— Ak pri zmluve na diaľku neponúkate, že prevezmete náklady na vrátenie tovaru, a tovar vzhľadom na jeho povahu nemožno vrátiť poštou: „Priame náklady na vrátenie tovaru vo výške ... EUR [doplňte sumu] znášate Vy.“; alebo ak náklady spojené s vrátením tovaru nemožno primerane vypočítať vopred: „Priame náklady na vrátenie tovaru znášate Vy. Náklady sa odhadujú najviac približne na ... EUR [doplňte sumu].“; alebo

— Ak tovar v prípade zmlúv uzavretých mimo prevádzkových priestorov vzhľadom na svoju povahu nemôže byť vrátený poštou a bol dodaný spotrebiteľovi domov v čase uzavretia zmluvy: „Tovar vyzdvihneme na vlastné náklady.“ a

c) doplňte: „Zodpovedáte iba za akékoľvek zníženie hodnoty tovaru v dôsledku zaobchádzania s ním iným spôsobom, než aký je potrebný na zistenie povahy, vlastností a funkčnosti tovaru.“

6. V prípade zmluvy o poskytovaní služieb alebo zmluvy na dodávku vody, plynu alebo elektrickej energie, ak sa nepredávajú v obmedzenom objeme alebo stanovenom množstve, alebo ústredného kúrenia, doplňte toto: „Ak ste požiadali o začatie poskytovania služieb/dodávok vody/plynu/elektrickej energie/ústredného kúrenia [nehodiace sa vymažte] počas lehoty na odstúpenie od zmluvy, zaplatíte nám sumu, ktorá je úmerná rozsahu služieb, ktoré Vám boli poskytnuté, dokiaľ ste nám oznámili Vaše rozhodnutie odstúpiť od tejto zmluvy v porovnaní s celkovým rozsahom služieb, ktoré sa majú poskytnúť podľa zmluvy.“

B. Vzorový formulár na odstúpenie od zmluvy

(vyplňte a zašlite tento formulár len v prípade, že si želáte odstúpiť od zmluvy)

— Komu [Obchodník doplní svoje meno/názov, adresu a prípadne faxové číslo a e-mailovú adresu]:

— Týmto oznamujem/oznamujeme (*), že odstupujem/odstupujeme (*) od kúpnej zmluvy na tento tovar/od zmluvy o poskytnutí tejto služby (*)

— Dátum objednania/dátum prijatia (*)

— Meno spotrebiteľa/spotrebiteľov

— Adresa spotrebiteľa/spotrebiteľov

— Podpis spotrebiteľa/spotrebiteľov (iba ak sa tento formulár podáva na papieri)

— Dátum

(*) Nehodiace sa prečiarknite.

PRÍLOHA II

Tabuľka zhody

Smernica 85/577/EHS	Smernica 97/7/ES	Táto smernica
článok 1		článok 3 v spojení s článkom 2 bodmi 8 a 9 a s článkom 16 písm. h)
	článok 1	článok 1 v spojení s článkom 2 bodom 7
článok 2		článok 2 body 1 a 2
	článok 2 bod 1	článok 2 bod 7
	článok 2 bod 2	článok 2 bod 1
	článok 2 bod 3	článok 2 bod 2
	článok 2 bod 4 prvá veta	článok 2 bod 7
	článok 2 bod 4 druhá veta	—
	článok 2 bod 5	—
článok 3 ods. 1		článok 3 ods. 4
článok 3 ods. 2 písm. a)		článok 3 ods. 3 písm. e) a f)
článok 3 ods. 2 písm. b)		článok 3 ods. 3 písm. j)
článok 3 ods. 2 písm. c)		—
článok 3 ods. 2 písm. d)		článok 3 ods. 3 písm. d)
článok 3 ods. 2 písm. e)		článok 3 ods. 3 písm. d)
článok 3 ods. 3		—
	článok 3 ods. 1 prvá zarážka	článok 3 ods. 3 písm. d)
	článok 3 ods. 1 druhá zarážka	článok 3 ods. 3 písm. l)
	článok 3 ods. 1 tretia zarážka	článok 3 ods. 3 písm. m)
	článok 3 ods. 1 štvrtá zarážka	článok 3 ods. 3 písm. e) a f)
	článok 3 ods. 1 piata zarážka	článok 6 ods. 3 a článok 16 písm. k) v spojení s článkom 2 bodom 13
	článok 3 ods. 2 prvá zarážka	článok 3 ods. 3 písm. j)
	článok 3 ods. 2 druhá zarážka	článok 3 ods. 3 písm. f) (pre prenájom priestorov na obytné účely), písm. g) (pre balík cestovných služieb), písm. h) (pre časovo vymedzené užívanie ubytovacích zariadení), písm. k) (pre osobnú dopravu s určitými výnimkami) a článok 16 písm. l) (výnimky z práva na odstúpenie od zmluvy)
článok 4 prvá veta		článok 6 ods. 1 písm. b), c) a h) a článok 7 ods. 1 a 2
článok 4 druhá veta		článok 6 ods. 1 písm. a) a článok 7 ods. 1
článok 4 tretia veta		článok 6 ods. 1
článok 4 štvrtá veta		článok 10
	článok 4 ods. 1 písm. a)	článok 6 ods. 1 písm. b) a c)
	článok 4 ods. 1 písm. b)	článok 6 ods. 1 písm. a)

Smernica 85/577/EHS	Smernica 97/7/ES	Táto smernica
	článok 4 ods. 1 písm. c)	článok 6 ods. 1 písm. e)
	článok 4 ods. 1 písm. d)	článok 6 ods. 1 písm. e)
	článok 4 ods. 1 písm. e)	článok 6 ods. 1 písm. g)
	článok 4 ods. 1 písm. f)	článok 6 ods. 1 písm. h)
	článok 4 ods. 1 písm. g)	článok 6 ods. 1 písm. f)
	článok 4 ods. 1 písm. h)	—
	článok 4 ods. 1 písm. i)	článok 6 ods. 1 písm. o) a p)
	článok 4 ods. 2	článok 6 ods. 1 v spojení s článkom 8 ods. 1, 2 a 4
	článok 4 ods. 3	článok 8 ods. 5
	článok 5 ods. 1	článok 8 ods. 7
	článok 5 ods. 2	článok 3 ods. 3 písm. m)
	článok 6 ods. 1	článok 9 ods. 1 a 2, článok 10, článok 13 ods. 2, článok 14
	článok 6 ods. 2	článok 13 a článok 14 ods. 1 druhý a tretí pododsek
	článok 6 ods. 3 prvá zarážka	článok 16 písm. a)
	článok 6 ods. 3 druhá zarážka	článok 16 písm. b)
	článok 6 ods. 3 tretia zarážka	článok 16 písm. c) a d)
	článok 6 ods. 3 štvrtá zarážka	článok 16 písm. i)
	článok 6 ods. 3 piata zarážka	článok 16 písm. j)
	článok 6 ods. 3 šiesta zarážka	článok 3 ods. 3 písm. c)
	článok 6 ods. 4	článok 15
	článok 7 ods. 1	článok 18 ods. 1 (pre zmluvy o predaji)
	článok 7 ods. 2	článok 18 ods. 2, 3 a 4
	článok 7 ods. 3	—
	článok 8	—
	článok 9	článok 27
	článok 10	— (pozri však článok 13 smernice 2002/58/ES)
	článok 11 ods. 1	článok 23 ods. 1
	článok 11 ods. 2	článok 23 ods. 2
	článok 11 ods. 3 písm. a)	článok 6 ods. 9 pre dôkazné bremeno týkajúce sa predzmluvných informácií; pre zvyšok: —
	článok 11 ods. 3 písm. b)	článok 24 ods. 1
	článok 11 ods. 4	—
	článok 12 ods. 1	článok 25
	článok 12 ods. 2	—
	článok 13	článok 3 ods. 2
	článok 14	článok 4

Smernica 85/577/EHS	Smernica 97/7/ES	Táto smernica
	článok 15 ods. 1	článok 28 ods. 1
	článok 15 ods. 2	článok 28 ods. 1
	článok 15 ods. 3	článok 28 ods. 1
	článok 15 ods. 4	článok 30
	článok 16	článok 26
	článok 17	—
	článok 18	článok 34
	článok 19	článok 35
článok 5 ods. 1		články 9 a 11
článok 5 ods. 2		článok 12
článok 6		článok 25
článok 7		články 13, 14 a 15
článok 8		článok 4

Príloha k nariadeniu Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 z 27. októbra 2004 o spolupráci medzi národnými orgánmi zodpovednými za vynucovanie právnych predpisov na ochranu spotrebiteľa („nariadenie o spolupráci v oblasti ochrany spotrebiteľa“) (1)	Považuje sa za odkaz na
odseky 2 a 11	táto smernica

(1) Ú. v. EÚ L 364, 9.12.2004, s. 1.

Predplatné na rok 2011 (bez DPH, vrátane poštovného)

Úradný vestník EÚ, séria L + C, len tlačené vydanie	22 úradných jazykov EÚ	1 100 EUR ročne
Úradný vestník EÚ, séria L + C, tlačené vydanie + ročné DVD	22 úradných jazykov EÚ	1 200 EUR ročne
Úradný vestník EÚ, séria L, len tlačené vydanie	22 úradných jazykov EÚ	770 EUR ročne
Úradný vestník EÚ, séria L + C, mesačné (súhrnné) DVD	22 úradných jazykov EÚ	400 EUR ročne
Dodatok k úradnému vestníku (séria S), Verejné obstarávanie a výberové konania, DVD, jedno vydanie za týždeň	viacjazyčné: 23 úradných jazykov EÚ	300 EUR ročne
Úradný vestník EÚ, séria C – konkurzy	jazyk(-y), v ktorom(-ých) sa konajú konkurzy	50 EUR ročne

Úradný vestník Európskej únie, ktorý vychádza vo všetkých úradných jazykoch Európskej únie, si možno predplatiť v ktoromkoľvek z 22 jazykových znení. Zahŕňa sériu L (Právne predpisy) a C (Informácie a oznámenia).

Každé jazykové znenie má samostatné predplatné.

V súlade s nariadením Rady (ES) č. 920/2005 uverejneným v úradnom vestníku L 156 z 18. júna 2005 a ustanovujúcim, že inštitúcie Európskej únie nie sú viazané povinnosťou vyhotovovať všetky právne akty v írskom jazyku a uverejňovať ich v tomto jazyku, sa úradné vestníky uverejnené v írskom jazyku predávajú osobitne.

Predplatné na dodatok k úradnému vestníku (séria S – Verejné obstarávanie a výberové konania) zahŕňa všetkých 23 úradných jazykových znení na jednom viacjazyčnom DVD.

Predplatitelia *Úradného vestníka Európskej únie* môžu získať rôzne prílohy k úradnému vestníku, ktoré sa budú zasielať na základe jednoduchej žiadosti. O vydaní týchto príloh budú informovaní prostredníctvom oznámení pre čitateľov, ktoré sa vkladajú do *Úradného vestníka Európskej únie*.

Predaj a predplatné

Rozličné platené publikácie, rovnako ako aj *Úradný vestník Európskej únie*, si možno predplatiť a získať u obchodných distribútorov. Zoznam obchodných distribútorov možno nájsť na tejto internetovej adrese:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_sk.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) poskytuje priamy a bezplatný prístup k právu Európskej únie. Na stránke si možno prehliadať *Úradný vestník Európskej únie*, ako aj zmluvy, právne predpisy, judikatúru a návrhy právnych aktov.

Viac sa dozviete na stránke: <http://europa.eu>

Úrad pre vydávanie publikácií Európskej únie
2985 Luxemburg
LUXEMBURSKO

SK